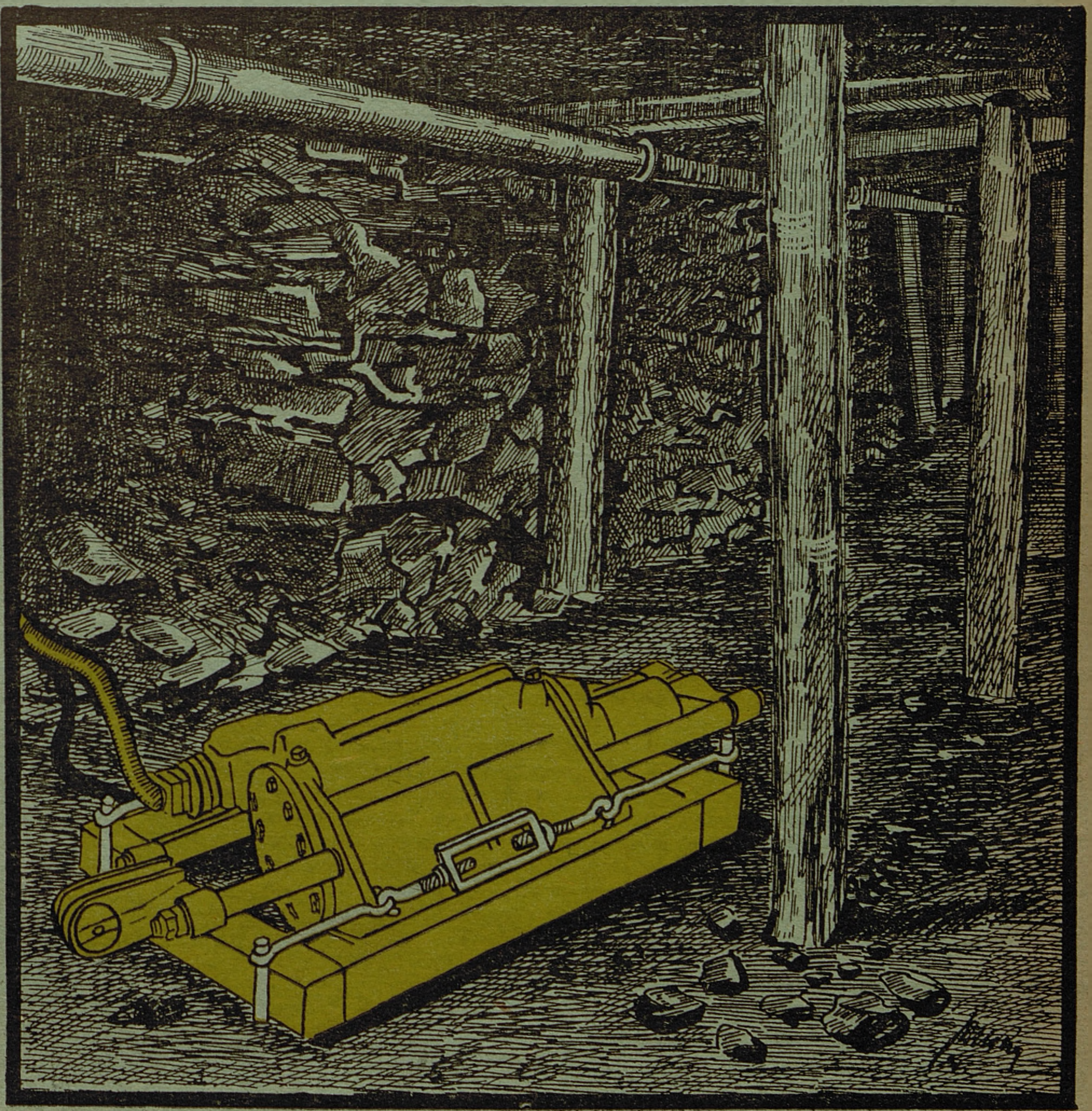
BIULETYN WYNALAZCZOŚCI
PRZEMYSŁU WĘGLOWEGO

NR. 10-11-12 PAŹDZIERNIK-LISTOPAD-GRUDZIEŃ 1949

NAKŁADEM CENTRALNEGO ZARZĄDU PRZEMYSŁU WĘGLOWEGO
KATOWICE

TREŚĆ NUMERU:

REDAKCJA I ADMINISTRACJA

Katowice, ulica Powstańców 30 — CZPW

Telefon red. 329-71, wewn. 354

„ adm. 329-71, wewn. 218.

BIULETYN WYNALAZCZOŚCI PRZEMYSŁU WĘGLOWEGO

CZASOPISMO POŚWIĘCONE ZAGADNIENIOM WYNALAZCZOŚCI I USPRAWNIEŃ

Rok I Katowice, Październik-Listopad-Grudzień Nr 10—12

KARTA GÓRNIKA

Uchwała Rady Ministrów

z dnia 30 listopada 1949 roku

w sprawie szczególnych przywilejów dla górników w Górnictwie Węglowym

Zważywszy

— doniosłe znaczenie przemysłu węglowego dla rozwoju gospodarki narodowej,

— dotychczasowe wielkie osiągnięcia górników,

— ich zasługi w podjęciu inicjatywy i rozpowszechnianiu współzawodnictwa pracy, dzięki któremu uruchomione zostały nowe i zwielokrotnione istniejące możliwości produkcyjne naszych warsztatów pracy,

— biorąc pod uwagę szczególne warunki ciężkiej i ofiarnej pracy górników pod ziemią

RADA MINISTRÓW

na wniosek Ministerstwa Górnictwa i Energetyki, uwzględniając opinię Związku Zawodowego Górników i Centralnej Rady Związków Zawodowych

POSTANAWIA

jako wyraz uznania i troski Rządu Rzeczypospolitej o stałą poprawę warunków bytu dla górników w górnictwie węglowym,

zapewnić im specjalne przywileje i wyróżnienie w zakresie płac, praw honorowych, opieki socjalnej i zdrowotnej, emerytur i wypoczynku.

RADA MINISTRÓW UCHWALA, CO NASTĘPUJE:

I. W zakresie płac:

1. Wypłacać robotnikom pracującym pod ziemią oraz technikom i inżynierom górnictwa węglowego
specjalne wynagrodzenie kwartalne,
w następującej wysokości ustalonej w procencie od kwartalnego zarobku podstawowego w gotówce:

a) dla robotników zatrudnionych w przodkach węglowych, kamienych i przy głębieniu szybów oraz dla techników i inżynierów niższego, średniego i wyższego dozoru na kopalniach:
po jednym roku nieprzerwanej pracy na tej samej kopalni czynnej lub w budowie w wysokości — 10 proc.,
ponad 2 lata do 5 lat — 15 proc.,
ponad 5 lat — 20 proc.;

b) dla robotników zatrudnionych poza przodkami:
po jednym roku nieprzerwanej pracy na tej samej kopalni 5 proc.,
ponad 2 lata do 5 lat — 10 proc.,
ponad 5 lat — 15 proc.;

c) dla techników i inżynierów górnictwa węglowego, zatrudnionych w administracji węglowych przedsiębiorstw górniczych,
w szkołach górniczych, instytucjach górniczych i w Ministerstwie Górnictwa i Energetyki,
po przepracowaniu 5 lat w przemyśle węglowym — w wysokości 15 proc.

2. Ustalić, że:

a) specjalne wynagrodzenia kwartalne, zwolnione są od podatków i wszelkich innych obciążeń,

b) pracownik, który opuści w kwartale choćby jeden dzień roboczy bez należytego usprawiedliwienia, traci w tym kwartale prawo do specjalnego wynagrodzenia kwartalnego.

II. W zakresie praw honorowych:

1. Nagradzać uroczystym wręczeniem dyplomu uzyskanie stopnia rębacza i młodszego rębacza, a także kwalifikowanego robotnika w zawodzie górniczym w górnictwie węglowym.
2. Odznaczać orderami państwowymi pracowników kopalń węgla, czynnych i w budowie za nienaganną i nieprzerwaną pracę pod ziemią, w sposób następujący:
po 5 latach pracy pod ziemią — nadaniem Brązowego Krzyża Zasługi,
po 7 latach pracy pod ziemią — nadaniem Srebrnego Krzyża Zasługi,
po 10 latach pracy pod ziemią — nadaniem Złotego Krzyża Zasługi,
po 20 latach pracy pod ziemią — nadaniem Orderu Sztandaru Pracy II klasy,
po 25 latach pracy pod ziemią — nadaniem Orderu Sztandaru Pracy I klasy,
licząc podane wyżej lata pracy od dnia Wyzwolenia.
3. Upoważnić Ministra Górnictwa i Energetyki do występowania o odznaczenie orderami państwowymi długoletnich i szczególnie zasłużonych pracowników przemysłu węglowego, również i przed osiągnięciem przez nich lat pracy podanych w pkt. 2.
4. Dla utrzymania hierarchii górniczej i podkreślenia godności zawodu górniczego ustalić **tabelę stopni** górniczych:

a) generalny dyrektor
generalny dyrektor górn. I stop.
generalny dyrektor górn. II stop.
generalny dyrektor górn. III stop.

b) dyrektor górniczy I stopnia
dyrektor górniczy II stopnia
dyrektor górniczy III stopnia

c) inżynier górniczy I stopnia
inżynier górniczy II stopnia
inżynier górniczy III stopnia

d) technik górniczy I stopnia
technik górniczy II stopnia
technik górniczy III stopnia

e) górnik I stopnia
górnik II stopnia
górnik III stopnia

f) aspirant górniczy I stopnia
aspirant górniczy II stopnia
aspirant górniczy III stopnia

oraz ustalić i wprowadzić specjalne **odznaki** dla każdego z tych stopni.

5. Niezależnie od uroczystego, tradycyjnego stroju górniczego, wprowadzić **służbową odzież górniczą,** na której winny być noszone odznaki stopni służbowych. Odznaki te winny być noszone również i na uroczystym tradycyjnym stroju górniczym.
6. Wprowadzić **tytuł „Zasłużony Górnik Polski Ludowej".** Tytuł ten nadawać będzie Minister Górnictwa i Energetyki najbardziej zasłużonym przodownikom pracy spośród górników i nadgórników, posiadających co najmniej pięcioletni okres pracy pod ziemią. Ustalić specjalną odnakę dla osób nagrodzonych tytułem „Zasłużonego Górnika Polski Ludowej".
„Zasłużonym Górnikom Polski Ludowej" wydawać bezpłatnie uroczysty tradycyjny strój górniczy, wraz z odznaką.
7. Niezależnie od postanowień punktu 2-go nagradzać pracowników górnictwa węglowego, którzy przepracowali nienagannie i nieprzerwanie co najmniej 25 lat w górnictwie węglowym **specjalną brązową odznaką honorową, dyplomem honorowym i pamiątkowym zegarkiem,** a tych, którzy przepracowali co najmniej lat 35 dodatkowo **srebrną odznaką honorową.**

III. W zakresie opieki socjalnej i zdrowotnej oraz praw emerytalnych:

1. **Podwyższyć świadczenia kopalń węgla na pomoce naukowe** dla uczęszczających do pierwszych siedmiu klas szkoły podstawowej dzieci pracowników, zatrudnionych pod ziemią do 1,500 zł. jednorazowo rocznie przy rozpoczęciu roku szkolnego.

2. **Zwiększyć zasiłek** wypłacany pracownikom przemysłu węglowego przez instytucje ubezpieczenia społecznego w okresie **czasowej niezdolności do pracy**, spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem pod ziemią, począwszy od 6-go dnia niezdolności do pracy z 70 proc. na 100 proc., a zasiłek domowy z 50 proc. na 70 procent.
3. Zapewnić od dnia 1 stycznia 1951 r. pracownikom kopalni węgla, pracującym pod ziemią, takie **uprzywilejowanie przy wymiarze rent i pensji**, aby łączne zaopatrzenie, ustalone w zależności od ilości lat pracy pod ziemią i stopnia utraty zdolności do pracy doprowadzone zostało przy maksymalnym wymiarze do 60 procent przeciętnego zarobku.
4. Ustalić, począwszy od dnia 1 stycznia 1951 r., że pracownik, zatrudniony pod ziemią, uzyskuje **prawo do najwyższego wymiaru renty i pensji**, obliczonej według zasad pkt. 2, z chwilą osiągnięcia 55 roku życia i co najmniej 25 lat pracy pod ziemią, niezależnie od stopnia utraty zdolności zawodowej lub zarobkowej.
5. **Ujednolicić ubezpieczenie** na wypadek trwałej niezdolności do pracy zawodowej i zarobkowej osób zatrudnionych w górnictwie węglowym.
6. Ustalić, że pracownicy górnictwa węglowego **zachowują pełne prawo do należnej im renty i pensji** również i wówczas, gdy nadal pracują zarobkowo.

IV. W zakresie wypoczynku:

1. Zatwierdzając dotychczasowe postanowienia o urlopach dla górników, **zwiększyć dla rębaczy i ładowaczy** począwszy od 1 stycznia 1950 r. **okres corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego**, po przepracowaniu nieprzerwanie na tej samej kopalni co najmniej jednego roku pod ziemią, do 21 dni kalendarzowych, płatnych jak dnie robocze.
2. Zapewnić pracującym pod ziemią, po nienagannym i nieprzerwanym przepracowaniu 3 lat, prawo otrzymania raz na rok **bezpłatnie** na koszt kopalni **biletu kolejowego dla pracownika i jednego członka rodziny** w dowolnie obranym kierunku, tam i z powrotem.

V. Przepisy ogólne i końcowe:

1. Ustalić, że okresy wymagane dla uzyskania przywilejów, określonych w niniejszej uchwale liczone będą od dnia uruchomienia zakładów pracy przemysłu węglowego po ustaniu działań wojennych w 1945 roku. Jednakże uznane będą przepracowane na obszarze Państwa Polskiego również przed dniem ustania działań wojennych w 1945 r. — lata pracy w górnictwie węglowym, przy stosowaniu przywilejów, określonych w pkt. II 7 — lata pracy pod ziemią przy stosowaniu przewilejów określonych w pkt. III 3 i 4.
2. Ustalić, że przeniesienie pracownika w drodze służbowej z jednego zakładu pracy górnictwa węglowego do innego zakładu pracy górnictwa węglowego, **nie powoduje utraty ciągłości pracy**, wymaganej niniejszą uchwałą.

II Uchwała Rady Ministrów

Plan 6-letni stawia przed przemysłem węglowym zadanie **zwiększenia wydobycia o 36% przy równoczesnym wzroście wydajności o 35%**. Są to poważne zadania, które bez znacznego wysiłku ze strony przemysłu węglowego i bez pomocy Państwa — nie mogłyby być wykonane.

Uchwała Rządu daje **wytyczne rozwojowe dla przemysłu węglowego**, a także określa **rozmiary pomocy**, która będzie okazana przemysłowi węglowemu przez Rząd.

Uchwała zobowiązuje przemysł węglowy do **rozwinięcia podziemnego frontu robót górniczych.** Zwiększenie czynnego frontu robót o 10—15 proc. jest niezbędnym warunkiem wykonania planu.

Uchwała rozwija szeroki program **mechanizacji robót górniczych.** Mechanizacja pracy przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa pracy, do ulżenia ciężkiej pracy górników, a także stworzy techniczną podstawę dla wzrostu wydajności pracy. W szczególności **najcięższa praca podziemnego ładowania węgla winna być zmechanizowana w 1955 roku co najmniej w dwóch trzecich.**

Uchwała zobowiązuje Ministerstwo Górnictwa i Energetyki do opracowania w pierwszym kwartale 1950 r. planu **mechanizacji robót przygotowawczych i wydobywczych**, planu wprowadzenia centralnego sterowania zdalnego transporterami węgla, planu automatyzacji przewozu dołowego.

Uchwała zobowiązuje Ministerstwo Górnictwa i Energetyki do **polepszenia wentylacji kopalń** przez opracowanie i wprowadzenie w życie w 1950 r. szczegółowego planu środków technicznych, zmierzających do ulepszenia wentylacji i poprawy warunków pracy górników.

Podstawowym warunkiem wzrostu wydobycia jest **budowa nowych kopalń węgla.**

Uchwała zobowiązuje przemysł węglowy do przyspieszenia budowy nowych kopalń tak, aby uruchomić je na 1—3 lat przed pierwotnie zaplanowanym terminem.

W celu znacznego **skrócenia czasu budowy nowych kopalń należy zwiększyć 2—3 razy**, w porównaniu z dotychczasowym **tempo budowy nowych szybów i chodników.** Będzie to możliwe pod warunkiem mechanizacji podstawowych prac wykonywanych przy budowie kopalń: ładowania kamienia w 80%, transportu dołowego w 90%, a także pod warunkiem zmiany organizacji pracy, użycia tymczasowej obudowy, powiększenia ładunków materiału wybuchowego itd.

Mechanizacja wydobycia, jak również mechanizacja robót inwestycyjnych nie byłaby możliwa bez silnego **wzrostu fabryk maszyn górniczych.**

Dlatego też stwierdzając, że obecny poziom mechanizacji ciężkich i pracochłonnych robót na kopalniach nie zabezpiecza niezbędnego rozwoju wydobycia, nie ułatwia i nie przynosi koniecznego wzrostu wydajności, Rada Ministrów zobowiązała Ministra Górnictwa i Energetyki **do powiększenia produkcji maszyn górniczych z 80 mln. zł.**, w cenach 1937 r. obecnie do **280 mln. zł.** na koniec planu 6-letniego. Fabryki maszyn górniczych rozwiną w planie 6 letnim budowę ładowarek powietrznych do kamienia, chwytaków powietrznych do ładowania kamienia w szybach, ładowarek węglowych, ciężkich wrębówek oraz kombajnów węglowych, łączących pracę urobku węgla pod ziemią z pracą ładowania.

Aby zapewnić wykonanie planu uruchomienia produkcji nowych maszyn, uchwała Rządu nakazuje **zorganizowanie Konstruktorskiego Instytutu Maszyn Górniczych.**

Uchwała Rządu stwierdza, że **mechanizacja pracy może być przeprowadzona tylko na bazie elektryfikacji.** Dlatego też Rząd zobowiązuje przemysł węglowy do pełnego zelektryfikowania 52 kopalń niegazowych i stopniowej elektryfikacji także i pozostałych kopalń w miarę otrzymywania aparatury gazoszczelnej.

W celu zabezpieczenia dostaw aparatury elektrycznej, uchwała zobowiązuje Ministra Przemysłu Ciężkiego do zorganizowania w 1950 roku produkcji przełączników i silników w wykonaniu kopalnianym, a w 1951 r. — także gazoszczelnych.

Jak wiadomo, przemysł węglowy odczuwa braki kadr i to zarówno robotników kwalifikowanych i niekwalifikowanych, jak również i inżynierów.

Uchwała Rządu zobowiązuje Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego do **zwiększenia sieci trzecioletnich szkół górniczo-przemysłowych w celu uzyskania w okresie planu, ponad 35 tysięcy kwalifikowanych młodych robotników dla robót pod ziemią. Ilość absolwentów szkół górniczo-przemysłowych ma wzrosnąć w okresie planu więcej niż trzykrotnie.**

Aby zapewnić dopływ ładowaczy do przemysłu węglowego, uchwała zobowiązuje Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego do **powiększenia liczby absolwentów SPP z 8 tys. rocznie w 1950 r. do 13 tys. rocznie w 1955 r.**

Okres planu 6-letniego będzie okresem intensywnej mechanizacji pracy w przemyśle węglowym. W związku z tym będzie stale spadać zapotrzebowanie na robotników niekwalifikowanych. Dlatego też został nałożony obowiązek na Ministra Górnictwa i Energetyki **przekwalifikowania co najmniej 20 tys. robotników niekwalifikowanych.**

Uchwała Rządu stwierdza wybitnie nie zadowalający ilościowo i jakościowo stan kadr inżynieryjno-technicznych przemysłu węglowego. Aby radykalnie poprawić istniejący stan rzeczy, uchwała zobowiązuje Ministra Oświaty do rozbudowy krakowskiej Akademii Górniczo-Hutniczej i do zorganizowania wydziałów górniczych, górniczo-mechanicznych i górniczo-elektrotechnicznych przy Politechnikach Śląskiej i Wrocławskiej tak, aby przemysł węglowy mógł otrzymywać rocznie 500 inżynierów wszystkich specjalności.

Dla zapewnienia stałego dopływu techników, sztygarów itd. — uchwała zobowiązuje CUSZ do wykształcenia 8.700 techników górniczych, techników-mechaników i elektro-mechaników, techników mierniczych oraz techników planowania i norm.

Dla zachęcenia młodzieży do wstępowania do szkół górniczych, zostaną ustalone w szkołach górniczych wyższe stypendia.

W celu polepszenia komunikacji na Śląsku i ułatwienia robotnikom dojazdów do pracy, **będzie wybudowany szereg linii tramwajowych: Czeladź — Bytom, Mysłowice — Modrzejów, Sosnowiec — Niwka.** Nowy węzeł tramwajowy powstanie dokoła Rybnika dla obsługi kopalń rybnickich (linie: **Rybnik — Wodzisław i Rybnik — Pszów**).

Uchwała daje szereg wytycznych organizacyjnych, zmierzających do uproszczenia struktury przemysłu węglowego i do polepszenia łączności pomiędzy poszczególnymi komórkami organizacyjnymi.

32-ga rocznica Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Dzień 7 listopada 1917 r. oznacza zasadniczy zwrot w dziejach ludzkości. Jest początkiem nowej epoki historycznej, epoki socjalizmu i rewolucji proletariackich. Szturm robotników piotrogradzkich do bram Pałacu Zimowego i salwy krążownika „Aurora" obwieściły światu nadejście **Wielkiej Rewolucji Proletariackiej**.

Rewolucja Październikowa zburzyła kapitalizm, odebrała burżuazji i obszarnikom środki produkcji i uczyniła fabryki, ziemię, koleje i banki własnością ludu, własnością społeczną. Rewolucja Październikowa oddała kierownictwo olbrzymiego państwa w ręce klasy robotniczej i ustanowiła dyktaturę proletariatu. Była to pierwsza w dziejach rewolucja, która postawiła sobie za cel zniszczenie wszelkich klas wyzyskiwaczy i pasożytów, zniesienie wszelkiego wyzysku i ujarzmienia człowieka i zorganizowania nowego socjalistycznego, bezklasowego i szczęśliwego społeczeństwa. Na miejscu kraju słabego zacofanego gospodarczo i kulturalnie, powstało potężne mocarstwo socjalistyczne, posiadające najbardziej nowoczesny przemysł, wysoko rozwinięte, zmechanizowane rolnictwo. Cała gospodarka socjalistycznego państwa, regulowana przez plan, oparta została na podstawie przodującej techniki. W ciągu jednego tylko dziesięciolecia Zw. Radziecki pokonał stuletnie zacofanie i w czasie, gdy cały świat kapitalistyczny pod obuchem kryzysu niszczył olbrzymie siły wytwórcze i wyrzucał na bruk miliony robotników — kraj socjalizmu wysunął się do szeregu najbardziej rozwiniętych przemysłowo mocarstw. Powstałe nowe gałęzie wytwórczości zabezpieczały niezależność kraju od zagranicy. W oparciu o potężny wzrost przemysłu, dokonana została przebudowa socjalistyczna wsi. Miliony chłopów mało i średniorolnych przeszło dobrowolnie dzięki doświadczeniu i praktyce spółdzielczości, dzięki wydatnej pomocy ze strony państwa i klasy robotniczej do gospodarki kolektywnej. Zlikwidowana została równocześnie klasa kułaków-bogaczy wiejskich.

Kiedy w latach poprzedzających wybuch 2-giej wojny światowej przemysł radziecki przekroczył o przeszło 1000 proc., poziom przemysłu Rosji carskiej z 1913 r., to przemysł St. Zjednoczonych wzrósł w ciągu tych 25 lat zaledwie o 20%. Przemysł Francji w tym czasie spadł o 7%, w Niemczech wzrósł zaledwie o 30% a w Wielkiej Brytanii tylko o 13%.

Te olbrzymie historyczne osiągnięcia, które dowiodły wyższości ustroju socjalistycznego nad kapitalistycznym, mogły dokonać się jedynie dzięki genialnemu kierownictwu Partii Lenina i Stalina.

Ludzie radzieccy czczą godnie swoje ogólnonarodowe święto. Tysiące zakładów podjęło z nową siłą współzawodnictwo socjalistyczne. Każdy dzień — to ponad plan wyprodukowana tona węgla, stali, zaorany nowy hektar ziemi. Październikowe współzawodnictwo wyłania rokrocznie nowe setki bohaterów pracy.

Polskie szeregi robotników i chłopów, dając dowód przyjaźni dla bratniego narodu radzieckiego, rozumiejąc doniosłość socjalistycznego współzawodnictwa, zapełniają się również nowymi współzawodnikami, racjonalizatorami i wynalazcami, utrwalając tym samym idee wielkiego Października.

Rewolucja Październikowa dokonała pierwszego wyłomu w światowym systemie kapitalistycznym, rozerwała na ogromnej przestrzeni jednej szóstej części świata łańcuch imperializmu, skuwający ludzkość i zapoczątkowała budowę ustroju socjalistycznego. Rewolucja Październikowa zadała światowemu kapitalizmowi śmiertelną ranę, z której nie wyleczy się on już nigdy. Rewolucja Październikowa w czynie dowiodła wielką historyczną słuszność i żywotność marksizmu-leninizmu. Zwycięsko zrealizowawszy naukę Marksa-Engelsa-Lenina-Stalina pokazała pracującym całego świata, że proletariat może zwyciężyć tylko wówczas, gdy na jego czele stoi partia, kierująca się rewolucyjną nauką marksizmu-leninizmu.

Znaczenie Rewolucji Październikowej polega wreszcie na tym, że stworzyła ona państwo, które ogłosiwszy się zwolennikiem pokoju demokratycznego i zapewniając wszystkim narodom prawa do samostanowienia, od pierwszych już dni swego istnienia po dziś dzień stale i konsekwentnie broni tych zaszczytnych zasad w stosunkach międzynarodowych, krzyżując plany podżegaczy wojennych.

W oparciu o pomoc i doświadczenia Rewolucji i budownictwa socjalistycznego ZSRR, masy pracujące Polski mogą dziś spokojnie budować swoją wspaniałą przyszłość. Chłop polski spokojnie dziś orze polską ziemię nad Odrą i Nysą, mając przed sobą pewne jutro.

Zorza Października, która zajaśniała nad światem przed 32 laty, opromienia cała ludzkość niosącym i wciąż potężniejącym dobroczynnym światłem rozwoju i postępu.

Wszystkim Czytelnikom naszego pisma składamy

Serdeczne Życzenia Noworoczne

REDAKCJA

Mgr. Śpiewak Florian

Funkcja wychowawcza Skrzynki Pomysłów.

Stosunek poszczególnych robotników do kopalni i do pracy zależy w dużej mierze od stopnia ich wyrobienia społecznego. U jednych decydującym motywem pracy jest wyłącznie kwestia osiągnięcia jak najwyższych zarobków Objaw ludzki i naturalny. W pewnych okolicznościach ma on jednak mniej korzystne aspekty. Tam, gdzie o stosunku pracownika do zakładu pracy decyduje wyłącznie tylko wysokość zarobków, nie ma głębszych, uczuciowych, często podświadomych nici, wiążących pracownika z zakładem i z pracą. Porzuci on swoją pracę i zakład z chwilą, gdy nadarzy się okazja uzyskania większych zarobków. Nie trzeba dodawać, że każdorazowe odejście pracownika, a szczególnie pracownika wykwalifikowanego oraz absencja w pracy, powoduje zaburzenia w normalnym przebiegu procesów wytwórczych, rujnuje często cały plan pracy. Ale oprócz podniety w formie materialnej, u wielu pracowników występują jeszcze inne motywy pracy. Między innymi wymienić tu należy następujące: chęć uzyskania pochwały lub innego publicznego wyróżnienia, awans, chęć zaimponowania innym, zdobycie zaufania, zaspokojenie własnych ambicji itp. U wielu pracowników następuje silne przywiązanie się do zakładu, do środowiska pracy, do współtowarzyszy pracy. Innymi słowy mówiąc, wytwarza się głęboki sentyment, który jest bardzo silnym motorem działania. Sentyment ten jest tym większy, im bardziej zgodna, sprzyjająca wysiłkowi, panuje w zakładzie atmosfera psychiczna. I właśnie dobrze zorganizowana skrzynka pomysłów i na wysokim poziomie postawiona akcja uświadamiająca ma, między innymi, jako zasadniczy cel wychowawczy wpoić w ogół pracowników to przekonanie, że kopalnia jest wspólnym dobrem wszystkich, że dobro to należy chronić i przyczyniać się do jego powiększania przez zgłaszanie pomysłów, udoskonalających pracę, przyczyniających się do zwiększenia produkcji. Niejednokrotnie w zachowaniu się górników i innych pracowników mieliśmy wzruszające przykłady ich poświęcenia dla dobra kopalni. Oddawali oni do jej dyspozycji nie tylko swe zdolności, swą wiedzę i siły, ale często w obronie mienia kopalni nie wahali się zaryzykować własnego życia. Jeżeli chodzi o górnictwo, przykładów tego rodzaju można by przytoczyć wiele.

Na kopalni np. „Pokój" wybuchł pożar na dole w komorze materiałów wybuchowych, zawierającej 1200 kg materiałów wybuchowych. Gdy zdawało się, że nic już sytuacji nie uratuje, technik Janocha wraz z towarzyszami rzucił się na ratunek i ugasił pożar. W czasie wycofywania się Niemców z terenu zagłębia śląsko-dąbrowskiego liczne były przykłady obrony przez robotników z bronią w ręku kopalń i uchronienia ich przed wysadzeniem w powietrze.

Te i wiele innych przykładów świadczą o tym, że między załogą a kopalnią wytworzył się specjalny uczuciowy stosunek. Jest to bardzo poważny kapitał moralny, który przez umiejętną akcję propagandowo-wychowawczą może być wykorzystany w akcji pomysłów.

Osobowość człowieka koncentruje się i rozwija wokół własnego „Ja", które ma silne zabarwienie emocjonalne. Wszystko, co jednostkę podnosi w oczach innych, co ją wywyższa i wyróżnia, jest dla niej przyjemne. Wszystko natomiast, co ją poniża, ośmiesza lub boleśnie dotyka, jest przykre i zniechęcające. Nie ma większego wroga twórczych ambicji człowieka, jak zlekceważenie jego wysiłku, niesprawiedliwa ocena, ośmieszenie itp. Zawiedzione, twórcze ambicje jednostki podcinają wiarę w jej siły, uprzedzają do pracy i do otoczenia. W ocenie pomysłów, zwłaszcza pomysłów zgłoszonych przez pracowników fizycznych, a więc ludzi prostych, ocena musi być wyjątkowo staranna, sumienna, rzeczowa i objektywna. Pomysły odrzucone należy umotywować przekonywującymi argumentami a następnie w sposób taktowny zakomunikować je pomysłodawcy. Niedopuszczalne są wszelkie złośliwe uwagi i ironizowanie.

W każdym człowieku istnieje wrodzony pęd tworzenia. W tworzeniu tym wyładowują się jego twórcze impulsy. Akcja skrzynki pomysłów, ze wszystkimi jej aspektami, oparta na znajomości psychiki człowieka pracy, stworzy niewątpliwie sprzyjające warunki wyładowywania się tych twórczych impulsów. Trzeba tylko ludzi porwać, zachęcić, pobudzić ich myśl do działania. Rozbudzonymi zainteresowaniami trzeba umiejętnie pokierować. Każdy pracownik, który nabierze przekonania, że jego wysiłki i praca są sprawiedliwie oceniane, przywiązuje się silnie do zakładu, do pracy, do środowiska. I nie ma wątpliwości, że odda mu on wszystkie swe siły, swe zdolności, swą wiedzę a w razie potrzeby, nawet swe życie. I na tym polega głębszy, wychowawczy sens akcji skrzynki pomysłów.

Podstawowe zagadnienia ruchu racjonalizacji i nowatorstwa.

W „Gospodarce Planowej", Nr 11 ukazał się pod powyższym tytułem artykuł inż. M. Lesza, z którego zamieszczamy najważniejsze ustępy.

Plan sześcioletni stawia sobie za zadanie obok poważnego wzrostu produkcji również poważny wzrost wydajności pracy i wydajności urządzeń. Co więcej: bez wielkiego wzrostu wydajności pracy i wydajności urządzeń nie byłby możliwy zaplanowany wrost produkcji. Wzrost wydajności zaś z kolei jest uwarunkowany racjonalizacją istniejącej technologii produkcji i wprowadzeniem nowej, dotąd nie znanej technologii.

Tak więc racjonalizacja i nowatorstwo są niezbędnymi warunkami wzrostu wydajności pracy, wzrostu wydajności urządzeń, wzrostu produkcji.

Nowe procesy technologiczne wprowadzane są w wyniku prac instytutów naukowo-badawczych, w wyniku prac naszych uczonych, w wyniku przekazanych nam doświadczeń technicznych Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, w wyniku wreszcie zakupu licencji.

Ale te drogi opanowania nowej techniki są nie wystarczające. Dla opanowania nowej techniki niezbędny jest masowy ruch pracujących, inżynierów, techników, przodujących robotników, który stawia sobie za cel unowocześnienie technologii, wyciśnięcie wszystkich tych możliwości, które daje nam dzisiejsza technika. Dlatego mówimy nie po prostu o racjonalizacji i nowatorstwie, a mówimy o r u c h u racjonalizacji i nowatorstwa, liczącym tysiące, dziesiątki i setki tysięcy zwolenników, którego rozwój jest niezbędny dla dalszego postępu technicznego naszej gospodarki.

Autor po omówieniu istoty zagadnienia ruchu racjonalizacji i nowatorstwa oraz po zilustrowaniu go kilku przykładami przechodzi do omówienia jego braków.

Nowatorstwo techniczne stało się w Polsce Ludowej potężną dźwignią postępu w walce o socjalizm. Czy znaczy to, że ruch racjonalizatorski rozwinął się już dostatecznie? Nie. Wprost przeciwnie. Ruch racjonalizatorski ma jeszcze wiele braków, rozwinął się niedostatecznie i trzeba będzie jeszcze wiele pracy, aby dał on ze siebie to, co dać może i powinien.

Wicepremier H. Minc, tak mówił o tym na naradzie oszczędnościowej:

„Nie wyzyskujemy dotychczas należycie twórczej inicjatywy tysięcy racjonalizatorów i wynalazców spośród klasy robotniczej i inteligencji pracującej. Wykorzystać te ogromne rezerwy dla realizacji planów dobrobytu i budowy fundamentów socjalizmu — oto centralne zadanie stojące dzisiaj przed nami w dziedzinie gospodarczej".

Jakie są braki ruchu racjonalizatorskiego i co należy uczynić, aby je przezwyciężyć?

Po pierwsze — trzeba kierować uwagę nowatorów i racjonalizatorów produkcji na rzeczywiście ważne zagadnienia produkcyjne. Często się zdarza, że racjonalizatorzy nie wiedzą, co jest naprawdę w zakładzie ważne, kierują swoją uwagę na małoważne, błahe zagadnienia, a czasem idą nawet w fałszywym kierunku. Tak np. jeden z nowatorów produkcji przysłał mi opracowaną ochronę siatkową, podobną do tych, które są na lampach górniczych, zakładaną na papieros. Ochrona ta da jakoby możliwość palenia papierosów w pomieszczeniu, gdzie palenie jest zakazane. Otrzymujemy szereg projektów tego typu.

Dowodzi to, że należy k i e r o w a ć uwagę racjonalizatorów na ważne zagadnienia zakładu pracy: nie rozwiązane dotąd zagadnienia mechanizacji, automatyzacji, przyśpieszenia procesów produkcyjnych, usługowych itd.

Należy wzorem Związku Radzieckiego opracowywać i publikować tematy dla racjonalizatorów każdej fabryki. Tematy te powinny być wywieszane w każdym oddziale zakładu, powinny one mówić o tym, jakie są wąskie przejścia w aparacie produkcyjnym i wzywać do ich rozszerzenia, powinny one zwracać uwagę na konieczność mechanizacji, automatyzacji i przyśpieszenia określonych procesów produkcyjnych. Jeśli idzie o węzłowe zagadnienia zakładu lub całej branży, można (wzorem Związku Radzieckiego) rozpisywać na rozwiązania takich zagadnień konkursy przewidujące nagrody za trafne propozycje. Warunki ważniejszych konkursów mogą być publikowane w prasie technicznej, związkowej lub nawet codziennej.

Celem zapoznania nowatorów produkcji i racjonalizatorów z tematami, a także dla wspólnej oceny nadesłanych projektów i ich przedyskutowania można zwoływać narady racjonalizatorów i nowatorów produkcji.

Drugim — poważnym brakiem ruchu racjonalizatorskiego jest nie ustalony jeszcze tryb opracowania technicznego propozycji nowatorskich.

Robotnik — choć ma dobrą i słuszną propozycję, często nie może jej technicznie opracować, trudno mu wykonać bezbłędne rysunki, obliczenia itd. Sprawy te reguluje zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z 22 marca 1949 r., które przewiduje wypłatę części premii, od 10 — 40 % (w zależności od decyzji Komisji Usprawnień) tym osobom, które pomagają w technicznym opracowaniu pomysłu.

Celem okazywania stałej pomocy racjonalizatorom i nowatorom produkcji założono w niektórych zakładach pracy kluby racjonalizatorów. Pierwszy taki klub powstał w hucie „Andrzej". Inicjator i założyciel tego klubu inż. Starachowicz opowiedział wrześniowej Krajowej Naradzie Racjonalizatorów o statucie, doświadczeniu i osiągnięciach tego klubu. Dziś mamy już takie kluby w przemyśle włókienniczym, skórzanym, hutniczym itd., choć ilość ich jest jeszcze zupełnie niedostateczna. Trzeba dążyć do tego, aby w każdym dużym zakładzie był klub racjonalizatorów, ściśle współpracujący z zakładowym kołem branżowego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników.

Dalszą, trzecią z kolei kwestią, która nie została dotąd zadowalająco rozwiązana, jest niekiedy trudność zdobycia środków na realizację pomysłu opracowanego i nawet przyjętego przez Komisję Usprawnień. Realizacja usprawnień wymaga czasem dodatkowych kredytów obrotowych bądź też inwestycyjnych. Jest bardzo trudno uzyskać te kredyty w ciągu roku, ponieważ nie były one przewidziane w planie. Trzeba zagadnienie to rozwiązać jak najprędzej.

Poważną przeszkodą w rozwoju ruchu racjonalizacji i nowatorstwa jest, po czwarte — zbyt wolne rozpatrywanie wniosków oraz brak jakiejkolwiek opieki, czyli biurokracja i bezduszność aparatu gospodarczego. Przykładów można by przytoczyć dziesiątki, niektóre z nich podawała prasa codzienna. Przedsiębiorstwo Robót Elektrycznych ogłosiło konkurs na centralne sterowanie obwodów elektrycznych elewatorów zbożowych. Pierwszą nagrodę otrzymali inż. Jerzy Topolski i Aleksander Mickiewicz. Rozstrzygnięcie konkursu odbyło się w maju, we wrześniu nagroda nie została im jeszcze wypłacona. Departament Techniki PKPG otrzymuje co dzień listy ze skargami na biurokrację i przewlekanie spraw przez bezdusznie urzędujących biurokratów.

Niektórzy biurokraci nie rozumieją, że trzeba racjonalizatorów otoczyć opieką. Wicepremier Minc tak o tym mówił:

„Nie wolno już w Polsce dławić ludzi, marnować, zapychać ich do kątów. Nie wolno. Trzeba tych ludzi, którzy wolą i energią swoją, rozumem, wiedzą i doświadczeniem starają się Państwu zaoszczędzić miliony i miliardy, otoczyć opieką, pomocą i poważaniem".

Piątym brakiem akcji racjonalizacyjnej jest niedostateczne rozpowszechnienie usprawnień dokonanych w jednym zakładzie — na zakłady o podobnej technologii. Dotychczasowe rozwiązanie tego zagadnienia w formie wydawanych „Biuletynów Wynalazczości" miało wiele niedociągnięć. Biuletyny nie były czytane przez wszystkich pracowników technicznych, biuletyny wydawane przez poszczególne gałęzie przemysłu zawierały informacje interesujące także inne gałęzie przemysłu, które jednak z nich nie korzystały.

Dlatego też Komitet Ekonomiczny R. M. przyjął uchwałę o rozpowszechnianiu usprawnień. Opisy usprawnień, które mogą mieć szersze znaczenie, przesyłane będą do Urzędu Patentowego, który będzie je wydawał w 13 seriach branżowych i rozsyłał do wszystkich zakładów, które mogą być nimi zainteresowane. Zakłady pracy zobowiązano do prenumerowania aktualnych serii, które zapewnią zakładom dostarczenie wszystkich interesujących ich informacji. Pracownicy inżynieryjno-techniczni zakładów będą zobowiązani podpisem stwierdzić, że czytali opisy usprawnień.

Wszystko to jednak za mało jeszcze dla popularyzacji usprawnień. Trzeba — wzorem Ministerstwa Budownictwa — organizować kursy, pokazy nowej technologii, wysyłać grupy racjonalizatorów do zakładów pracy, aby pomagali we wprowadzeniu nowej przodującej technologii. O metodach popularyzacji usprawnień, o sposobach przełamywania konserwatyzmu — mówił na naradzie Krajewski. Doświadczenie Ministerstwa Budownictwa powinno być przeniesione na inne resorty.

Lepsze kierownictwo ruchem racjonalizacji, pomoc w opracowywaniu wniosków racjonalizatorskich, likwidacja biurokracji przy rozpatrywaniu wniosków, zapewnienie środków finansowych na ich realizację, rozpowszechnianie doświadczeń racjonalizatorów zdobytych w jednym zakładzie na inne zakłady — oto najważniejsze zadania, których rozwiązanie pchnie ruch racjonalizacji na nowe tory i uczyni zeń ruch naprawdę masowy.

Z problemów racjonalizatorskich.

W związku z planem mechanizacji P.W. ujętym w uchwale Rady Ministrów z dn. 30 listopada br. wyłania się szereg zagadnień, które powinny stanowić przedmiot opracowań dla racjonalizatorów. Oto niektóre z nich:

1) Wielki udział wydobycia ze ścian w całości produkcji P.W. wysuwa na czoło zagadnienie mechanizacji ładowania na długich frontach. Można ją osiągnąć drogą wprowadzenia maszyn zespołowych tzw. wręboładowarek,ładowarek opartych na wrębiarkach, których wrębnik zaopatruje się w łańcuch z zabierakami zgarniającymi urobek na przenośnik zgrzebłowy, strugów, ładowarek atakujących na całym froncie ściany a wreszcie częściowe załadowanie mechaniczne uzyskujemy stosując przenośniki pancerne i półpancerne oraz zgrzeblowe lekkie. Pełne ich wykorzystanie jest możliwe przy stosowaniu wolnego od budynku ociosu. Odpada wtedy także przekładka przenośnika przez rozmontowywanie go a dokonuje się jej przez mechaniczne przesunięcie całego przenośnika z napędem za postępującym frontem ściany. Możliwym to jest przy stosowaniu budynku prostopadłego do frontu ściany ze stropnicami wpuszczanymi w ocios węglowy na długość większą niż wrąb i stropnic stalowych członowych wspartych na stojakach stalowych na zasadzie belek jednostronnie podpartych. Obudowa taka jest stosowana z powodzeniem zagranicą.

2) Określenie najbardziej korzystnej długości ściany dla danych warunków może dać w rezultacie znaczne długości przenośników pancernych, które wtedy będą wymagać stosowania dwóch napędów. Są one już obecnie stosowane jako napęd mieszany powietrzny i elektryczny względnie 2 napędy elektryczne. Istnieje zagadnienie rozwiązania najkorzystniejszej współpracy obu silników elektrycznych.

3) Duża liczba przenośników zainstalowana w naszych kopalniach ma decydujący wpływ na przebieg transportu. Zharmonizowanie urabiania w przodkach z rytmem wydobycia szybowego, łączy się z opracowaniem systemów sygnalizacyjnych blokujących, które umożliwią automatyczne wyłączanie i włączanie kolejne ciągów przenośników, zmniejszając przerwy w ruchu i prawdopodobieństwo awarii. Łączenie szeregowe elementów transportu o różnej przepustowości wymaga stosowania urządzeń wyrównujących obciążenie urobkiem w formie zbiorników lub przenośników zgrzebłowych o regulowanej zmiennej szybkości na punktach przesypowych i zsypniach.

4) W oddziałach beztorowych powstaje zagadnienie rozwiązania transportu załogi i materiałów do przodków, szczególnie trudne w pokładach cienkich.

5) Przy przenośnikach taśmowych zdarza się czasem, że wskutek zaburzeń w zaleganiu pokładu np. uskoku trzeba stosować dwa lub kilka oddzielnych ciągów. Opracowanie przenośnika wielonapędowego dałoby możliwość załamywania przenośnika i uniknięcia zbędnych przesypów i kruszenia węgla.

Podając kilka powyższych zagadnień uważamy, że dyskusje szersze nad problemami technicznymi na łamach pism fachowych pobudziłyby jednostki twórcze do szukania właściwych rozwiązań względnie do wymiany poglądów na urządzenia stosowane już w poszczególnych zakładach.

Tematy dla racjonalizatorów i wynalazców.

W związku z powstawaniem na terenie przemysłu węglowego sieci Klubów Wynalazców, silniej zarysowała się potrzeba poddawania tym Klubom tematów na najaktualniejsze zagadnienia, wymagające rozwiązań.

W łączności z powyższym CZPW zlecił uaktywnienie akcji tematyki„ przewidzianej dla pomysłodawców w zarządzeniu nr 85/49 z dnia 7 kwietnia 1949 r., które w rozdziale III, pkt 2 instrukcji o „skrzynce pomysłów" postanawia:

„Dla skierowania wynalazczości na właściwe tory, Zakładowa Komisja Usprawnień powinna obmyśleć i podawać do wiadomości pracowników tematy i problemy najbardziej w danej chwili dla Zakładu aktualne, a przede wszystkim odnoszące się do usprawnienia produkcji i pracy, ulepszenia jakości produktu, usunięcia wąskich przekrojów produkcji, usprawnienia transportu, ulepszenia narzędzi i sprzętu, mechanizmów itp.",

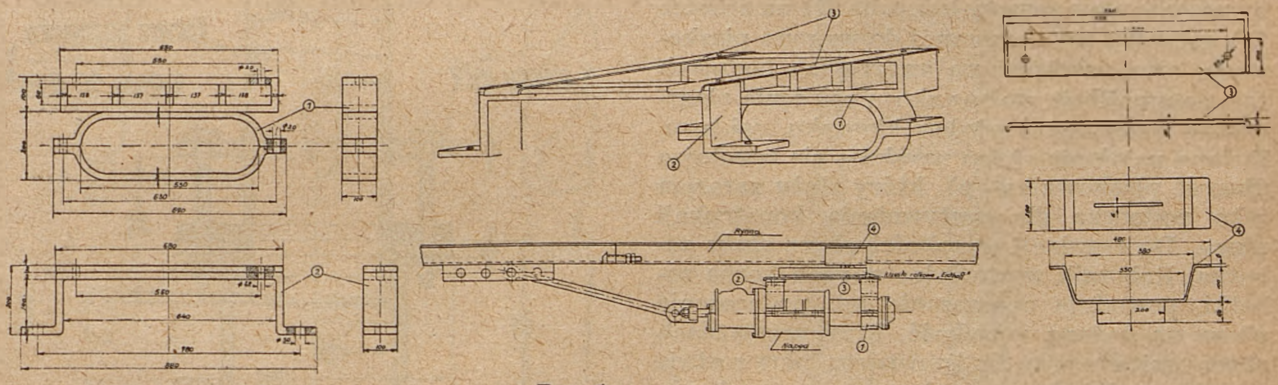
Zalecając uaktywnienie powyższej akcji oraz stałe aktualizowanie ogłaszanych na tablicach tematów, CZPW zarządził nadsyłanie sprawozdań z rozwoju tej akcji odrębnie na terenie każdej jednostki produkcyjnej. Pozwoli to na ujęcie całokształtu problemów najbardziej aktualnych oraz zapoznanie z nimi wszystkich Klubów.

URZĄDZENIE ZAPOBIEGAJĄCE NISZCZENIU SIĘ SILNIKA PRZY ZERWANIU SIĘ CIĄGU RYNIEN WSTRZĄSANYCH

Autor: K o z i o ł Jan, sztygar oddziałowy kop. „Siemianowice", Chorzowskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Kopalnia „Siemianowice" używa między innymi napędów rynnowych typu „Flottmann" Z. D. 29 i Z. D. 23.

Rys. 1

Stosuje się ciągi rynnowe zarówno toczkowe, jak i wiszące. W wypadku zerwania się ciągu rynnowego bardzo często ulega uszkodzeniu silnik, co powodowało dłuższe przerwy w pracy. W wielu wypadkach zachodziła nawet konieczność wybudowania silnika i zabudowania nowego. Pomysł ob. Kozła wyklucza możliwość powstawania uszkodzeń w silniku w wypadku zerwania się rynny (rys. 1).

Zasada pomysłu polega na tym, że na silnik zabudowuje się specjalną ochronę z żelaza płaskiego, składającą się z 2-ch części — przedniej (2) i tylnej (1). Część przednia (2) po założeniu na napęd od strony ramienia jest przymocowana do rygli śrubami wraz z napędem.

Część tylna (1) składająca się z części górnej i dolnej zakładana jest z drugiej strony napędu i łączona jest z nim przy pomocy podpinki.

Część przednia i tylna łączone są następnie od góry przy pomocy płaskowników (3).

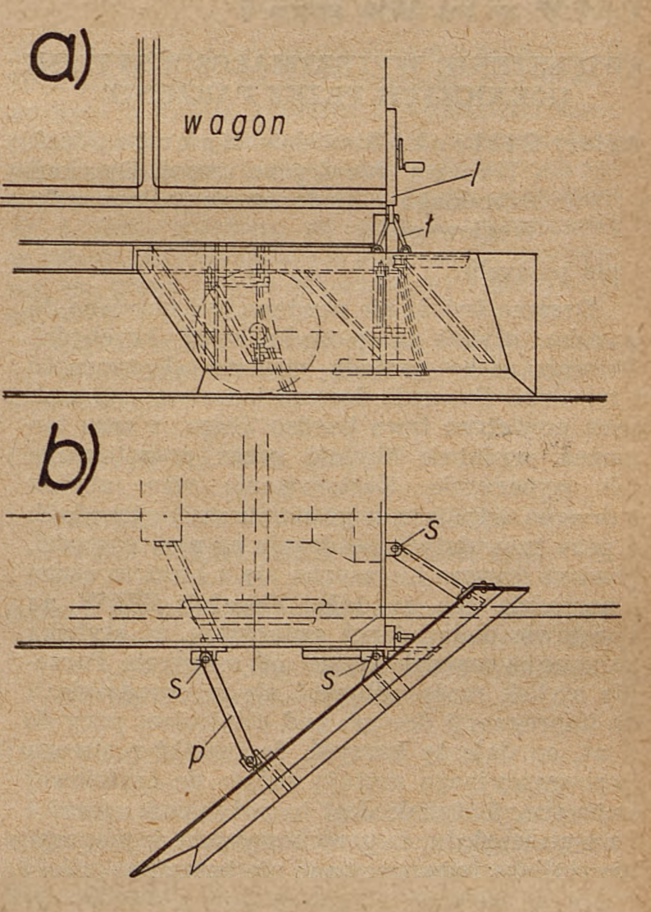
Na tak zabudowane urządzenie zakłada się toczek (stołek rolkowy) systemu „Eickhoff" wraz z krótkim odcinkiem rynny (4). Działanie urządzenia polega na tym, że w wypadku zerwania się rynny ta część ciągu rynnowego, która znajduje się nad silnikiem, nie zmienia swego położenia, gdyż nie pozwala na to zabudowany toczek. Mimo zerwania się ciągu rynien, rynna nad silnikiem pracuje w dalszym ciągu normalnie i silnik nie jest narażony na uszkodzenie. Omawiane urządzenie, zastosowane na kopalni „Siemianowice", zdało całkowicie egzamin i od czasu jego wprowadzenia nie zanotowano ani jednego wypadku uszkodzenia silnika wskutek zerwania się rynny.

Dało to poważne oszczędności zarówno na kosztach wybudowywania i zabudowywania silników, na związanych z tym kosztach transportów, a także zmniejszyła się ilość dokonywanych napraw.

Omawiane urządzenie jest bardzo proste i z łatwością da się wykonać w każdych warsztatach kopalnianych.

C.Z.P.W. nr rej. 1876, grupa 3

PRZYRZĄD DO ZGARNIANIA MATERIAŁU PRZY BUDOWIE NASYPÓW KOLEJOWYCH

Rys. 2

Autor: S t a s i a k Marian, kier. warsztatu, B o c h e ń Augustyn, dozorca zmianowy, piaskownia „Pyskowice“, Rudzkie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Przy rozszerzaniu nasypu kolejowego zatrudnionych było 42 robotników, którzy wysypana z wagonów ziemię spychali łopatami. Uciążliwą tę pracę zastąpił pług do spychania materiału (rys. 2). Pomysł ten pozwolił zakładowi zaoszczędzić około 750 000 zł. Zastosowany został już na kilku innych zakładach.

Pług o wymiarach 2,5 m $\times$ 1,15 m zawieszony zostaje przy pomocy łańcucha (ł) na zębatce (1) sztywnie zamontowanej do wagonu piaskowego, oraz osadzony na sworzniach bocznych (s), co umożliwia zmianę skosu położenia płaszczyzny spychania względem kierunku osi toru. Zmianę położenia skosu uzyskuje się regulując długość płaskownika (p), który służy zarazem jako podpórka dla usztywnienia konstrukcji pługa. Do regulacji wysokości pługa służy zębatka. Robotnik wprawiając w ruch korbę zębatki, powoduje opuszczanie lub podnoszenie pługa na żądaną wysokość. Przy przejazdach przez rozjazdy oraz dla transportu, pług zostaje zębatką podniesiony, a płaszczyzna spychania skierowana równolegle do osi toru.

Wagon, na którym zamontowany jest pług, popychany jest parowozem.

C.Z.P.W. nr rej. 1640, grupa 5

ZWIĘKSZENIE WYTRZYMAŁOŚCI STYLISK GÓRNICZYCH PRZEZ PARZENIE

Autor: S i e l e c k i Stanisław, S z k u t a Józef i K r u p a Józef, prac. umysł. Dyrekcji Zabrskiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

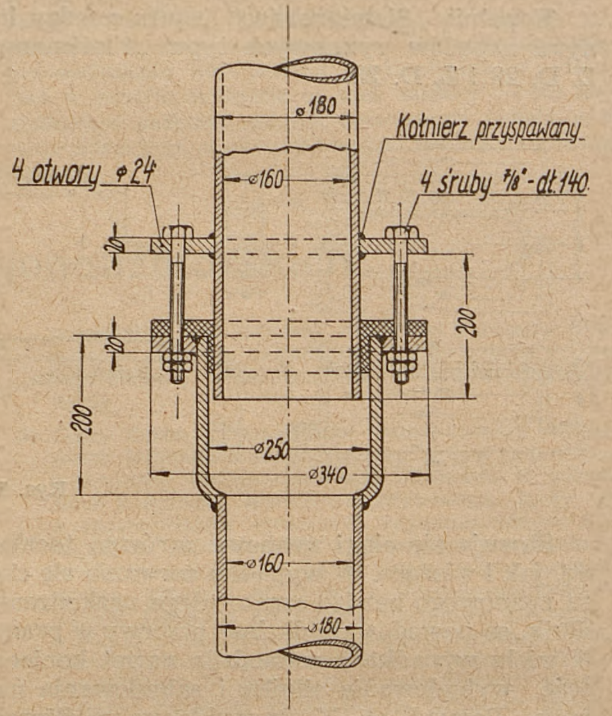
Drewno świeże nie powinno być używane do wyrobu stylisk z powodu swej kruchości. Drewno suche posiada większą elastyczność i trwałość. Suszenie drewna bukowego na wolnym powietrzu trwa bardzo długo, a czas ten można wydatnie skrócić przez wygotowanie lub wyparzenie. Zastosowanie więc stylisk z drewna wyparowanego zwiększa ich trwałość, a poza tym ułatwia osadzanie na nich narzędzi, bowiem drewno nie zsycha się z biegiem czasu i narzędzia nie spadają. Kopalnie ZZPW na podstawie doświadczeń swierdzają, że styliska parzone są znacznie lepsze od świeżych. Parzenie stylisk może odbywać się w urządzeniach do impregnacji drewna pod ciśnieniem pary do 5 at, co daje tę korzyść, że resztki roztworu impregnacyjnego zostają zużyte do częściowej impregnacji stylisk. Jest to pożyteczne również i z tego względu, że przechowywane w magazynie styliska impregnowane nie butwieją.

C.Z.P.W. nr rej. 1909, grupa 6

URZĄDZENIE DO PODNOSZENIA RUR PODSADZKOWYCH

Autor: T w a r d a w a Antoni, prac. fiz. kop. „Pokój“, Rudzkie Zjednoczenie Przem. Węglowego.

Wspomniane wyżej urządzenie (rys. 3) służy do łatwiejszej wymiany rur podsadzkowych w przewodach stojących. Celem wymienienia uszkodzonej rury musiano dotąd klinować wyżej leżące rury. Obecnie podciąga się za pomocą

Rys. 3

śrub rurociąg do góry, zwalniając niżej leżącą część rurociągu od nacisku, przez co ułatwia i przyśpiesza się wymianę rury. Zaznaczyć należy, że urządzenie nie może być stosowane w rurociągu o wysokim ciśnieniu z powodu zastosowania dławnicy.

Urządzeń tych zależnie od długości i ciężaru rurociągu należy zabudować kilka w każdym przewodzie.

C.Z.P.W. nr rej. 2008, grupa 5

PRZERÓBKA ZŁAMANYCH OBSAD STOŻKOWYCH WIERTEŁ

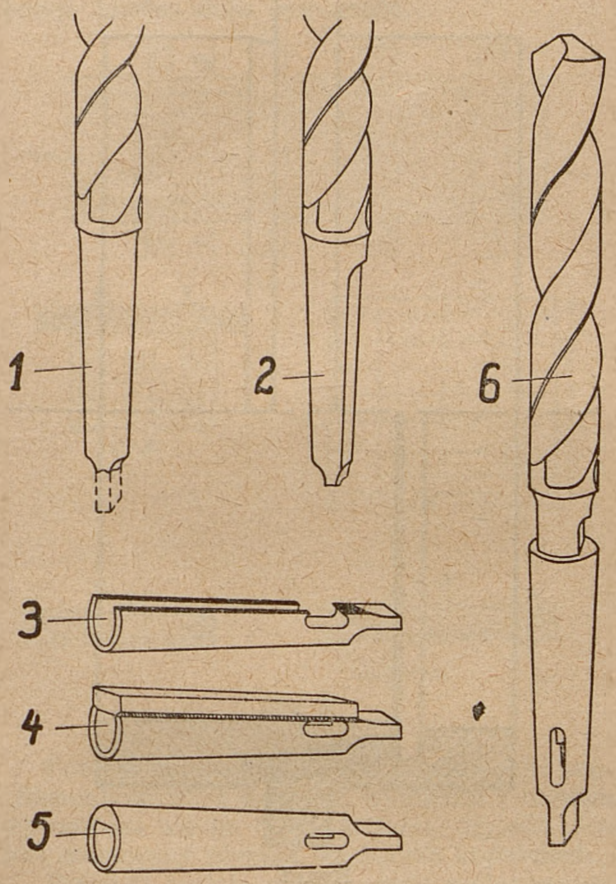
Autor: K o n i e c z n y Augustyn, kotlarz piaskowni „Pyskowice“, Rudzkie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Przy złamaniu się zakończenia obsady stożkowej wiertła można w niżej opisany sposób przerobić obsadę i tulejkę.

Miejsce złamania się zakończenia obsady wierteł przedstawia rys. 1. Tak złamaną obsadę zeszlifujemy według rys. 2. Tulejkę dorabiamy w ten sposób.. że odcinamy pewną jej część

według rys. 3 Na odcięte miejsce dospawamy kawałek płaskiego żelaza (stali) według rys. 4. po czym tulejkę na zewnątrz obtaczamy na to-

Rys. 4

karni na normalny stożek Morse'a. Rys. 5 przedstawia gotową tulejkę. Na rys. 6 przedstawione jest wiertło włożone do tulejki, tak jak ono normalnie po przeróbce pracuje.

Wiertła powinny być starannie dopasowane do tulejki. (Całość rys. 4).

C.Z.P.W nr rej. 2388, grupa 6

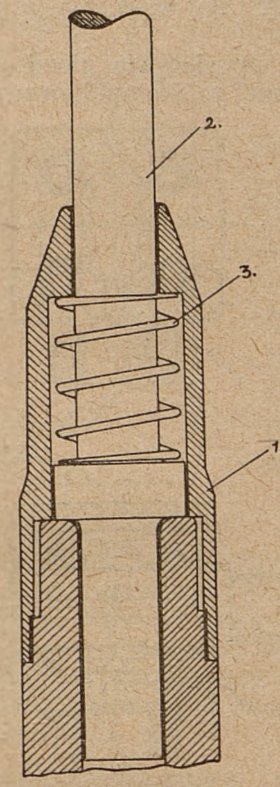
ZASTOSOWANIE SPRĘŻYN ŚRUBOWYCH W OSŁONIE DŁUTA PRZY MŁOTKACH MECHANICZNYCH W CELU ZABEZPIECZENIA OSŁONY PRZED ZNISZCZENIEM

Autor: F r a j e r Ferdynand, ślusarz kopalni „Rozbark", Bytomskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Młotek mechaniczny jest narzedziem stale potrzebnym górnikowi do urabiania węgla. W warunkach pracy dołowej psują się one często, a pęknięcie osłony (1) jest trudnym do naprawy.

Powodem tych uszkodzeń było wysuwanie się grota (2) z obsady przy wyciąganiu młotka. Z chwilą przesunięcia młotka w bok podczas rozbijania dużych kawałów węgla, wysunięty grot opiera się swym końcem o osłonę. Pod na-

Rys. 5

ciskaniem podstawy grota osłona z pełnej stali 70% często peka na całej długości, co połączone było z dużem kosztem i pochłaniało wiele czasu przy naprawie. Celem ochrony osłony przed pęknięciem zastosowano pokazana na rysunku (5) sprężynę (3) z drutu stalowego ⌀ 4 mm. nałożoną na grot i umieszczoną w osłonie. Sprężyna ta nie pozwala na wysuwanie się grota z tulei prowadzącej i utrzymuje się stale w osi młotka.

Usprawnienie to zastosowano w kilkudziesieciu młotkach na kop. „Rozbark" z dużym powodzeniem.

C.Z.P.W. Nr rej. 2413, grupa 6

ZASTĘPCZA GŁOWICA PŁUCZKOWA DO WIERTAREK UDAROWYCH

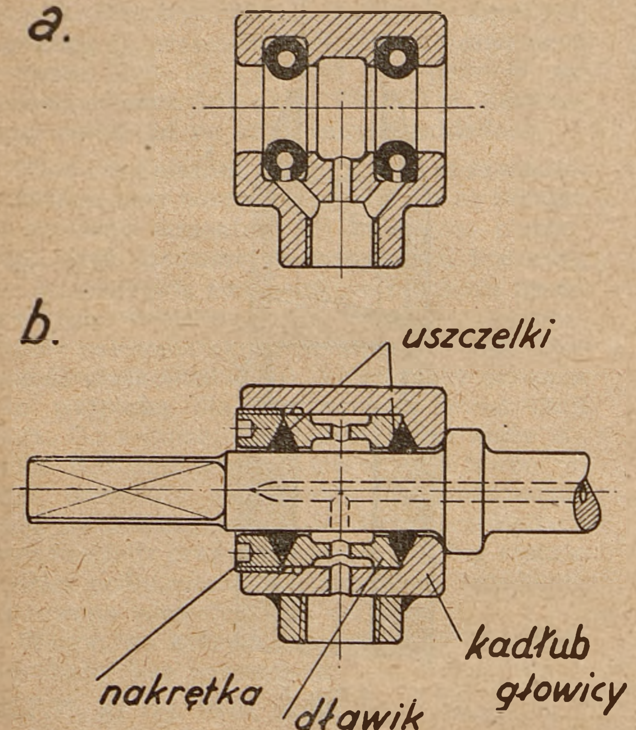
Autor: B y l i c a Stanisław, sztygar maszynowy warsztatów mechanicznych kop. „Silesia", Jaw.-Mikołowskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Wobec braku oraz niemożliwości nabycia oryginalnych uszczelek do głowic płuczkowych „Flottmann" starego typu posiadanych przez kop. „Silesia", pomysłodawca wykonał głowice płuczkowe własnej konstrukcji, umożliwiając

w ten sposób wiercenie otworów strzałowych „na mokro“ na przekopie, w którym właściwości skały zmuszały do przejścia z wiercenia „na przedmuch“ do wiercenia z przepłuczką (rys. 6).

Rysunek a przedstawia głowicę płuczkową typu „Flottmann“ ze skomplikowanymi uszczelkami w kształcie pierścieni o przekroju rurkowym; docisk uszczelek do powierzchni obsady uzyskiwany jest dzięki ciśnieniu wody wypełniającej wnętrze uszczelki.

Rys. 6

Rysunek b przedstawia głowicę pomysłu ob. Bylicy. Uszczelki gumowe o prostym kształcie, dociskane są do obsady wiertła przez ściśnięcie ich między ukośnymi ściankami kadłuba, dławnika i nakrętki.

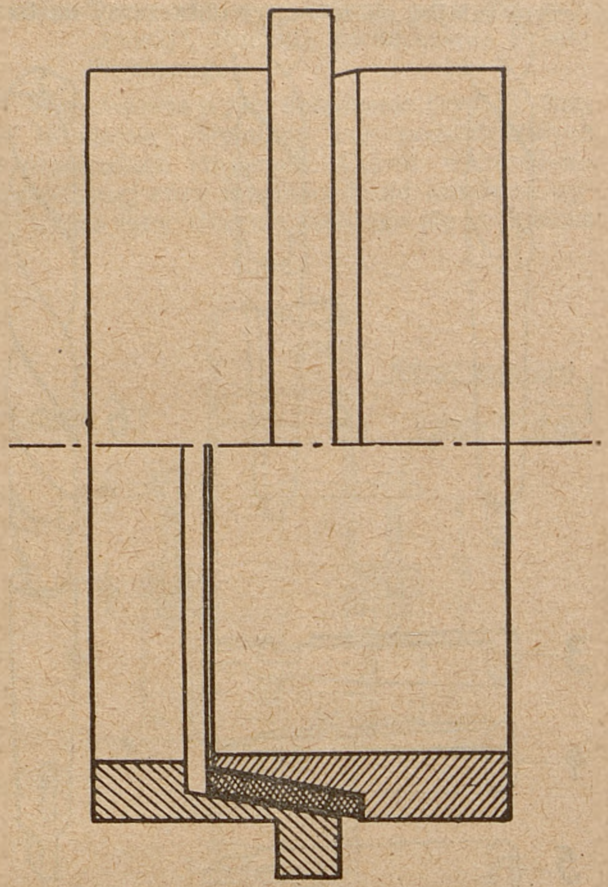
C.Z.P.W. Nr rej. 2537, grupa 6

WKŁADKI DO SPRZĘGŁA WRĘBIARKI SSKE 40

Autor: H e r m a n Otton, ślusarz maszynowy kop. „Silesia“, Jaw.-Mikołowskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Stale odczuwany brak materiału na wkładki pierścieniowe do sprzęgła wrębiarki SSKE 40 spowodował próby dobrania odpowiednich materiałów zastępczych. Wkładki wykonane ze starych zużytych wykładzin taśm hamulczych (rys. 7) zdały doskonale egzaminy na kopalni „Silesia“, gdzie wrębiarki musiały często być odstawiane z ruchu wobec braku odpowiednich wkładek do sprzęgła. Pomysł daje możliwość

Rys. 7

wykorzystania materiału odpowiedniego zapewniając przy tym ciągłość ruchu maszyn.

C.Z.P.W. Nr rej. 2533, grupa 6

UŻYCIE PŁYT BETONOWYCH DO NAKRYWANIA ŚCIEKÓW W KOPALNI

Autor: Ś m i e s z e k Edward, kierownik oddz. „Przewóz“ kop. „Siemianowice“ Chorzowskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

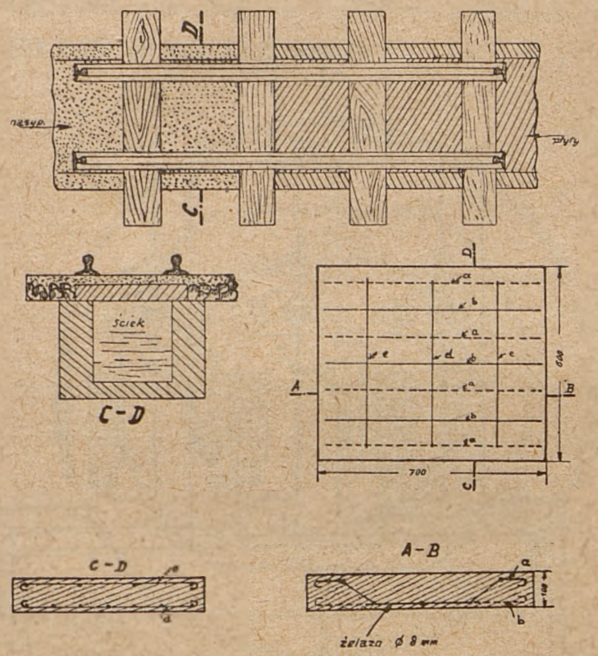
Opis pomysłu:

Ścieki na głównych przecznicach i chodnikach podstawowych służących do przewozu lokomotywowego są umieszczone często pod torami i zakrywane tarcicą drewnianą o grubości 50 mm. Pokrywy takie posiadają praktyczną żywotność 2—4 lat, gdyż drewno niszczy się bardzo tak skutkiem wykolejeń wozów, jak i odrywania ich przy zdejmowaniu w celu czyszczenia ścieków.

Czyszczenie musi się odbywać dosyć często wobec nieszczelności pokryw.

Pokrycie ścieków płytami betonowymi według projektu pokazanego na rysunku (8) daje następujące korzyści: szczelne zamknięcie

ścieku, rzadsze czyszczenie, przynajmniej dziesięciokrotnie mniejsze zanieczyszczenie żąpi przy głównych pompach, zmniejsza zużycia pomp, bardzo duża żywotność.

Rys. 8

Pomysł zastosowano na chodnikach kop. „Siemianowice" z dobrymi wynikami i obecnie wprowadza się na całej kopalni. Sposób ten jest stosowany również na innych kopalniach.

Rysunki podają różnicę przy zastosowaniu pokryw z drewna i betonu.

C.Z.P.W. Nr rej. 2444, grupa 7

URZĄDZENIE ALARMUJĄCE UNIERUCHOMIENIE WENTYLATORA

Autor: inż. Jagielski Tadeusz i tow. pracownicy kopalni „Walenty - Wawel", Rudzkie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

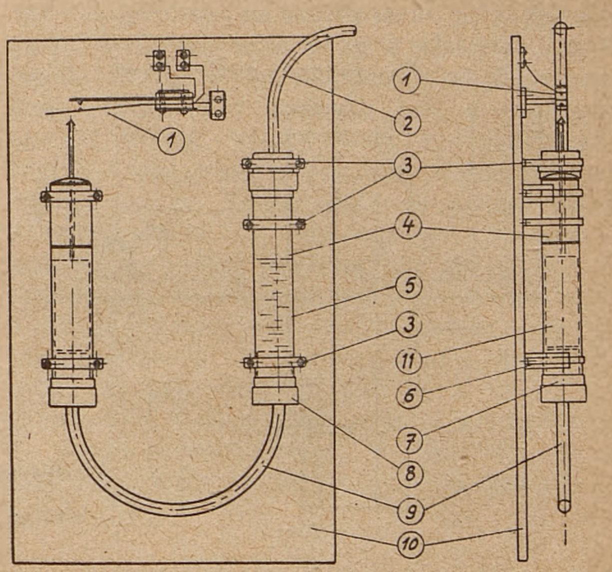
Opis pomysłu:

Działanie urządzenia alarmującego polega na różnicy ciśnienia powietrza zewnętrznego i powietrza w szybie wentylacyjnym, będącego pod działaniem wentylatora.

Urządzenie (rys. 9) składa się z rurki w kształcie litery U (9) połączone jest z dwoma rurkami szklanymi (4), cprawami metalowymi (8) i pierścieniami gumowymi (7).

Rurki te są umocowane do płyty z Pertinaxu (10) za pomocą uchwytów (3) i podpórek (6).

Urządzenie napełniamy gliceryną (5) i łączymy jedną rurką z szybem wentylacyjnym za pomocą węża gumowego (2), w drugiej rurce szklanej umieszczamy pływak (11) zaopatrzony w pręt wystający ponad rurkę.

Rys. 9

Jeżeli wentylator jest czynny, to gliceryna utrzymuje się na wysokości określonej różnicą ciśnień. W przypadku zatrzymania wentylatora poziomy gliceryny wyrównują się, pływak podnosi się, jego pręt dotyka kontaktu elektrycznego (1), zamyka go i uruchamia tym sposobem dzwonek alarmowy.

C.Z.P.W. nr rej. 2219, grupa 8

PRZYRZĄD DO WIERCENIA OTWORÓW W PŁYTACH Z GIPSU I PODOBNYCH MATERIAŁÓW.

Autor: Lukosek Ludwik, brygadzista, Zakład Elektryczny, Zjednoczenia Biur Projektowo-Montażowych.

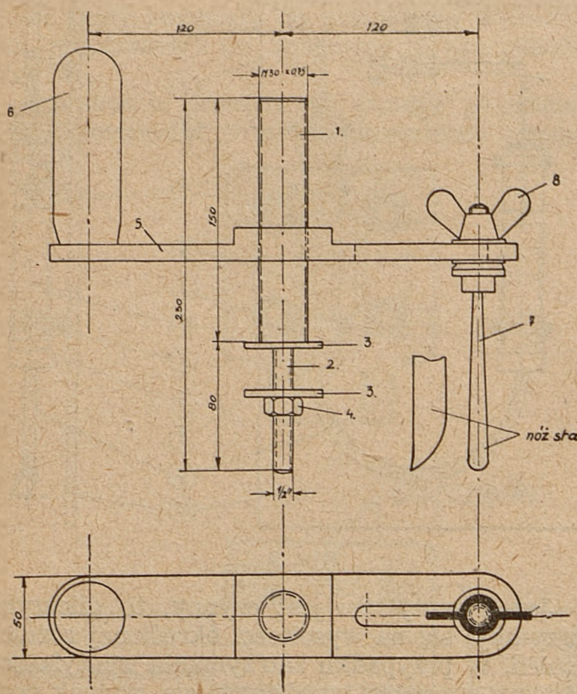
Opis pomysłu:

Wycinanie otworów okrągłych w płytach wiórowo-gipsowych używanych jako materiał do budowy rozdzielni elektrycznych, sprawiało dotąd spore trudności, szczególnie gdy płyty te znajdowały się już na miejscu montażu.

Opisany poniżej i pokazany na rysunku (10) przyrząd pozwala na dokładne i łatwe wywiercenie w płytach otworów o średnicy do 240 mm.

Przyrząd składa się ze sworznia (1) o średnicy około 30 mm, na którym nacięto gwint o skoku 0,75 mm. Sworzeń ten zwęża się do średnicy 12 mm. Część ta (2) jest również nagwintowana i zaopatrzona w dwie podkładki (3) i nakrętki (4). Na grubszej części sworznia nakręcona jest korba (5) zaopatrzona w rękojeść (6) i nóż (7) z śrubą motylkową (8). Śruba ta daje możność przesunięcia noża stosownie do żądanej średnicy wierconego otworu.

Otwór wykonuje się w sposób następujący: sworzeń wkłada się do otworu przewierconego w środku żądanego otworu o dużej średnicy i umocowuje się go podkładkami i nakrętką. Nóż ustala się wg żądanej średnicy i obracając korbą wcina się powoli nóż w płytę. Celem za-

Rys. 10

bezpieczenia przed wyłamywaniem się brzegów otworu należy ciąć tylko do połowy głębokości płyty, następnie przyrząd przełożyć na spodnią część sworznia i ciąć drugą połowę. Czynność wycinania otworu trwa trzykrotnie króciej przy użyciu tego przyrządu, niż stosując dawny sposób wiercenia otworów na obwodzie wycinając je piłką i gładząc pilnikiem.

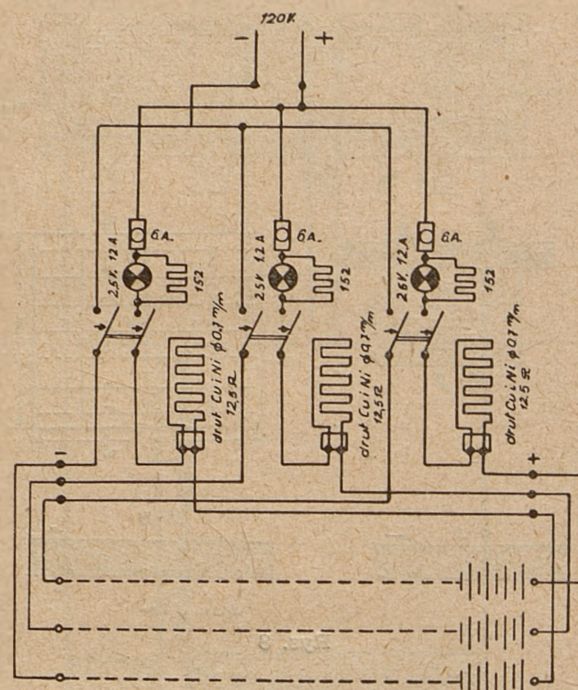
C.Z.P.W. Nr. rej. 2662, grupa 11

ZASTĄPIENIE LAMP OPOROWYCH OPORNIKAMI W ŁADOWNI GÓRNICZYCH LAMP AKUMULATOROWYCH

Autor: Kusiński Stanisław, lampmistrz, Szczepański Romuald — dozorca, prac. warsztatu elektr. kop. „Brzeszcze", Jaw.-Mikołowskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Podczas ładowania górniczych lamp akumulatorowych zdarzały się wypadki spalenia lamp oporowych i żarówek sygnalizacyjnych w urządzeniu do ładowania. Wobec braku krajowej produkcji lamp oporowych i dużych trudności w wykonaniu lamp nowych zastąpiono je opornikami z drutu nikielinowego. Żarówki sygnalizacyjne zastąpiono żarówkami 2,5 Volt i 1,2 Amp zakładając równocześnie boczniki i 6 Amp bezpieczniki, chroniące w wypadku zwarcia tak oporniki jak i żarówki przed przepaleniem. Urządzenie do ładowania lamp (rys. 11) przebudowane w powyższy sposób pracuje już pół roku bez zarzutu.

Rys. 11

Na rysunku widzimy schemat połączeń ładowni przed i po przebudowie.

C.Z.P.W. Nr rej. 2531, grupa 11

SPOSÓB UNIERUCHOMIENIA NAKRĘTEK PRZY ZESTAWACH KOŁOWYCH WOZÓW KOPALNIANYCH

Autor: Sznajder Jan, kowal kop. „Rokitnica", Zabrskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

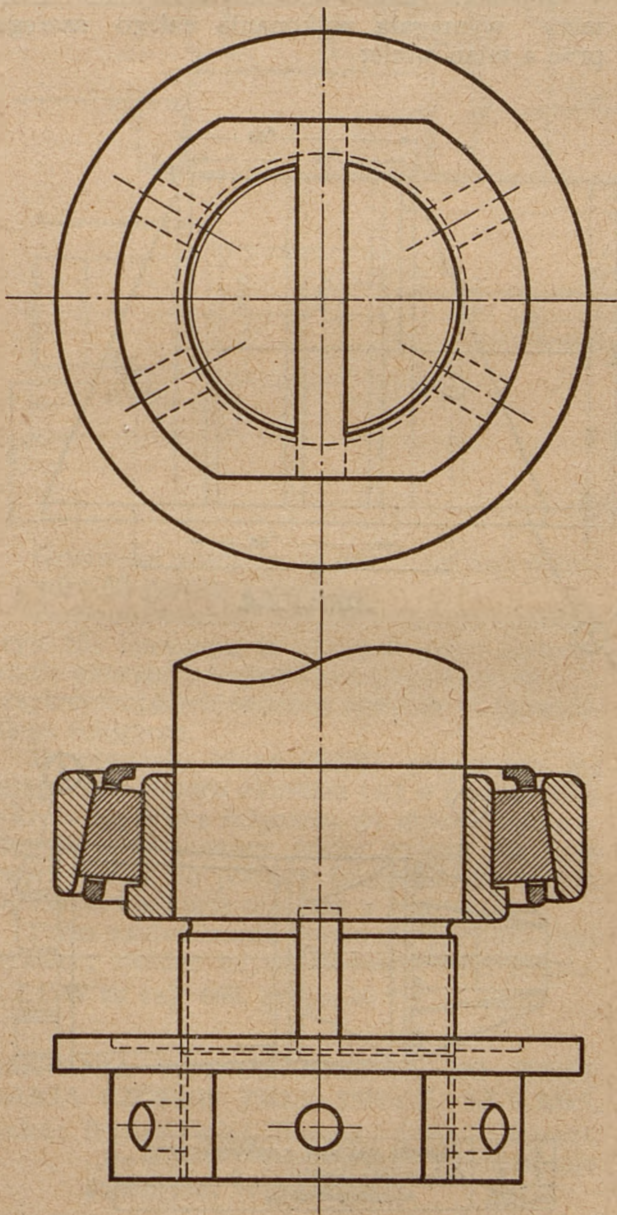
Nakrętki zestawów kołowych wozów kopalnianych zabezpieczano dotąd przed odkręcaniem się podkładką w kształcie pierścienia wytłoczonego z blachy żelaznej o grubości ok. 1 mm, posiadającą na średnicy żeberko, które wchodziło w odpowiednie wycięcie na końcu osi. Podkładka była zaginana na nakrętkę przylegając do jednej z sześciu ścian nakrętki. Wadą tego zabezpieczenia było to, że żeberko pękało wskutek wstrząsów wózka.

Pomysłodawca zastosował zawleczkę jako zabezpieczenie nakrętki przed odkręceniem się (rys. 12).

Nakrętka opiera się na kołnierzu łożyska i jest mocno zabezpieczona przed luzowaniem się przez zawleczkę zabitą na twardo.

Przez zastosowanie zawleczek zmniejszono wydatnie ilość napraw zestawów kołowych.

C.Z.P.W. nr rej. 2375, grupa 12

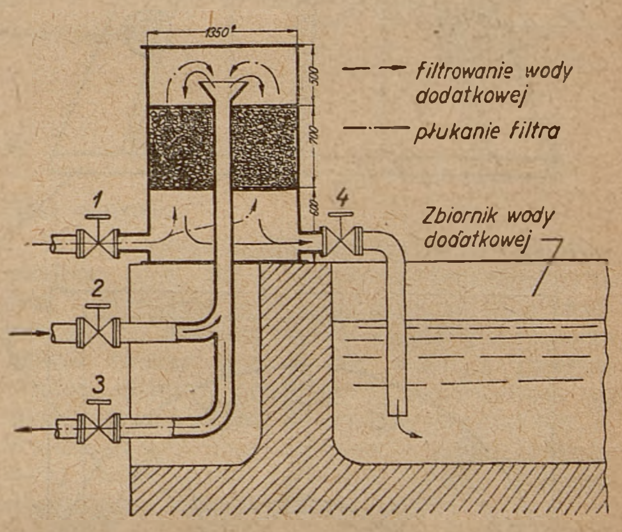
Rys. 12

FILTRY ŻWIROWE DO CZYSZCZENIA WODY OBIEGOWEJ

Autor: H i l a s z e k Mieczysław, sztygar kotłowni i T u c h e r t Ewald, główny laborant, kop. „Mysłowice", Katowickie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Ilość wody obiegowej w systemie chłodzącym kondensatora turbin parowych, musi być stale uzupełniana na skutek strat, jakie powstają przez odparowanie wody w wieżach chłodniczych. Obieg wody chłodzącej w elektrowni kop. „Mysłowice" zasilany jest z pobliskiej rzeczki Boliny, której wody zanieczyszczone mułem i odpływami z zakładów mechanicznych bardzo szybko powodowały zamulanie rurek kondensatorów, na skutek czego powstawał gwałtowny wzrost zużycia pary przez turbiny. Zmuszało to kopalnię do przeprowadzania kosztownego czyszczenia kondensatorów już po miesiącu pracy. W dążeniu do poprawy tego stanu, autorzy pomysłu zbudowali dwa filtry żwirowe do oczyszczenia wody doprowadzanej do systemu chłodniczego i w rezultacie otrzymali trzykrotne przedłużenie okresu pracy kondensatorów.

Rys. 13

Jak widać z rysunku (13), każdy filtr składa się z walcowego naczynia, przedzielonego dwoma sitami blaszanymi na trzy komory. Przestrzeń między sitami wypełniona jest żwirem. Woda zanieczyszczona doprowadzana jest pionową rurką o lejkowatym zakończeniu do górnej komory, skąd przechodząc przez filtr żwirowy oczyszcza się i z dolnej komory przelewa przez zawór 4 do zbiornika czystej wody. W tym czasie zawory 2 i 4 na przewodzie wody czyszczonej są otwarte, a zawory 1 i 3 na rurociągu służącym do płukania filtrów pozostają zamknięte.

Gdy zachodzi potrzeba przepłukania filtrów, zamyka się zawory 2 i 4 a otwiera zawory 1 i 3. Woda płucząca przechodzi przez warstwę żwiru w kierunku odwrotnym tj. z dołu do góry, po czym unosząc z sobą wypłukane z żwiru zanieczyszczenia, uchodzi przez zawór 3 do ścieku.

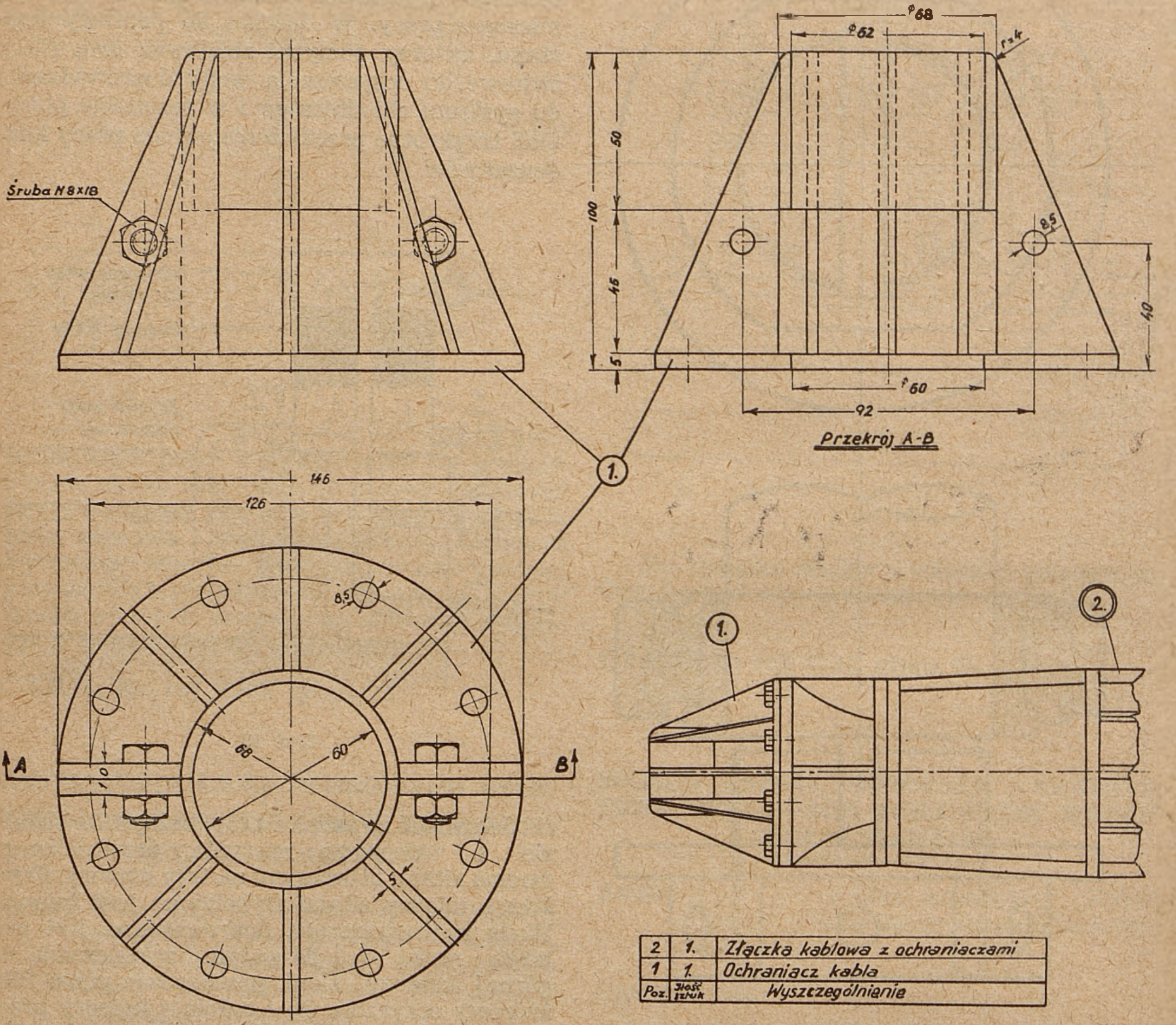
C.Z.P.W. nr rej. 1866, grupa 15

ZEŚLIZG PRZY ZŁĄCZACH KABLOWYCH

Autor: M u s i o ł Augustyn, przodowy ślusarz kop. „Marcel", Rybnickie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Celem uniknięcia wyrywania kabli ogumionych ze złącz kablowych podczas pracy wrębiarki, należy złącze zaopatrzyć w ześlizgi.

Rys. 14

Ześlizg kablowy jest to żeberkowe, stożkowe, promieniowe przejście z średnicy kabla wrębiarki do średnicy złącza. Ześlizg (rys. 14) wykonany jest dwudzielnie z aluminium (odlew) i przymocowany do złącza kilkoma śrubami. Stosując ześlizgi na złączach, ograniczamy przerwy w pracy wrębarki.

C.Z.P.W. Nr rej. 867, grupa 11.

ULEPSZENIE SPOSOBU WYMIANY RAMION MŁOTKÓW W MŁYNACH „KRAEMERA"

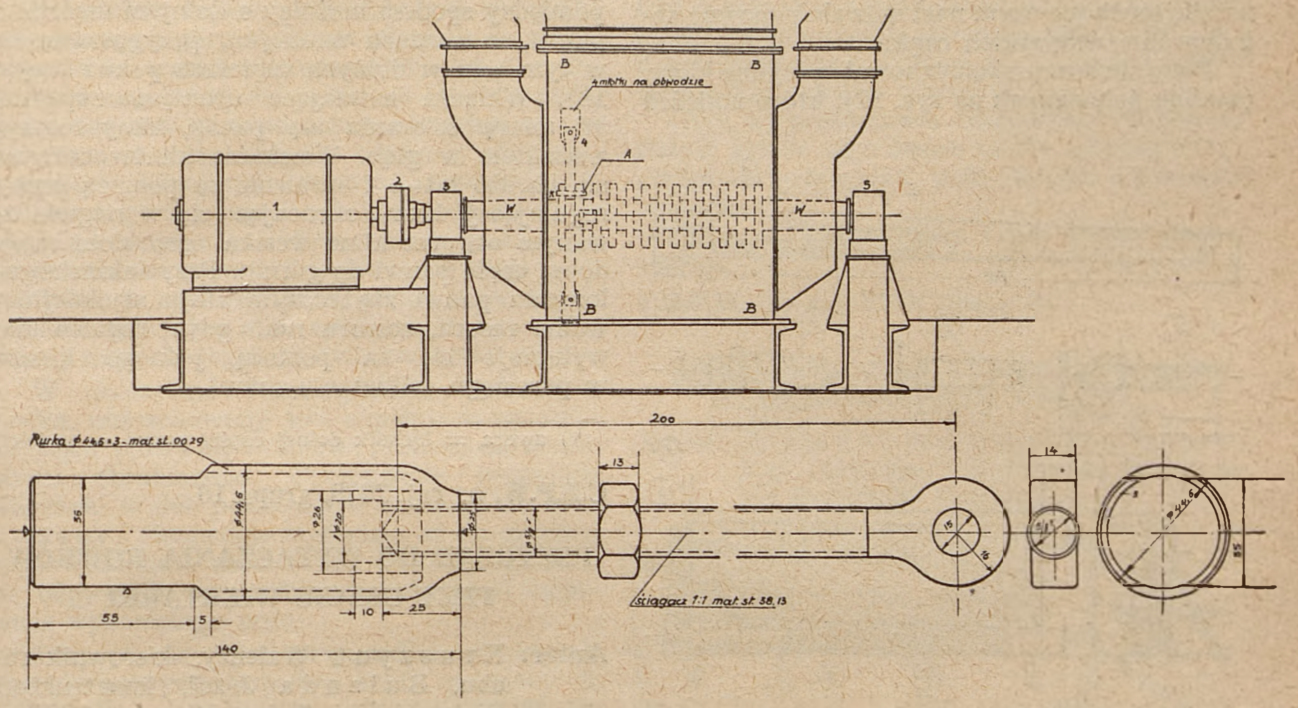
Autor: D r a g u ł a Rudolf, ślusarz kopalni „Gliwice", Gliwickie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Wymiana ramion młotków w młynach „Krämera" wymagała wykonania całego szeregu prac a mianowicie:

1) **rozłączenia silnika (1) na sprzęgle (2)** z wałem młyna, wybudowania łożyska (3) i (5), otworzenia klapy BBBB, przesunięcia całego wału WW w kierunku prawym, wybicia sworzni z lewej strony młyna i założenia nowych ramion,

2) przesunięcia wału w kierunku lewym, wybicia sworzni z lewej strony, założenia nowych ramion, przesunięcia wału na właściwe miejsce, zabudowania łożysk i silnika.

Rys. 15

Czynności powyższe w sumie ogólnej stanowiły 68 godzin pracy.

Nowe rozwiązanie wymiany ramion młotków (rys. 15) upraszcza tę czynność przez zastosowanie sworzni z nagwintowanym otworem $^5/_8$", przytrzymujących ramiona młotków i odpowiedniego ściągacza.

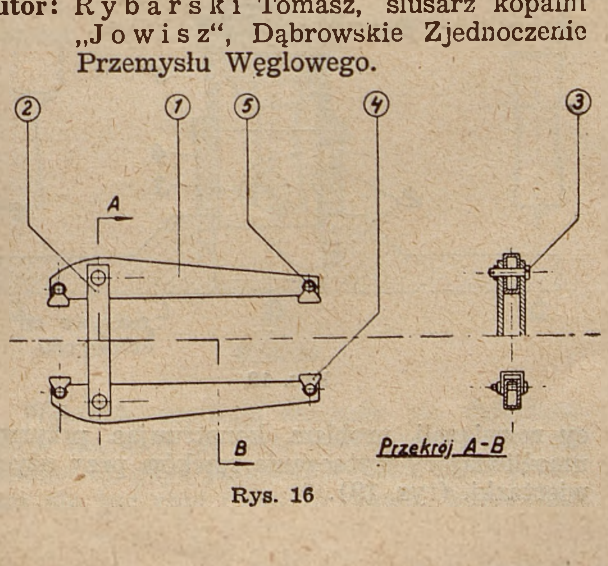
Po otwarciu klapy (BBB) przystawia się ściągacz do otworu sworznia (A) w punkcie (K) wkręca się śrubę ściągacza do otworu $^5/_8$", następnie przy pomocy śruby wciąga się cały sworzeń (A) do pochwy ściągacza. Wymienia się ramię i zakłada sworzeń z powrotem.

Przez zastosowanie opisanego pomysłu czas wymiany ramion młyna skrócono do 6 godzin.

C.Z.P.W nr rej. 406, grupa 15

DŹWIGNIA JEDNORAMIENNA DO WCISKANIA CZOPÓW PRZY UŻYCIU LEWARA

Autor: R y b a r s k i Tomasz, ślusarz kopalni „J o w i s z", Dąbrowskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Rys. 16

Opis pomysłu:

Z płyt grubości 20 mm wykonane są dwa ramiono (rys. 16) o przekroju prostokątnym, poz. 1. Ramiona te są połączone ze sobą przegubowo, za pomocą dwóch cięgieł poz. 2 oraz dwóch sworzni poz. 3. Na końcach obydwu ramion, również przegubowo, zamocowane są cztery szczęki poz. 4, za pomocą sworzni poz. 5. Przedmiot wtłaczany wkładamy między szczęki lewej strony, które zaciskają się gdy lewarem rozpychamy szczęki strony prawej.

C.Z.P.W. Nr rej. 1225, grupa 16.

DODATKOWE KLINY DOCIĄGOWE DO ŁOŻYSK OSI NAPĘDOWYCH PAROWOZÓW SERII Tkz Nr 4 — 9 —

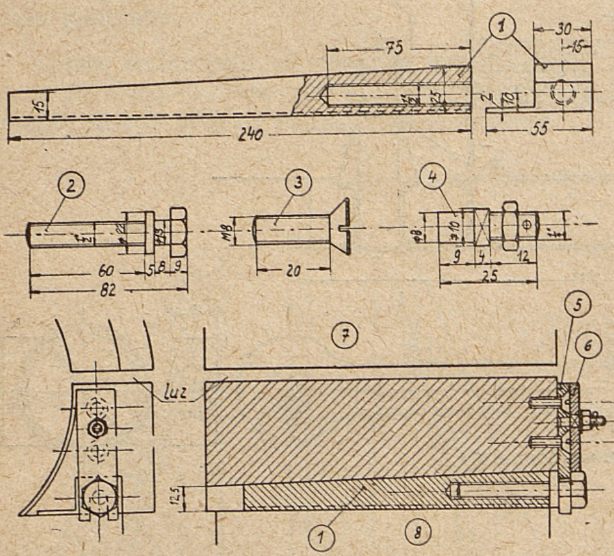
Autor: D y r b u s z Emanuel, mechanik piaskowni „Pyskowice", Rudzkie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Panwie osi napędowych parowozów Nr 4 — 9 — składają się z części górnej (panwi normalnej) i dwóch dolnych części. Pomiędzy górną a dolnymi częściami panwi znajdują się wkładki ustalające. Po przebiegu pewnej ilości kilometrów przez parowóz, panwie ścierają się, wskutek czego pomiędzy osią a dolnymi częściami panwi powstaje luz, który należy usunąć. Uskuteczniało się to dotychczas przez należyte dobranie grubości wkładki ustalającej. Czynność ta wymagała wiele czasu, gdyż przy każdorazowym regulowaniu panwi (co 2 do 3 tyg.) koniecznym było wybudowanie resora „zwory wideł*)", spodu maźnic, dopasowanie wkładek

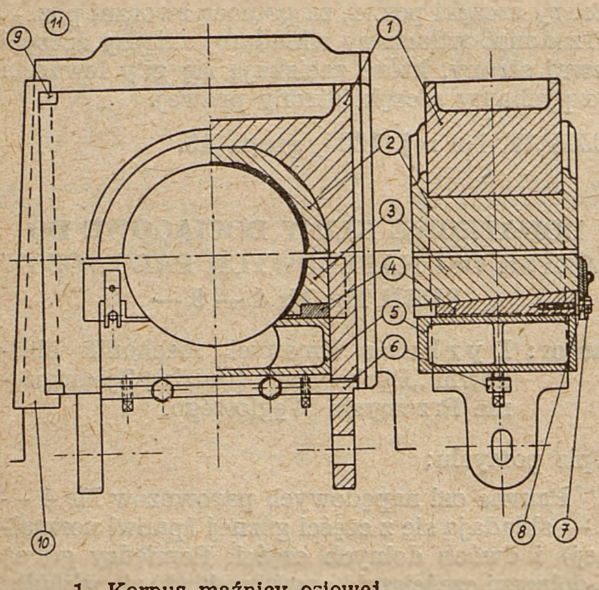
ustalających, po czym następowało ponowne zabudowanie wszystkich części.

Pomysłodawca skonstruował specjalne kliny, (według pokazanych na rys. 17), które umieścił

1. Klin regulujący.
2. Śruba regulująca.
3. Wkręt.
4. Śruba bezpiecznikowa.
5. Widełki.
6. Bezpiecznik.
7. Panewka górna.
8. Panewka dolna.

Rys. 17

1. Korpus maźnicy osiowej.
2. Panewka górna.
3. Panewka dolna.
4. Projektowany klin regulujący.
5. Gniazdo maźnicy.
6. Zamek mocujący gniazdo maźnicy.
7. Śruba regulująca klin dodatkowy.
8. Bezpiecznik śruby regulującej.
9. Prowadniki maźnic osiowych.
10. Klin.
11. Rama parowozu.

Rys. 18

pomiędzy spodem maźnicy a dolnymi częściami panwi, w rowkach skośnych, przygotowanych w tym celu w dolnych częściach panwi (rys. 18). Wkładki ustalające usunięto zupełnie. W miarę ścierania się panwi, kliny zostają wciskane w głąb. Wciskanie klinów odbywa się bardzo łatwo i sprawnie za pomocą śruby regulującej, która obracając się w nagwintowanym otworze klina wciska go, dociskając dolną część panwi do górnej. Przy takim regulowaniu panwi zbytecznym staje się zdejmowanie resora, zaworu itd., gdyż regulowanie wykonuje się za pomocą jednego klucza w przeciągu kilkunastu minut.

---

*) zwora = łącznik dolnej części panwi — widełek

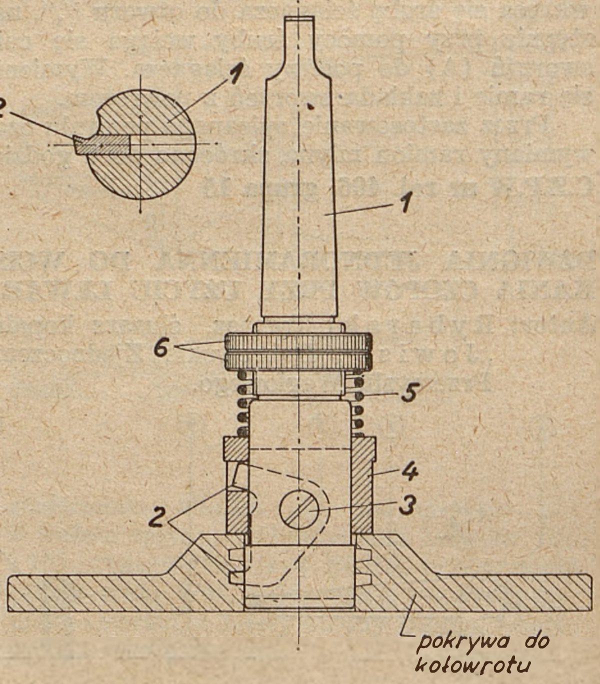
C.Z.P.W. nr rej. 2079, grupa 16

PRZYRZĄD DO WYTACZANIA ROWKÓW PRZY UŻYCIU WIERTARKI

Autor: Kruszyna Walenty, kierownik ruchu, Bulanda Józef, konstruktor, Piotrowickiej Fabr. Maszyn, Zjednoczenia Fabryk Maszyn i Sprzętu Górniczego.

Opis pomysłu:

Rowki dla filcowych pierścieni uszczelniających w kadłubach i pokrywach maszyn wytaczano dotychczas na wytaczarkach. Obróbka rowków nie wymaga wielkiej dokładności i niepotrzebnie zajmowała drogi czas. Pomysłodawcy rozwiązali problem konstruując przyrząd umożliwiający wytaczanie rowków przy użyciu wiertarki. (rys. 19).

Rys. 19

Zasadniczą częścią przyrządu jest trzon (1) zakończony u góry stożkiem Morse'a do zamocowania w wrzecionie wiertarki; dolna cylindryczna część trzpienia stanowi oprawę noża, będąc zarazem prowadzeniem narzędzia w obrabianym otworze. Nóż (2) osadzony obrotowo w wycięciu dolnej części trzona na sworzniu (3), posiada w górnej części nosek wchodzący w wycięcie pierścienia (4). Przesuwanie pierścienia wzdłuż trzona powoduje wysuwanie wzgl. chowanie się w oprawie tnącej części noża. Pierścień dociskany jest stale sprężyną śrubową (5), której napięcie regulują dwie nakrętki (6).

W momencie rozpoczynania wytaczania rowka, nóż schowany jest zupełnie w oprawie, pierścień opiera się o czołową płaszczyznę przedmiotu obrabianego. Opuszczanie wrzeciona wiertarki w dół, powoduje wysuwanie się noża z oprawy i skrawanie materiału aż do granicznego wysunięcia noża. Profil wytoczonego rowka odpowiada w przybliżeniu obrysowi całkowicie wysuniętego noża.

Przy pomocy tych przyrządów obrabia się obecnie pokrywy napędów BAD, pokrywy do kołowrotów oraz sprzęgła do napędów rynien wstrząsanych. Oczywiście przyrząd nie jest uniwersalny i do obróbki każdego z wymienionych przedmiotów musi istnieć osobny przyrząd, stosowany co do wymiarów i kształtu noża.

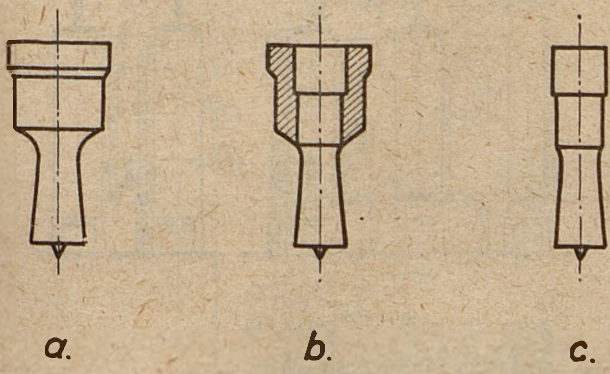
C.Z.P.W. Nr rej. 2282, grupa 16

DZIURKOWNIK SKŁADANY

Autor: B i ś t a Józef, kowal kop. „Artur", Jaw.-Mikołowskie Zjednoczenie Przem. Węglowego.

Opis pomysłu:

Dziurkownik jest narzędziem służącym do wybijania otworów w blachach ręcznie lub mechanicznie (rys. 20).

Rys. 20

Wskutek częstego łamania się dziurkowników marnują się duże ilości cennej stali narzędziowej, gdyż jakkolwiek sama część pracująca nie jest zbyt duża, to obsada, która musi być dostosowana wymiarami do oprawy w maszynie, w przypadku złamania daje duży odpadek bezużyteczny. Pomysł ma na celu zaoszczędzenie tego właśnie odpadku.

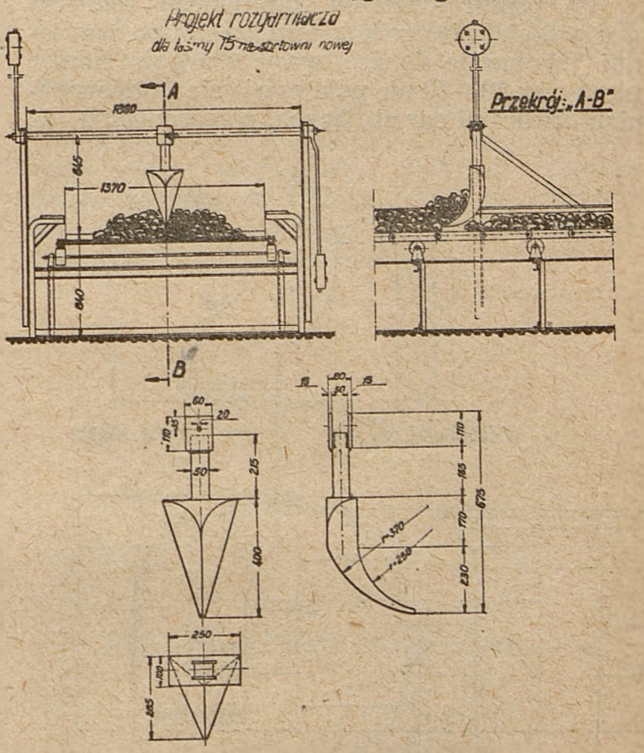
(Rys. b) przedstawia dziurkownik ulepszony. Całość składa się z dwóch części: obsady i właściwego dziurkownika, pomyślanego jako część wymienna.

(Rys. c) przedstawia część wymienną narzędzia.

C.Z.P.W. Nr rej. 2534, grupa 16

ROZGARNIACZ NA TAŚMIE RĘCZNEGO WZBOGACANIA WĘGLA

Autor: Zy g m u n t Andrzej, sztygar zmianowy kop. „Centrum", Bytomskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Rys. 21

Opis pomysłu:

Rozgarniacz węgla na taśmie ręcznego wzbogacania ma kształt stożka odwróconego wierzchołkiem w dół. Stożek ten zakrzywiony pod kątem do przodu posiada trzy krawędzie przy czym środkowa krawędź ostro zakończona służy do rozsuwania mas węgla, a płaszczyzny boczne, zaokrąglone, służą do odrzucania brył węgla na boki dając w skutkach równomierne rozłożenie na taśmie i zmniejszenie grubości warstwy do wzbogacania ręcznego.

Rozgarniacz węgla na taśmie załadowczej do wagonów kostki II, (Rys. 21) będącej równocześnie taśmą ręcznego wzbogacania jest usprawnieniem umożliwiającym korzystniejsze i dokładniejsze wybranie z transportowanego węgla przerostów i kamieni. Przyrząd ten ułatwił pracę oraz podniósł czystość sortymentu.

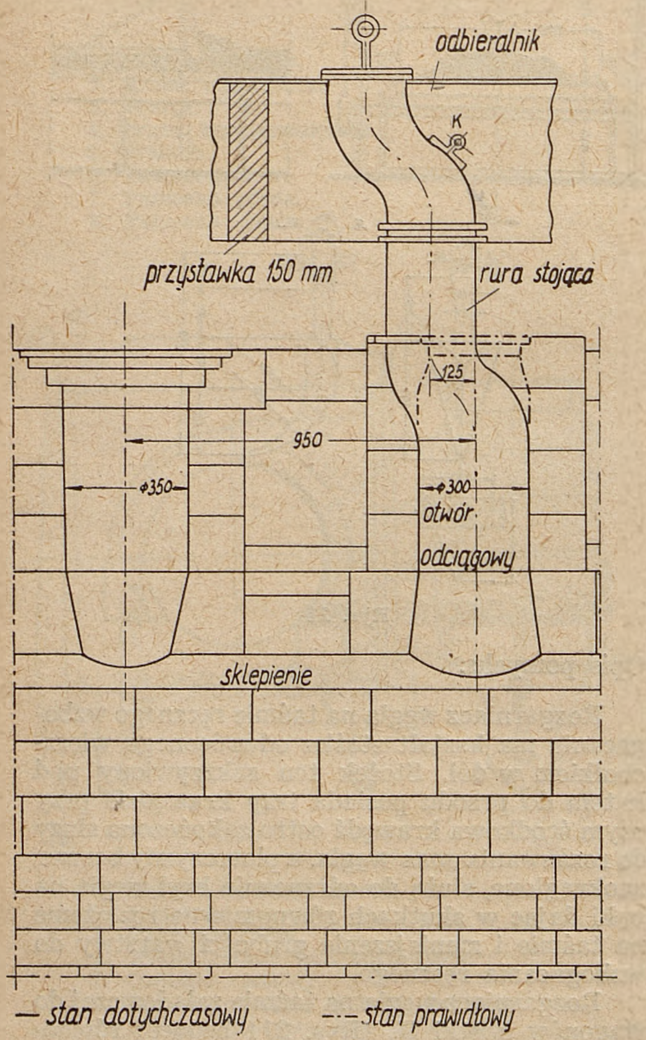
Pomysł prosty usprawnia produkcję, ułatwia pracę obsługi i nadaje się do zastosowania w innych kopalniach, szczególnie w wypadkach przeciążenia taśm do wzbogacania ręcznego.

C.Z.P.W. nr rej. 2022, grupa 17

PRZEDŁUŻENIE ODBIERALNIKA GAZU, CELEM UNIKNIĘCIA ZAGRAFITOWANIA OTWORÓW ODCIĄGOWYCH NA PIECACH 60—70 bat. II

Autor: Szarf Augustyn. i tow., pracownicy koksowni „Orzegów", Rudzkie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Po przeprowadzeniu kapitalnego remontu grupy 2-giej pieców koksowniczych i po zagrzaniu jej okazało się, że otwory odciągowe komór pieców nr 60—70 nie pokrywają się z odpowiednimi otworami rur stojących, połączonych z od-

Rys. 22

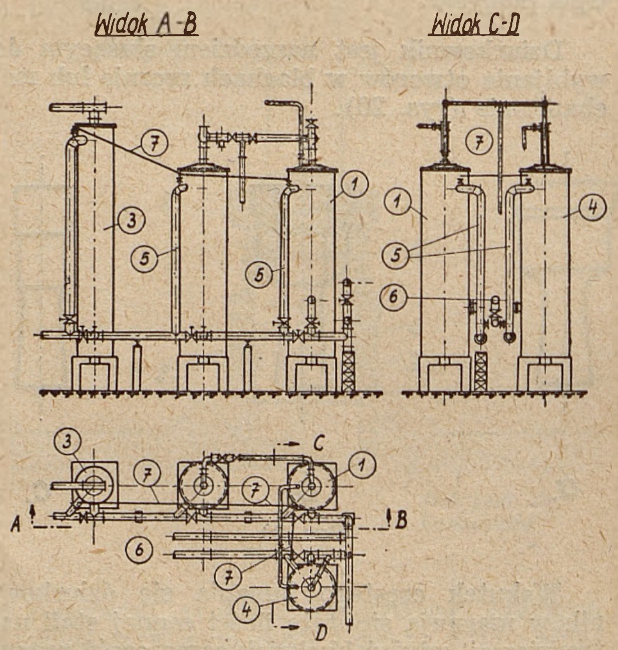
bieralnikiem gazu, który pozostał bez zmiany. Celem połączenia otworów odciągowych z rurami stojącymi uznano za konieczne wykonanie skośnych wylotów otworów odciągowych w sklepieniu pieców. Na schemacie (rys. 22) uwidoczniono stan prawidłowy i stan obecny (ukośny wylot) otworu odciągowego. W ruchu okazało się jednak od razu, że oczyszczenie poprzez klapę „K" skośnych otworów odciągowych od osadzającego się tam grafitu, jest tylko częściowo możliwe. Jak ze schematycznego rysunku widać, można poprzez klapę „K" używanym do czyszczenia narzędziami oczyścić mniej-więcej połowę przekroju otworu odciągowego. Zwężenie przekroju otworów odciągowych osadzającym się grafitem uniemożliwiało normalne gazowanie koksu i swobodny wypływ gazu koksowniczego z komór koksowych do odbieralnika.

Wobec niemożliwości oczyszczenia otworów odciągowych poprzez klapę „K" okazało się koniecznym demontowanie rur stojących do przeprowadzenia czyszczenia. Demontaż rury stojącej, wybijanie grafitu oraz montaż rury i zamurowanie jej w trudnych warunkach ruchowych przy b. wysokiej temperaturze otoczenia wymagały stałego zatrudnienia 3 pracowników dziennie. Pomysł przedłużenia odbieralnika gazu przystawką o szerokości 150 mm doprowadzi do usunięcia skośnych wylotów w otworach odciągowych i umożliwi ich normalne czyszczenie przez klapę „K" bez konieczności uciekania się do kosztownego demontażu rur stojących.

C.Z.P.W. nr rej. 2007, grupa 18

SPŁUKIWANIE OSADU NAFTALINY W PRZEWODACH GAZOWYCH ZA POMOCĄ OLEJU PŁUCZKOWEGO

Autor: Garus Augustyn, i tow. pracownicy koksowni „Walenty", Rudzkie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Rys. 23

Opis pomysłu:

Na przewodach gazowych (5) między chłodnikami końcowymi (1) i (4) i płuczkami benzolowymi (3) osadzała się naftalina, powodując zapychanie się przewodów gazowych, które należało parować przeciętnie 10 razy w ciągu miesiąca. Podczas parowania trzeba było doprowadzać gaz niechłodzony do płuczki benzolowej przewodem okrężnym (6). Ten sposób wpływał niekorzystnie na produkcję benzolu, powodując straty w produkcji. Pomysł polega na zabudowaniu dodatkowego przewodu oleju płuczkowego do przewodów gazowych (7), w których spływający olej płuczkowy spłukuje osadzającą się naftalinę. Zastosowanie pomysłu uwidoczniono na rysunku (23).

C.Z.P.W. nr rej. 2314, grupa 18

SKRZYNKA KONTROLNA ZUŻYCIA ELEKTROD

Autor: Pinior Alfred, szofer - mechanik, Rybnicka F-ka Maszyn, Zj. Fabryk Maszyn i Sprzętu Górniczego.

Opis pomysłu:

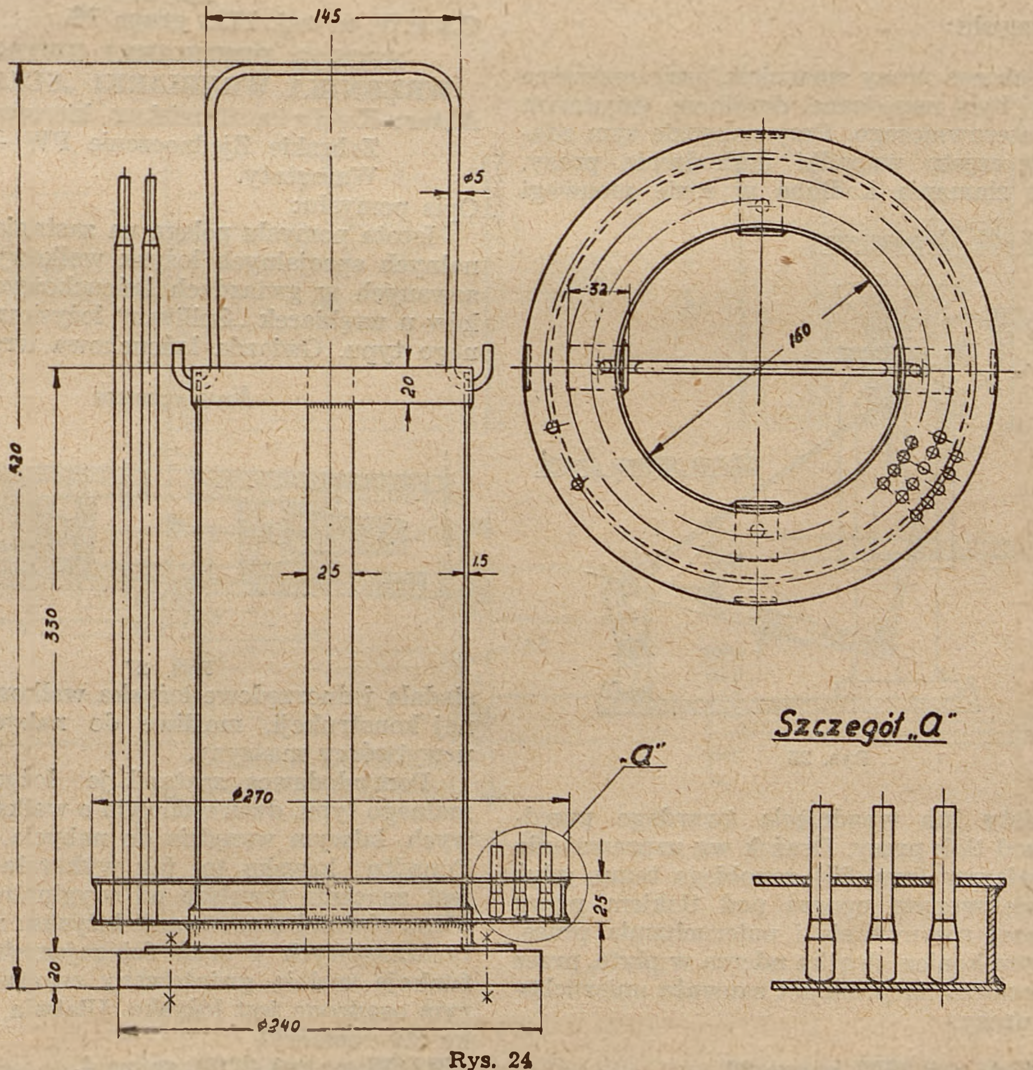
Spawacze często wyrzucają niezużyte resztki elektrod sięgające przeciętnie do 6 cm a nieraz i do 8 cm długości.

Ulepszenie powyższe (rys. 24) ma na celu kontrolę odpowiedniego zużycia elektrod.

Spawacz oddaje skrzynkę z zużytymi elektrodami, których końce sięgają do 4 cm, z tego 3 cm pozostają w skrzynce a 1 cm wystaje i na podstawie powyższego magazynier wydaje dalsze 120 elektrod, nie potrzebując ich przeliczać.

Wyrzucanie niewykorzystanych elektrod jest uniemożliwione. Oszczędność faktyczna około 5—10% w stosunku do kosztów elektrod. Skrzynka kontrolna zużycia elektrod jest zasadniczo przewidziana do zakładów produkcyjnych. Również z całym powodzeniem może być stosowana w każdym większym warsztacie naprawczym.

Łatwość przenoszenia, zwiększenie czystości i higieny miejsca i warunków pracy, oszczędność czasu wydawania elektrod, łatwość uchwytu elektrody kleszczami bez pomocy drugiej ręki oraz oszczędność faktyczna — oto zalety powyższego ulepszenia

Rys. 24

Skrzynka składa się z podstawy drewnianej, do której są przykręcone cztery płaskowniki służące równocześnie jako wsporniki górnego pierścienia. Do tych czterech płaskowników przyspawane są 2 pierścienie — dolny i górny.

Na pierścień dolny nakłada się płytę z blachy 1,5—2 mm, która z kolei jest przyspawana do górnej płyty odpowiednio dziurkowanej. Obie blachy są łączone ze sobą za pomocą czterech płaskowników.

W pierścieniu górnym w miejscach styku z płaskownikiem-wspornikiem przez przewiercone otwory zakłada się drut ⌀ 5 mm, służący jako uchwyt. Skrzynka przedstawiona na rysunku służy do 120 elektrod.

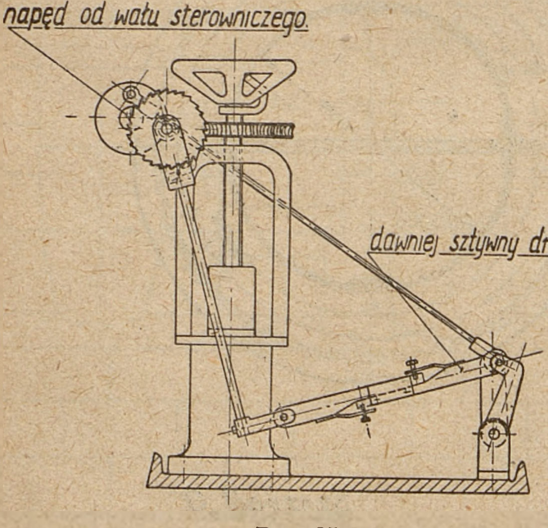
CZ.P.W. nr rej. 1961, grupa 22

DWUDZIELNY DRĄŻEK POCIĄGOWY DO NAPĘDU PRASY SMARNICZEJ

Autor: W i e z e b a c h Jerzy, prac. kopalni „Paweł", Rudzkie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Dotychczas prasy smarnicze przy sprężarce tłokowej były napędzane drążkiem sztywnym z wału sterowniczego. Przy napędzie tym zdarzały się często wypadki uszkodzenia prasy, a nawet złamania kadłuba w razie nieuwagi

Rys. 25

maszynisty lub wpadnięcia twardego przedmiotu pod tłok prasy. Drążek wg usprawnienia pomysłodawcy (rys. 25) zapobiega temu, gdyż przy zwiększonym oporze pod tłokiem prasy smarniczej rozsuwa się i unieruchamia prasę, przy czym koniec drążka uderza w płytę, przez co maszynista natychmiast zauważa unieruchomienie prasy.

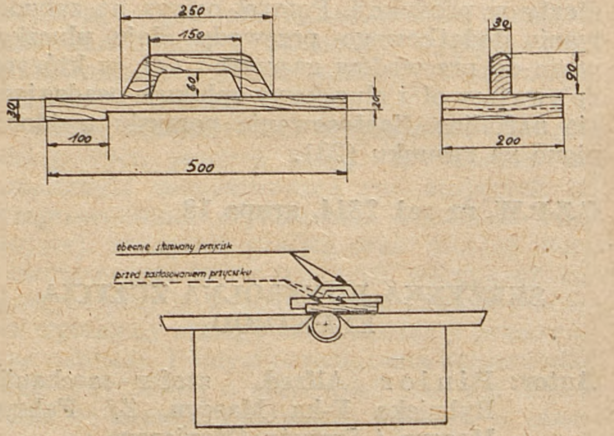
C.Z.P.W. nr rej. 2078, grupa 22

OCHRANIACZ RĄK PRZY STRUGARCE

Autor: S i k o r a Stanisław, dozorca budowlany kop. „Artur", Jaworznicko-Mikołowskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Ochrona przed okaleczeniem rąk przy struganiu szczególnie krótkich kawałków desek na strugarkach pokazana na rys. 26 i zastosowana na kop. „Artur" zapobiegła wielu wypadkom okaleczenia rąk.

Rys. 26

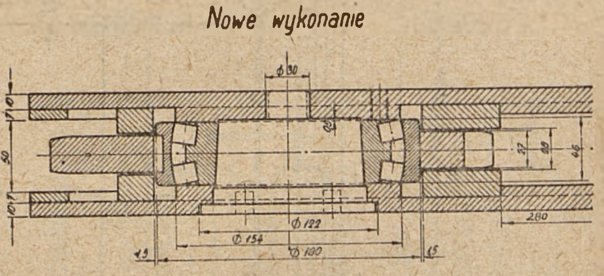
C.Z.P.W. nr rej. 1793 grupa 16.

SPOSÓB PRZERÓBKI GWIAZDY WRĘBNIKA WRĘBIARKI „SULLIVAN"

Autor: K ę d z i a Bronisław, kierownik techn. Zabrskie Zjednoczenie PW — Główne Warsztaty.

Opis pomysłu:

Istota pomysłu polega na zastąpieniu oryginalnych specjalnych łożysk wałkowych, zastosowanych w gwiazdach łańcuchowych wrębników u wrębiarek „Sullivan" łożyskami normalnego typu. Gwiazda łańcuchowa wrębnika po-

Rys. 27

siadała jednorzędowe łożyska wałkowe, specjalnej konstrukcji, możliwe do nabycia jedynie u wytwórcy maszyny.

Pomysłodawca zastąpił je łożyskiem normalnego typu, dwurzędowym o wałkach beczkowych, łatwym wszędzie do nabycia. (rys. 27). Ponadto łożysko to, jak wykazała praktyka, jest znacznie trwalsze od oryginalnego. Zmieniono również umocowanie łożyska: zamiast dotychczasowych 4 śrub ściągających, tą samą funkcję spełnia gwintowany sworzeń, na którym osadzone jest łożysko. Ułatwia to i obniża koszty rozbiórki

C.Z.P.W. nr rej. 2800, grupa 4.

„SKRZYNKA POMYSŁÓW" P. W.	ZABEZPIECZENIE NA NADSZYBIU PRZED WPADANIEM WOZÓW KOPALNIANYCH DO SZYBU	C. Z. P. W. Nr rej. 1555 grupa 1—2

Autor: Woźniacki Marian, asystent kier. ruchu kop. „Centrum", Bytomskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

W obudowie szybu po obu stronach zabudowane są dwa wały (1). Wały te zamocowane są w konstrukcji narożnej szybu. Na każdym wale ułożyskowane są dwie zapory (2) za pomocą pierścieni. Zapory te wykonane są z dwuteownika o wytrzymałości na zginanie 12000 kg i tak obliczone, że gdyby zaistniała możliwość uderzenia wozem, zapora się nie wykrzywi.

Zapora zwęża się w przekroju na końcu, w górnej części posiada tzw. nosek, w dolnej natomiast jest zaokrąglona (rys. 28).

Nosek zapory służy do zatrzymania jej w pozycji poziomej na widełkach (4).

Ciężar zapory wynosi około 10 kg.

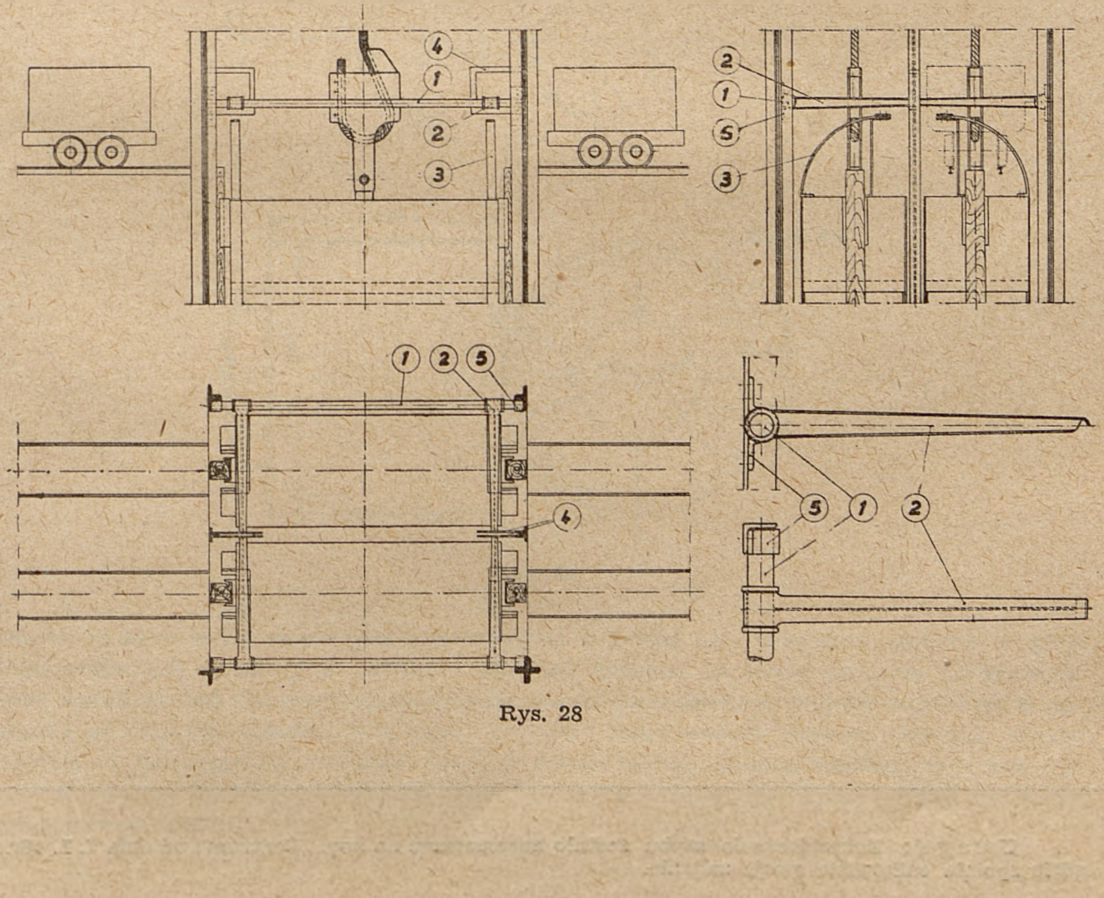
Z dwu stron klatki zamocowane są płaskowniki.

W górnej części klatki zabudowane są natomiast krzywki (3).

Działanie powyższej zapory jest następujące:

Przyjmujemy, że klatka znajduje się poniżej zapory, a zapora (2) zajmuje położenie poziome opierając się przy pomocy noska na widełkach (4)

Szyb jest wtedy całkowicie zabezpieczony przed wpadaniem wozów. Gdy klatka będzie poruszać się do góry, to krzywki zderzakowe (3) umocowane na górnej części klatki, uderzą o zapory i spowodują łagodne ich odchylenie się.

Rys. 28

Przy dalszym ruchu klatki, zapora ślizga się wzdłuż klatki swoją dolną zaokrągloną częścią po płaskownikach i przybiera pozycję zbliżoną do pionowej.

Wybrzuszenie, które znajduje się na końcu zapory, umożliwia jej oparcie się o klatkę bez obawy zaczepienia się noska o jakiekolwiek zadziory znajdujące się na bocznej ścianie klatki.

Nacisk wywierany przez zaporę na boczną ścianę klatki jest minimalny i wcale nie wpływa szkodliwie na prawidłowy jej bieg.

Gdy klatka porusza się w kierunku na dół, to zapora swym wybrzuszeniem posuwa się po płaskowniku oraz po krzywce zderzakowej a następnie opada na widełki na skutek siły ciężkości i ukośnego położenia względu pionu.

Przy tego rodzaju zabezpieczeniu szybu potrzebna jest także krata, aby zabezpieczyć szyb przed wpadaniem do niego drobnych przedmiotów.

Opierając się na powyższych danych i praktyce należy stwierdzić, że omawiane urządzenie jest praktyczne w użyciu, niezawodne w działaniu, proste i tanie w wykonaniu. Z tych powodów należy zaprowadzić urządzenie to na innych zakładach.

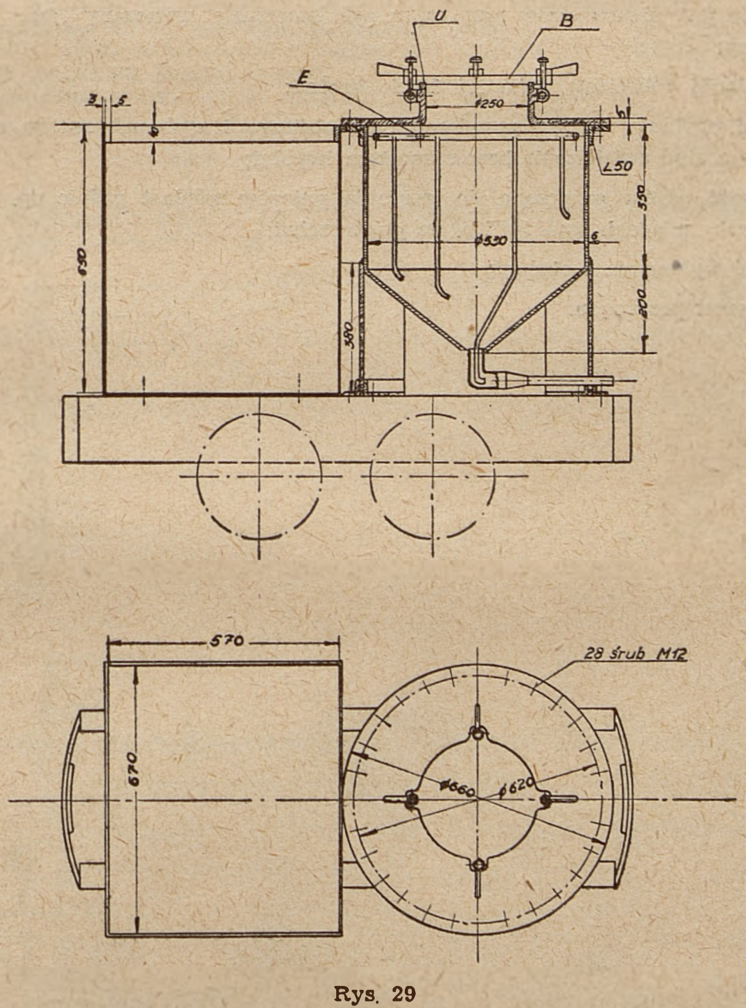
U w a g a : Zabezpieczenie szybu zostało zastosowane na kop. „Centrum" od dnia 7. 1. 49r., gdzie spełnia całkowicie swoje zadanie.

„SKRZYNKA POMYSŁÓW" P. W.	DMUCHAWA DO OPYLANIA WYROBISK	C. Z. P. W. Nr. rej. 2139 Grupa 1—3

Autor: Uherek Stefan, technik kop. „Rymer", Rybnickie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Przyrząd składa się z cylindra blaszanego o grubości blach 8-10 mm, średnicy do 500 mm, wysokości 40—75 cm. Cylinder zaopatrzony jest z góry zwężoną szyjką ⌀ 150—250 mm, wysokości 50—100 mm (szyjka służy do napełniania cylindra pyłem kamiennym.) Na szyjkę nakłada się pokrywę okrągłą (B) z blachy 12,5 mm z wycięciem o średnicy szyjki. W wycięcie to wkłada się uszczelkę gumową (U). Pokrywę przymocowuje się do szyjki za pomocą trzech śrub umoco-

Rys. 29

wanych na zawiasach z nakrętkami przedłużonymi w korbki (A). Wewnątrz cylindra z góry przyspawana jest rurka ⌀ 1" na całym obwodzie cylindra, do której prowadzi od zewnątrz rurka wpustowa (E) dla powietrza sprężonego. Od tej rurki pierścieniowej prowadzone są, w zależności od objętości cylindra, 4—6 rurek ⌀ ¼—½" zakończonych dyszami, których wyloty znajdują się na różnych wysokościach tuż przy ścianie bocznej cylindra. Zadaniem tych dysz jest rozwiewanie pyłu kamiennego w samym zbiorniku. Jedna z rurek ma wylot (dyszę) w rurce wydmuchowej cylindra.

Pył kamienny pod działaniem powietrza sprężonego stale wiruje, a dysza umieszczona w rurze wylotowej wyrzuca go przez wąż na zewnątrz.

Opisany wyżej cylinder można zmontować na wózku i wtedy może być większy i służyć do opylania wyrobisk zaopatrzonych w tory, zaś te wyrobiska, do których dojazdu nie ma, można zaopatrzyć w cylindry mniejsze przenośne o pojemności 15—20 l.

Stosowanie opisanego przyrządu do opylania wyrobisk ma następujące zalety:

1) opylanie odbywa się bardzo szybko — w przeciągu 10 minut można wyrzucić 150 kg pyłu kamiennego;

2) opylanie jest równomierne, przy czym pył kamienny wtłaczany jest we wszystkie szczeliny;

3) oszczędność robocizny najmniej 10-cio krotna;

4) łatwość opylania zachęci przodowych do obfitego i systematycznego opylania przodków — a stąd zwiększenie bezpieczeństwa kopalni;

5) możliwość użycia przyrządu do gaszenia pożarów zamiast gaśnic np. w sortowniach, płuczkach, składach smarów itp. na powierzchni;

6) łatwość wykonania i obsługi;

7) niski koszt przyrządu.

U w a g a : Gdy pył kamienny zostanie przygnieciony do ścian cylindra w jego górnej części, należy uderzyć lekko młotkiem lub kilofem o ścianę, żeby pył opadł i wirował w cylindrze.

Wadą urządzenia jest konieczność stosowania powietrza sprężonego. Trzeba do przewodów powietrza sprężonego w kopalni wmontować kurki w odległości 120 m i dołączyć węże długości do 60 m.

„SKRZYNKA POMYSŁÓW" P. W.	ZABUDOWANIE NAPĘDU DO RYNIEN BEZ UŻYCIA ROZPÓR DREWNIANYCH	C. Z. P. W. Nr rej. 2058 grupa 3—17

Autor: Brodziński Walerian, cieśla górniczy kop. „Pstrowski", Zabrskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

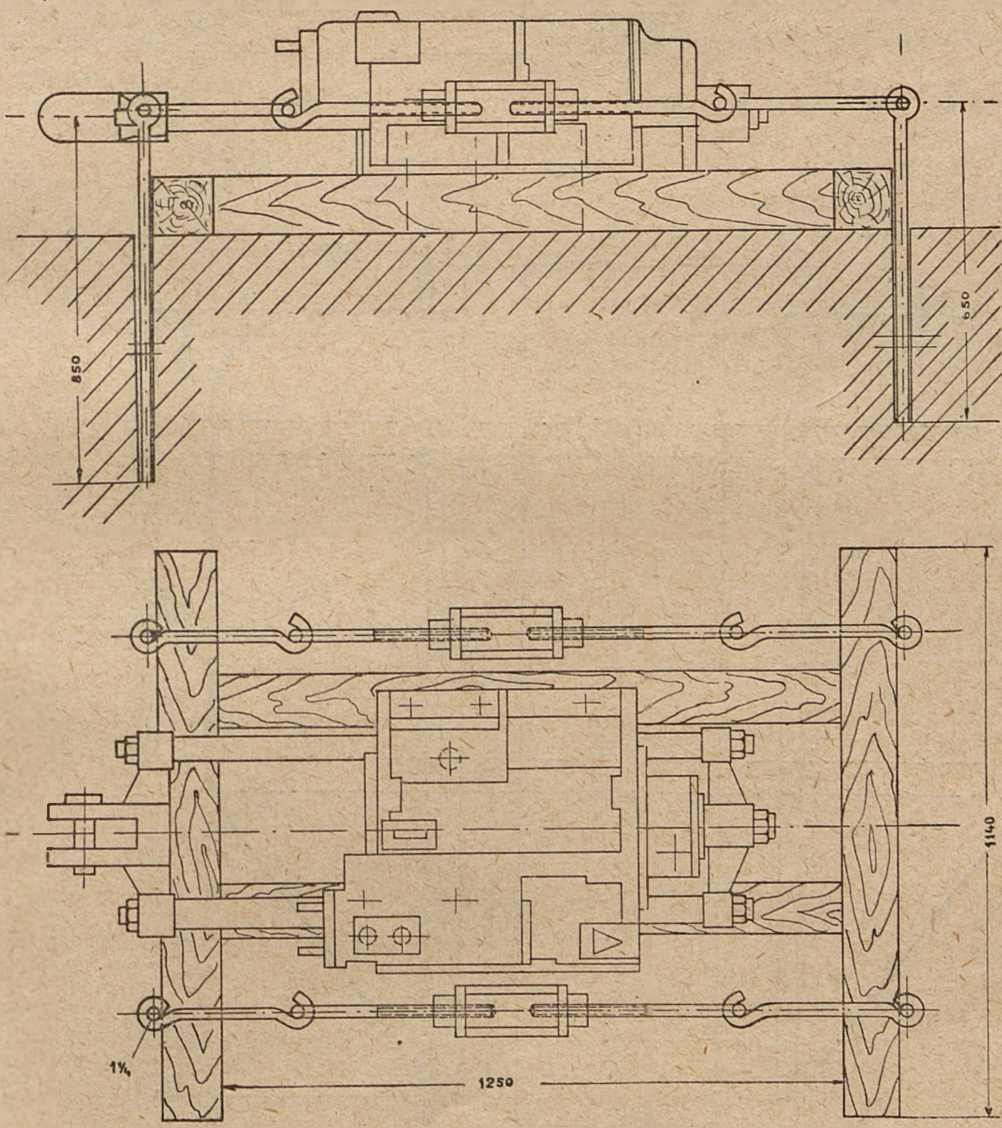
Opis pomysłu:

Zabudowanie napędu do przenośnika wstrząsanego przy pomocy rozpór drewnianych jest kosztowne, zajmuje dużo czasu, a szczególnie w wyrobiskach wysokich napotyka na trudności. Zastąpiono więc rozpory drążkami żelaznymi o długości 850 mm zaopatrzonymi w oka. Drążki te o średnicy 1¼" zapuszcza się w otwory wywiercone w spągu obok podkładów pod napęd. Na oka drążków zakłada się haki łańcuchów, a łańcuchy te naciąga się śrubami rzymskimi, unieruchamiając napęd.

Wybudowanie napędu łatwe przez rozpięcie śrub i podważenie drążków żelaznych. Obudowa napędu stanowi jego część składową i niszczy się minimalnie przy przenoszeniu na inne miejsce. Można przyjąć, że trwać to będzie przynajmniej 1 rok.

Nowa metoda daje cały szereg korzyści:

1) łatwy transport materiałów do przodka razem z napędem,
2) nieosłabianie stropu ani ścian wstrząsami napędu,
3) łatwość i możność zabudowania napędu bez względu na wysokość wyrobiska i czasu pracy napędu na jednym miejscu,
4) poważną oszczędność tak na materiale jak i na robociźnie.

Rys. 30

Uwaga: Kilkumiesięczne próby pracy napędami zabudowanymi w powyższy sposób na kop. „Pstrowski" nie wykazały żadnych wad.

Najdłuszy ciąg rynien z tak zabudowanym napędem wynosił 78 m.

„SKRZYNKA POMYSŁÓW" P. W.	OSŁONY ZSYPOWE DO RYNIEN WSTRZĄSANYCH	C. Z. P. W. Nr rej. 1883 grupa 3—18

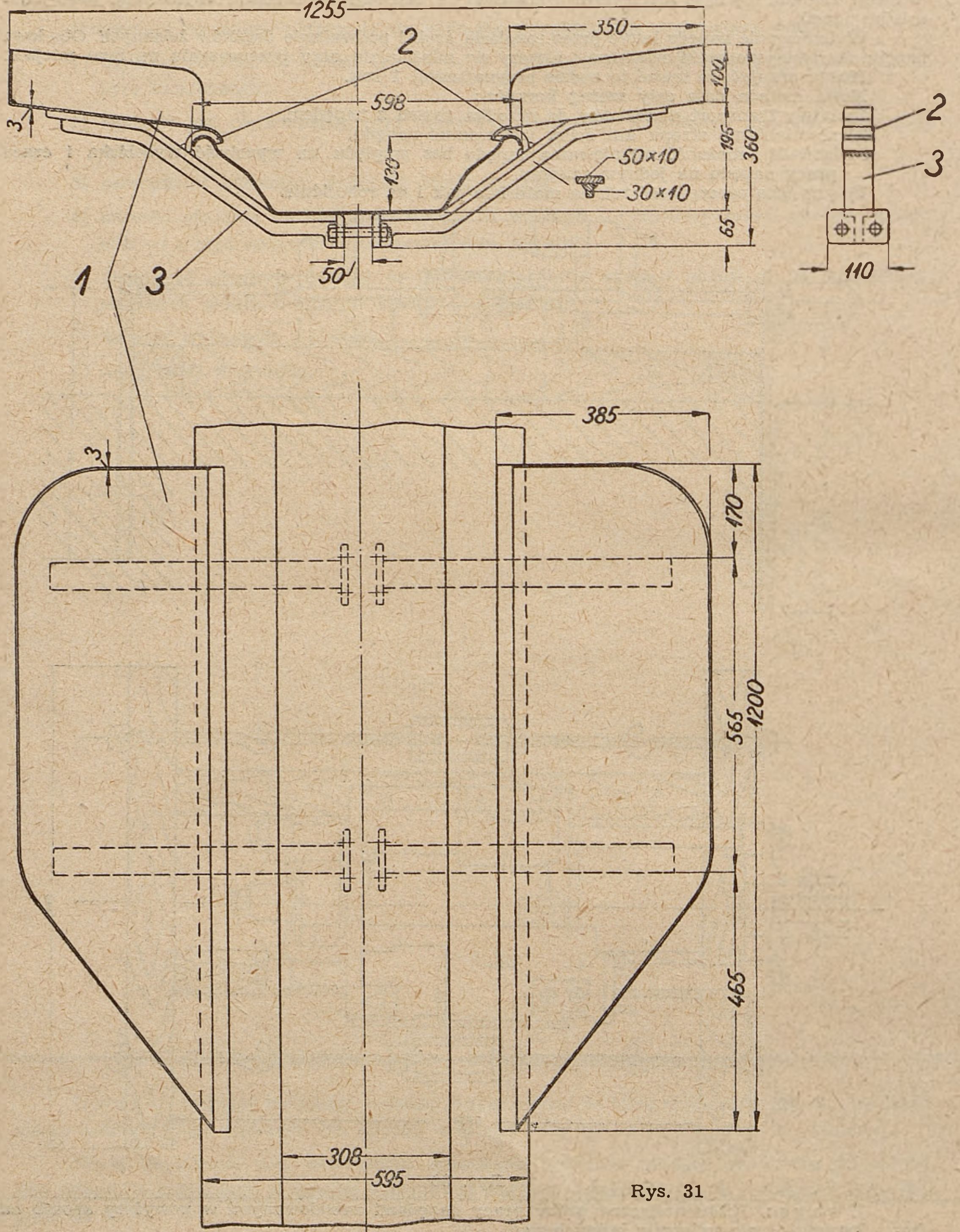
Autor: Markowski Jan, pracownik fizyczny kop. „Modrzejów", Dąbrowskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Urządzenie to zapobiega rozsypywaniu się węgla w miejscach zsypu z jednego ciągu rynien wstrząsanych na drugi.

Zaletą urządzenia jest łatwość montażu w dowolnym miejscu rynny.

Całość składa się z dwóch osłon blaszanych (1) zaczepionych przy pomocy łapek (2) na górnych krawędziach rynny i podpartych wspornikami (3).

Montaż urządzenia polega na ściągnięciu czteroma śrubami dolnych końców wsporników

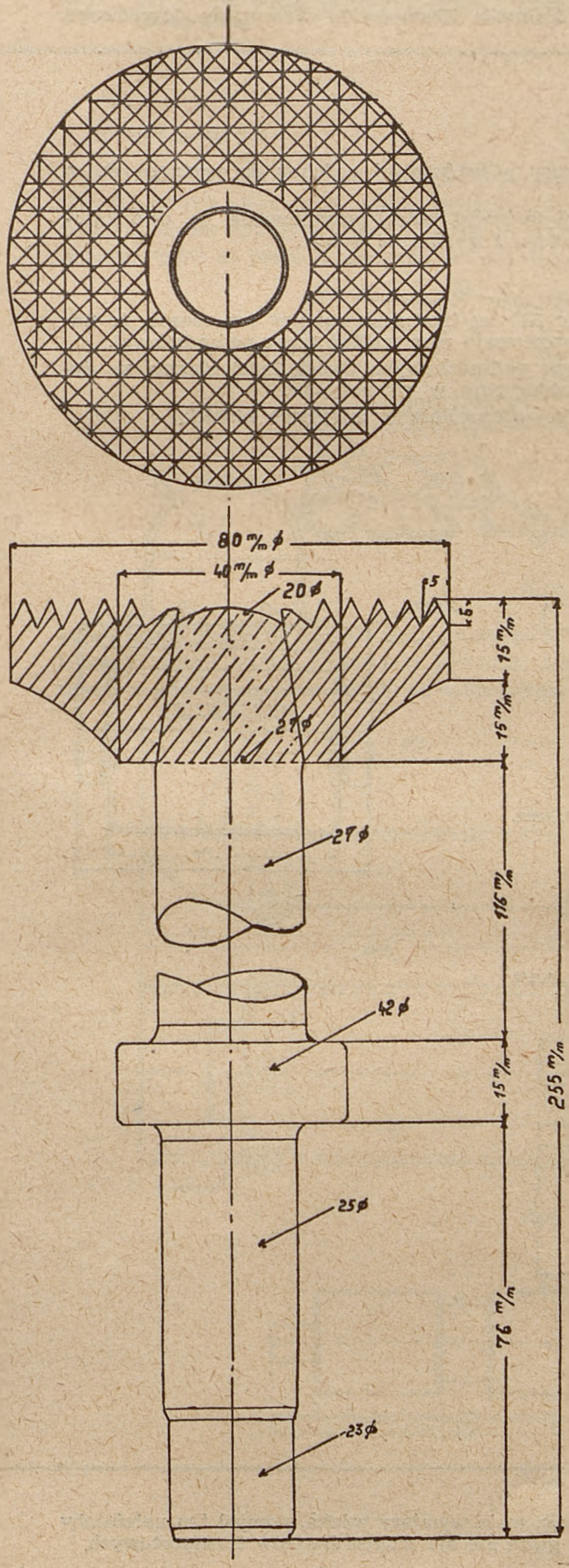

Rys. 31

„SKRZYNKA POMYSŁÓW" P. W.	KLINOWANIE TAM KLOCOWYCH PRZY POMOCY MŁOTKA MECHANICZNEGO	C. Z. P. W. Nr. rej. 2165 grupa 5—1

KLINOWANIE TAM KLOCOWYCH PRZY POMOCY MŁOTKA MECHANICZNEGO

Autor: Matwin Władysław — technik kopalni „Siemianowice", Chorzowskie Zj. Przem. Węgl.

Rys. 32

Opis pomysłu:

Ręczne klinowanie klocowych tam ogniowych przy pomocy młotka jest pracą wyczerpującą i mało wydajną, tym bardziej o ile praca ta musi być wykonywana w aparacie oddechowym.

Pomysłodawca zastosował do tych prac młotek mechaniczny z tym, że w miejsce ostro zakończonego grota, zakłada się, jak to widać na rysunku, grot zakończony, stopką. Poza tym pracuje się normalnie jak zwykłym młotkiem mechanicznym.

Wydajność pracy człowieka przy użyciu młotka mechanicznego do klinowania tam klocowych w normalnych warunkach zwiększa się o 50%, przy pracy zaś w gazach w aparatach oddechowych wydajność pracy zwiększa się o 100%.

Uwaga: Pomysł jest prosty w użyciu i należałoby go zastosować wszędzie tam, gdzie buduje się tamy klocowe.

„SKRZYNKA POMYSŁÓW“ P. W.	WÓZEK DO TRANSPORTU RUR PODSADZKOWYCH Z WKŁADKĄ	C. Z. P. W. Nr. rej. 2374 grupa 5—2

Autor: L i s z k a Jan, rurkarz kop. „Pstrowski“. Zabrskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Pomysłodawca zbudował wózek ze starej rury podsadzkowej podobny do ręcznego walca używanego do wyrównania ziemi.

Na osi wału osadzona jest rama, na górnej krawędzi której przynitowane są dwa kątowniki i kąbłąk dla zabezpieczenia przewożonej rury od spadnięcia w bok.

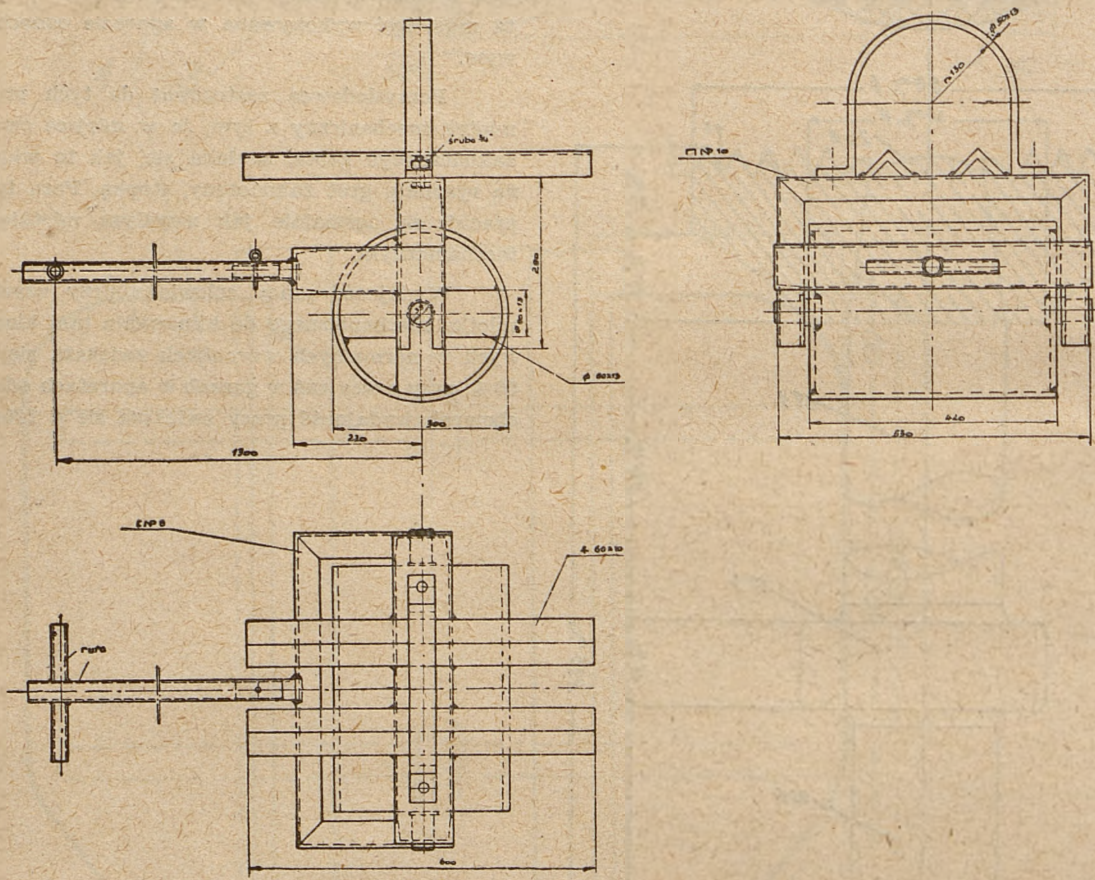
Wózek jest lekki i waży około 60 kg.

Z przodu wózek ma dyszel.

Uprzednio rury z wkładką o ciężarze około 300 kg transportowano w ten sposób, że nakładano je na długą stropnicę i sześciu ludzi transportowało rurę wzdłuż trasy podsadzkowej.

Po zastosowaniu wózka do przewożenia rur podsadzkowych dwóch ludzi ciągnie za dyszel, a trzeci idący z tyłu utrzymuje transportowaną rurę w równowadze.

Sam transport odbywa się sprawnie i szybciej szczególnie w miejscach niskich.

Rys. 33

U w a g a: Ze względu na prostą konstrukcję, małe wymiary wózka, pomysł ten należałoby rozpowszechnić zwłaszcza w chodnikach niskich, gdzie nie ma innych środków transportowych.

„SKRZYNKA POMYSŁÓW" P. W.	WÓZEK UŁATWIAJĄCY PRACĘ RĘCZNYMI WIERTARKAMI UDAROWYMI CIĘŻKIEGO TYPU	C. Z. P. W. Nr rej. 1890 grupa 6—9

Autor: Mrozek Józef, przodowy sprzętu górniczego Oddział P5, Zjednoczenie Przeds. Wiertn. Górniczych.

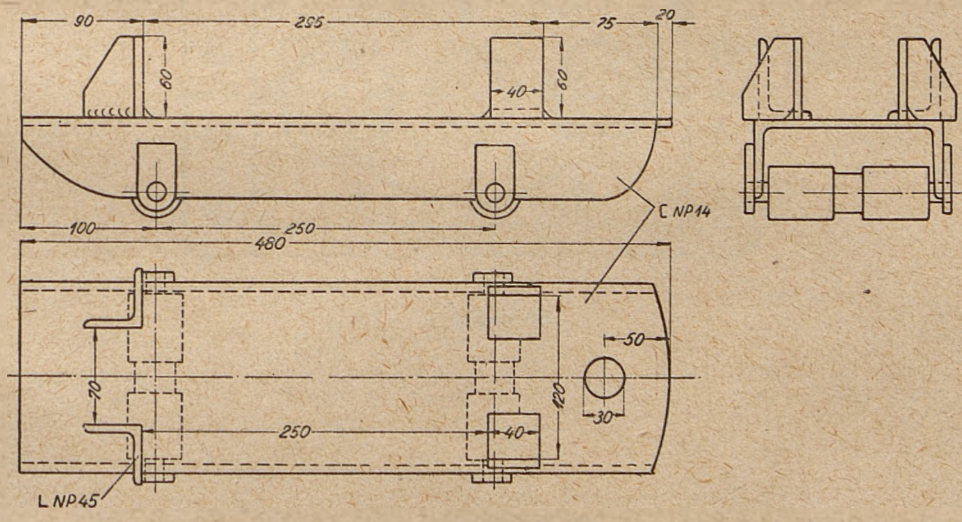
Opis pomysłu:

Wiercenie otworów strzałowych w przekopach kamienych należy do jednej z najcięższych prac fizycznych nawet przy użyciu lekkich wiertarek udarowych. Bardzo często, szczególnie przy pracy w bardzo twardych skałach używa się ciężkich wiertarek udarowych przeznaczonych zasadniczo tylko do pracy w szybach. W tym wypadku górnicy posługują się grubą deską, która

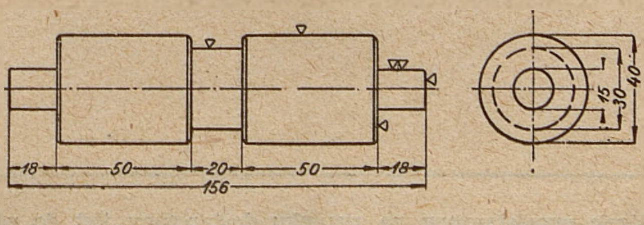

Rys. 34

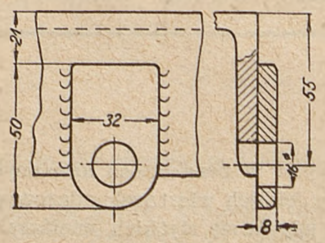
odpowiednio podparta stanowi rodzaj łoża, po którym posuwa się wiertarkę (rys. 34). Skomplikowany kształt kadłuba wiertarki powoduje kołysanie się jej na desce w czasie wiercenia i zbaczania z osi otworu, co zmuszało do zatrudnienia przy wiertarce dwóch górników.

Rys. 35

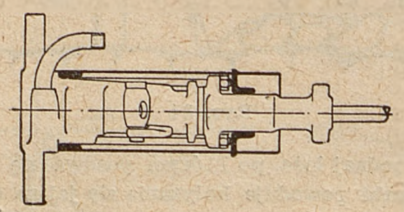

Rys. 36

Rys. 37

Wózek przedstawiony na rys. 35 usuwa radykalnie te niedogodności. Składa się on z kawałka żelaza korytkowego nr. 14 osadzonego na dwóch wałkach spełniających rolę kółek i zaopatrzony jest w przyspawane uchwyty do uchwycenia wiertarki udarowej. Rys. 36 przedstawia wałek toczny; na rysunku 37 pokazano sposób ułożyskowania wałków. Rys. 38 przedstawia widok z góry wiertarki udarowej ułożonej na wózku.

Rys. 38

Uwaga: Wózek przedstawiony na rysunku dostarczony jest do wiertarek udarowych „Ingersoll".

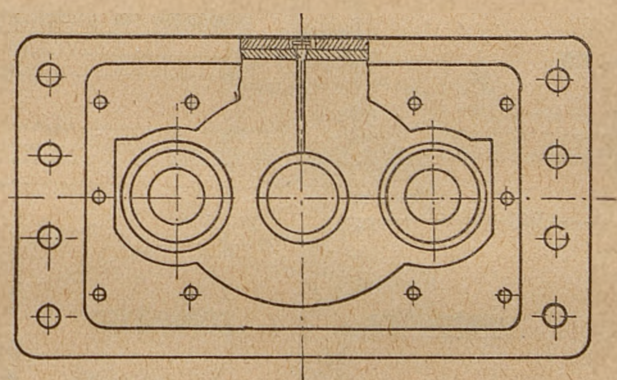
Pomysł powyższy, łatwy do wykonania nawet w najskromniej wyposażonym warsztacie, powinien jako doraźne usprawnienie znaleść jak najszersze zastosowanie, do czasu zastąpienia dotychczasowych wiertarek ręcznych wiertarkami udarowymi na podpórkach pneumatycznych.

„SKRZYNKA POMYSŁÓW" P. W.	DODATKOWE SMAROWANIE WRĘBIARKI SSKE 40 W STROMYCH POKŁADACH	C. Z. P. W. Nr. rej. 2435 grupa 6—10

Autor: **M a j Ernest**, ślusarz przodowy kop. „Concordia", Zabrskie Zjedn. Przem. Węglowego.

Opis pomysłu:

Według przepisów smarowania, skrzynka biegów wrębiarki SSKE 40 powinna być do ¾ wysokości wypełniona olejem. Przy upadzie ponad 25° poziom oleju zmienia swe położenie a w pokładach stromych olej układa się tak, że łożysko wału koła zębatego znajduje się ponad powierzchnią oleju, a pozbawione smaru, grzeje się i niszczy bardzo szybko. Przy upadzie około 70° żywotność takiego łożyska nie przekraczała miesiąca. Przewiercono więc kadłub wirnika, ustawiono rurkę o średnicy 8 mm aż do łożyska kulkowego wału i doprowadzono nią olej ściekający ze smarownicy umieszczonej na kadłubie wrębiarki. W ten sposób bez względu na ułożenie się poziomu oleju w skrzynce biegów łożysko jest stale smarowane.

Rysunek 39

U w a g a: Wrębiarka z opisanym dodatkowym smarowaniem pracuje od przeszło roku na kopalni „Concordia" na ścianie o upadzie 72° bez uszkodzenia łożyska.

„SKRZYNKA POMYSŁÓW" P. W.	PROWADNICA WĘŻY DO ZRASZANIA PRZY WIERCENIU OTWORÓW W KAMIENIU	C. Z. P. W. Nr. rej. 836 grupa 6—11

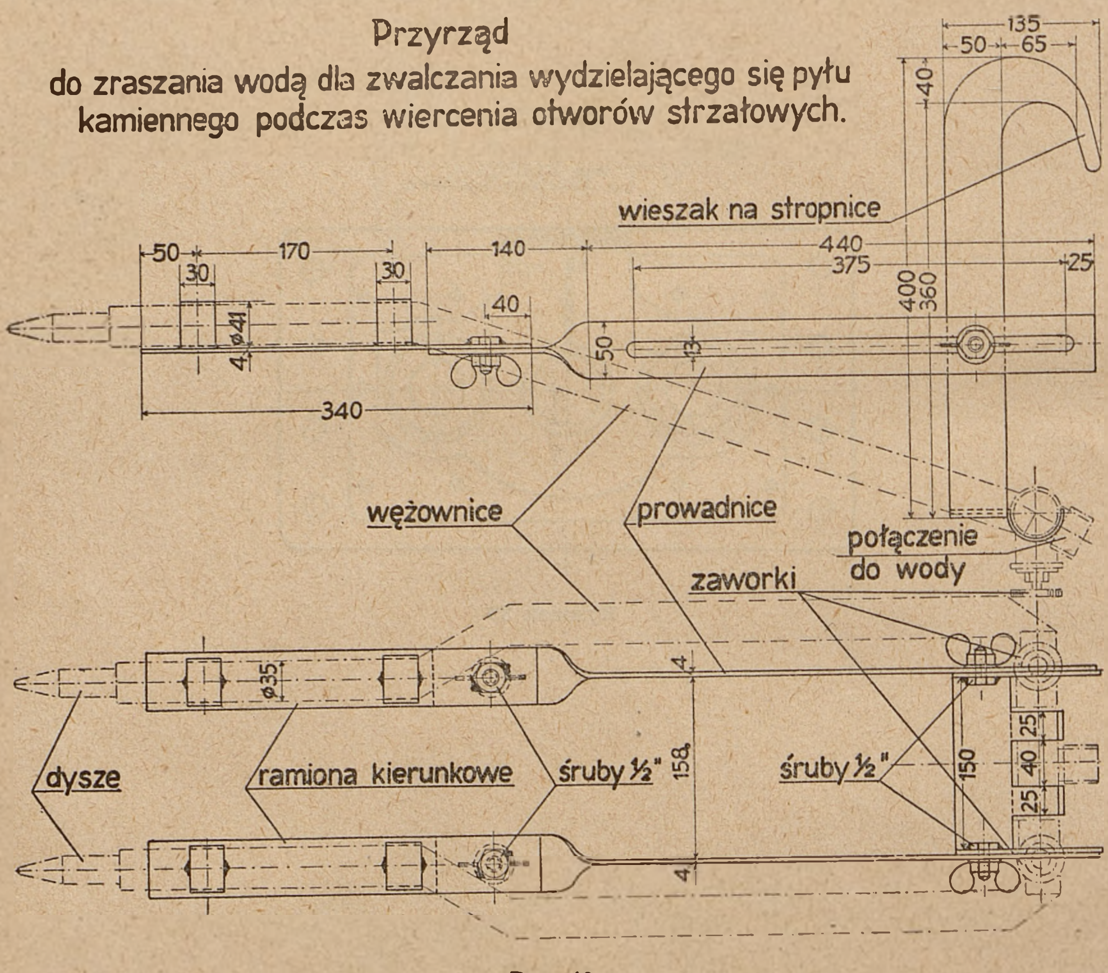
Autor: Suwalski Józef i Lasek Maksymilian — techn. górn. kopalni „Pstrowski", Zabrskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Prowadnice skonstruowano do umożliwienia zraszania wodą wydobywającego się pyłu kamiennego z otworów strzałowych na przekopach odległych, na których nie ma rurociągu wodnego, i gdzie nie można stosować wiercenia z przepłuczką.

Prowadnica składa się z zawiesia, na którym całość wiesza się na stropnicach i umocowanych do niego dwóch właściwych ruchomych prowadnic. Na prowadnicach tych umieszczone są węże doprowadzające wodę, których dysze można skierować przy pomocy prowadnic na wiercone otwory.

Dopływ wody reguluje się przy pomocy zaworów umieszczonych na wężach. W czasie wiercenia otworów górnik skierowuje dyszę na wiercony otwór, otwiera zawór i woda cienkim strumieniem wytryska i zwilża wydobywające się na zewnątrz zwierciny. Ponieważ na zawiesiu znajdują się dwie prowadnice, można równocześnie wiercić dwa otwory i zraszać je wodą. Wodę dostarcza się w beczkach do przodka.

Rys 40

Uwaga: 1. Zraszanie tym sposobem uniemożliwia ulatnianie się pyłu kamiennego, który jest b. szkodliwy dla zdrowia.
2. Daje dużą oszczędność w zużyciu wody.
3. Umożliwia zwalczanie pyłu kamiennego na przodkach odległych, gdzie nie ma rurociągów wodnych.

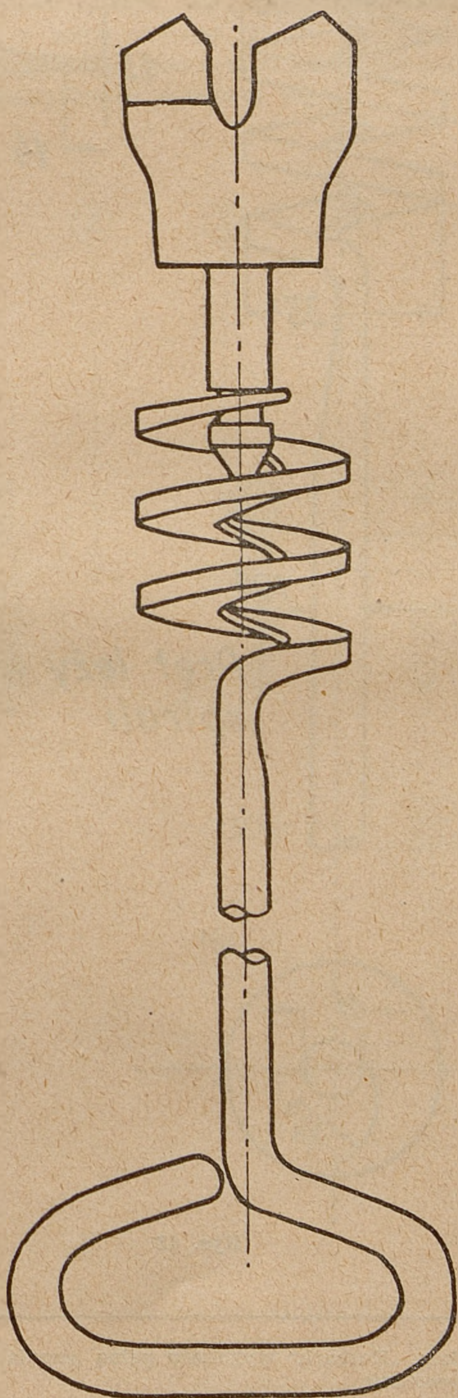
„SKRZYNKA POMYSŁÓW" P. W.	PRZYRZĄD DO WYCIĄGANIA RACZKÓW WIERTNICZYCH Z OTWORÓW STRZAŁOWYCH	Nr. rej. 2406 C. Z. P. W. grupa 6—12

Autor: Waniok Rudolf, instruktor gimnazjum Przem. Górniczego kop. „Rozbark", Bytomskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Jednym z najbardziej kosztownych narzędzi używanych masowo przy urabianiu węgla, są raczki wiertnicze do wiercenia otworów strzałowych. Częste gubienie raczków w otworach przynosi corocznie duże straty przemysłowi węglowemu.

Istnieje kilka rodzajów przyrządów do wydobywania raczków z otworów strzałowych. Przyrząd pomysłodawcy charakteryzuje przede wszystkim duża prostota budowy i skuteczność działania.

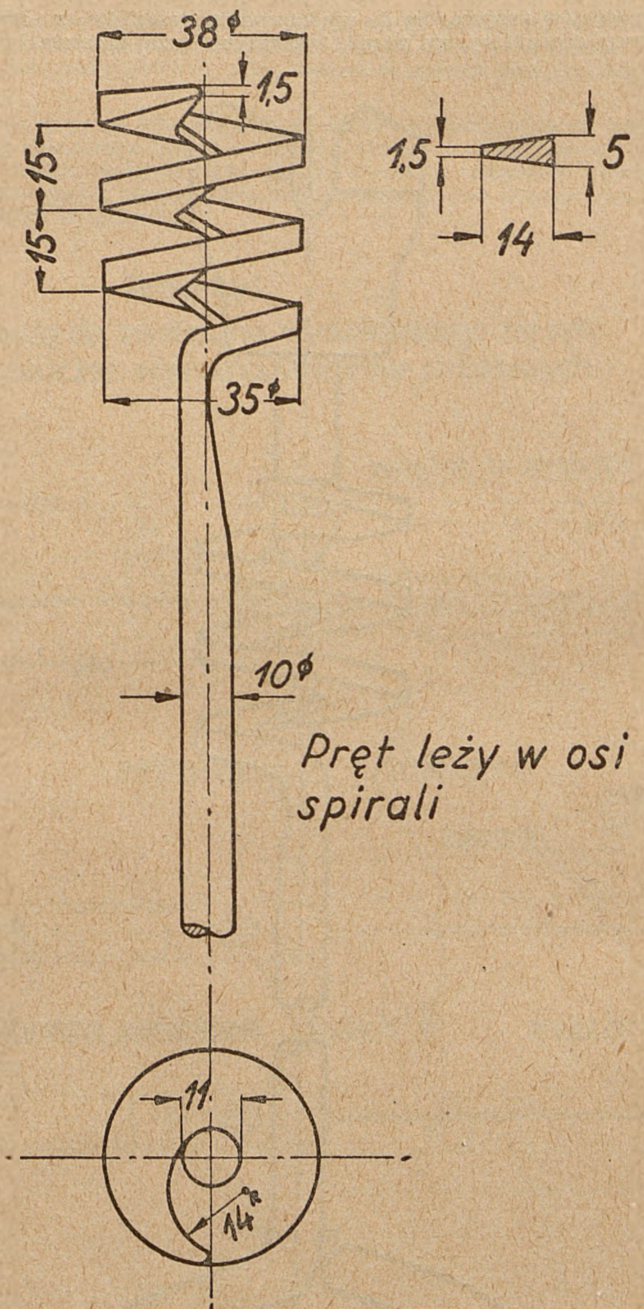
Rys. 41

Przyrząd wykonany jest z jednego kawałka drutu stalowego o średnicy 10 mm, który został przekuty na kształt trapezowy.

Po wsunięciu przyrządu do otworu, w którym pozostał raczek wiertniczy, obracamy rączką w kierunku ruchu wskazówek zegara tak, długo, aż poczujemy sprężysty opór. Jest to dowodem, że śrubowaty koniec uchwycił obsadę raczka i wkręcił się w zatoczenie na obsadzie, wówczas wyciągamy przyrząd wraz z raczkiem z otworu.

Oprócz zasadniczego przeznaczenia, przyrząd ten okazał się doskonałą gracką do usuwania zwiercin z otworów, szczególnie przy wierceniu otworów z dużym upadem, kiedy to wiertło nie usuwa wszystkich zwiercin z otworu na zewnątrz.

Rysunek (41) przedstawia przyrząd z podaniem wymiarów konstrukcyjnych, a rys. (42) działanie przyrządu.

Rys. 42

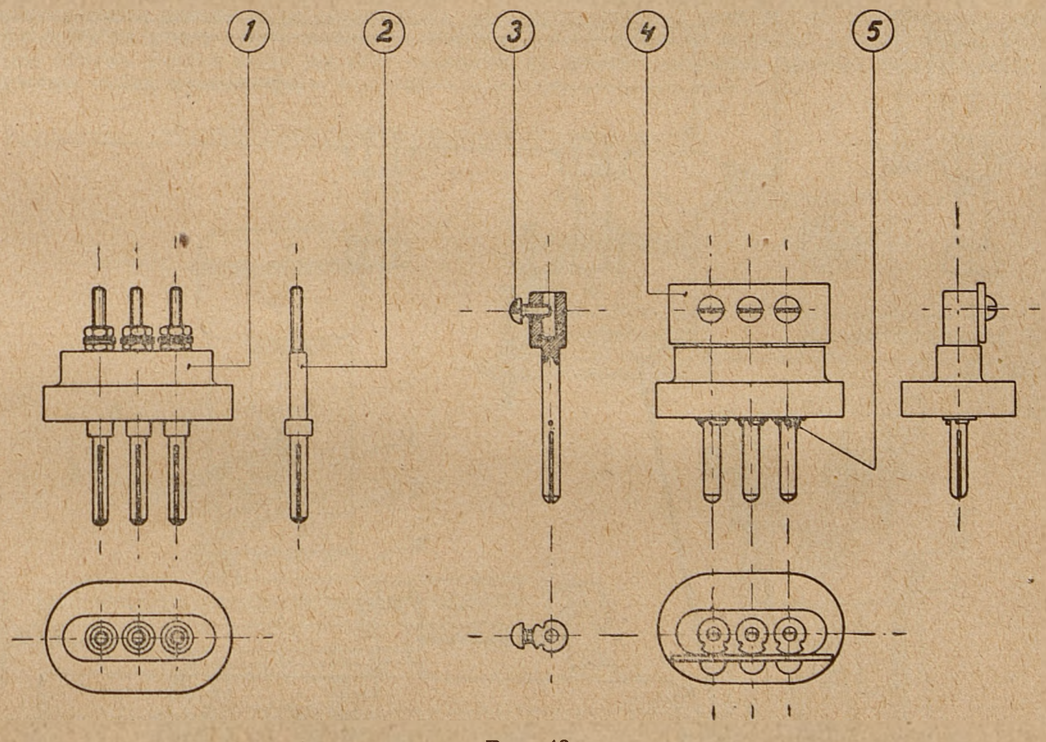
Uwaga: Próby na kop. „Rozbark" wykazały pełną przydatność przyrządu; powinien on znaleźć jak najszersze zastosowanie.

„SKRZYNKA POMYSŁÓW" P. W.	WTYCZKA DO WIERTARKI GÓRNICZEJ	C. Z. P. W. Nr rej. 1268 grupa 11—1

Autor: Sosnowski Jan, elektromonter, kop. „Generał Zawadzki", Dąbrowskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

Do starej wtyczki (1), wykonywano sworznie (2) z nowego materiału. Pomysł polega na zastosowaniu do tego celu przewodu ślizgowego przeznaczonego na złom. Z przewodu ślizgowego toczymy mimośrodowo sworzeń, następnie wiercimy w nim otwór dla wprowadzenia przewodu, który zaciskany z boku wkrętem (3). Dla usztywnienia łączymy sworznie płytką ebonitową (4), aby się nie obracały. Połączone w ten sposób sworznie wkładamy do oprawki i zabezpieczamy je przed wysunięciem się zawleczką (5).

Rys. 43

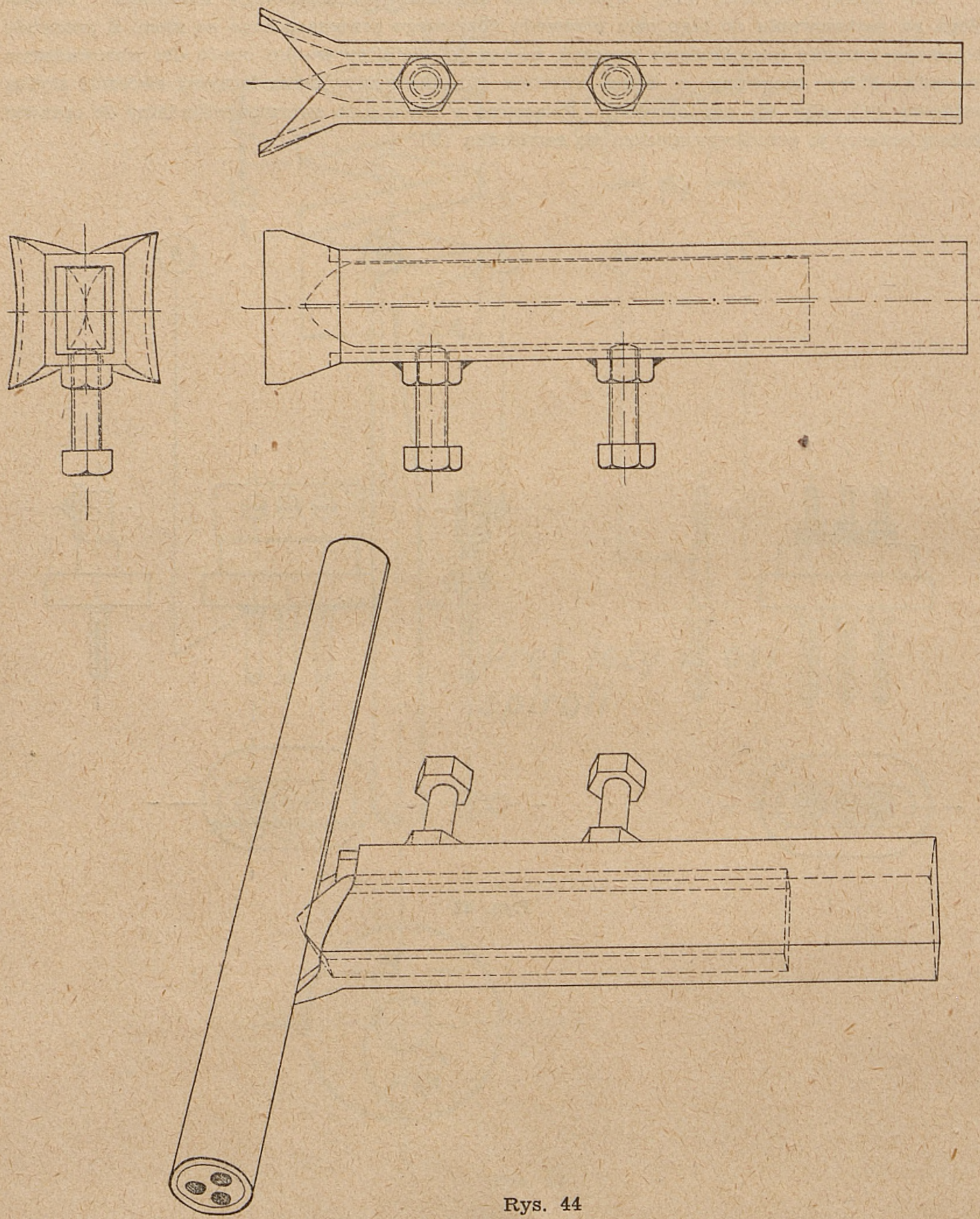
„SKRZYNKA POMYSŁÓW" P. W.	ROZPRUWACZ KABLOWY	C. Z. P. W. Nr rej. 2236 grupa 11—2

Autor: Toms Kurt, brygadier — Zakładu Elektrycznego, Zjednoczenie Biur Projektowo Montażowych.

Opis pomysłu:

Rozpruwacz kabla służy do dokładnego i szybkiego rozcinania metalowych powłok kabli ziemnych.

Jak wykazuje rysunek (44), rozpruwacz składa się z noża i jego uchwytu. Uchwyt posiada prowadnice posuwające się po kablu a nóż umieszczony między prowadnicami wysuwa się tak daleko, by wciął się w powłokę kabla tylko na ¾ jej głębokości. Ma to na celu zabezpieczenie izolacji kabla przed uszkodzeniem. Nóż pracuje szybko i dokładnie.

Rys. 44

Uwaga: Próby przeprowadzone w ZEM wykazały, że rozpruwacz kablowy pomysłodawcy pracuje bez zarzutu, skracając znacznie czas rozpruwania płaszczy ołowianych kabli.

„SKRZYNKA POMYSŁÓW" P. W.	PZYRZĄD DO FREZOWANIA KÓŁ ZĘBATYCH STOŻKOWYCH O ZĘBACH PALLOIDALNYCH	C. Z. P. W. Nr rej. 1558 grupa 16—5

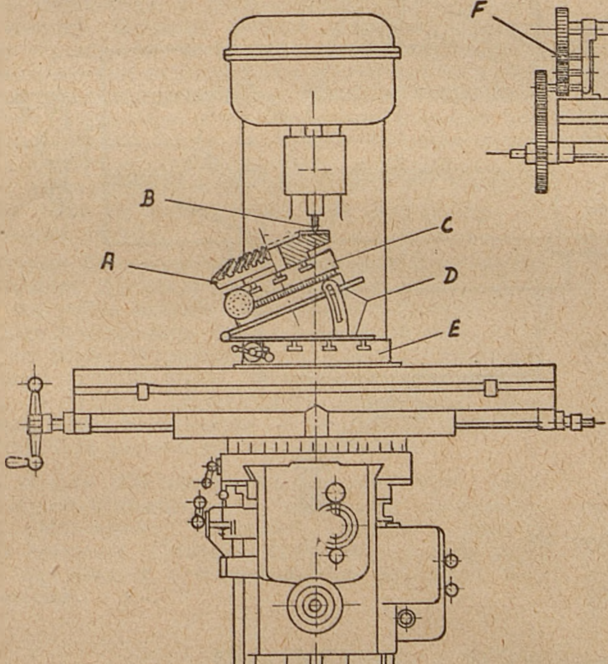
Autor: Chmiel Franciszek, sztygar objazdowy kop. „Centrum", Winkowski Władysław, mistrz Głównych Warsztatów, Bytomskie Zjednoczenie Przemysłu Węglowego.

Opis pomysłu:

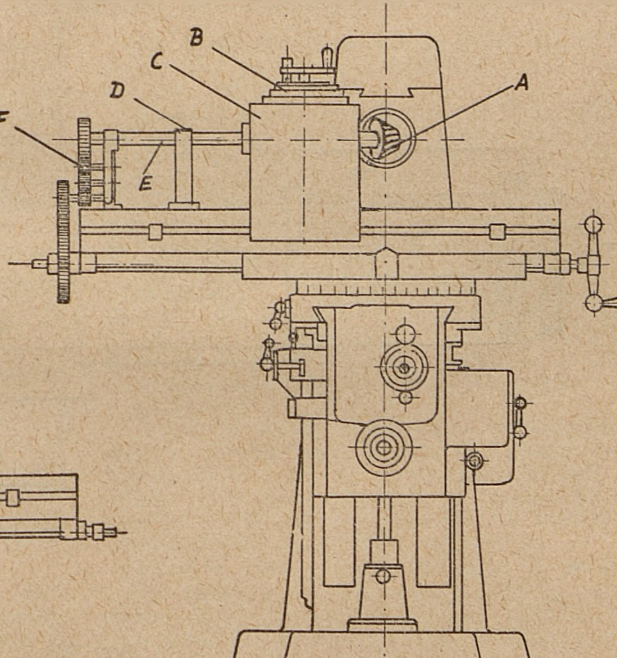
Koła talerzowe wykonuje się na frezarce pionowej, do której zostały dodatkowo zabudowane przyrządy: (rys. 45, poz. E) stół obrotowy, który ma zadanie wykonać łuk uzębienia, (poz. D) stół kątowy wykonany we własnym zakresie, umożliwiający nastawienie koła pod właściwym kątem, (poz. C) podzielnica stołowa, służąca do podziału uzębienia, (poz. B) frez palcowy dopasowany do uzębienia koła wzorcowego.

Po przygotowaniu w opisany sposób frezarki zakłada się koło wzorcowe i ustawia dokładnie łuk uzębienia. Po dokładnym nastawieniu maszyny przystępujemy do frezowania nowych kół talerzowych.

Wałki stożkowe uzębione, współpracujące z talerzami wykonuje się na frezarce uniwersalnej (rys. 46), do której wykonano pionowy uchwyt podzielnicy (poz. C). W ten sposób zabudowaną podzielnicą można uzyskać wszystkie kąty nachylenia stożka na wałku. Z uwagi, że podzielnicę trzeba przesunąć na środek stołu, wykonano przyrząd (poz. D i E) przedłużający wałek podzielnicy na gitarę i koła zmianowe, którymi można dowolnie zmieniać spiralę wałka. Frezowanie odbywa się tak samo jak przy talerzach, tj. frezem palcowym, również dopasowanym do uzębienia wałka wzorcowego.

Rys. 45

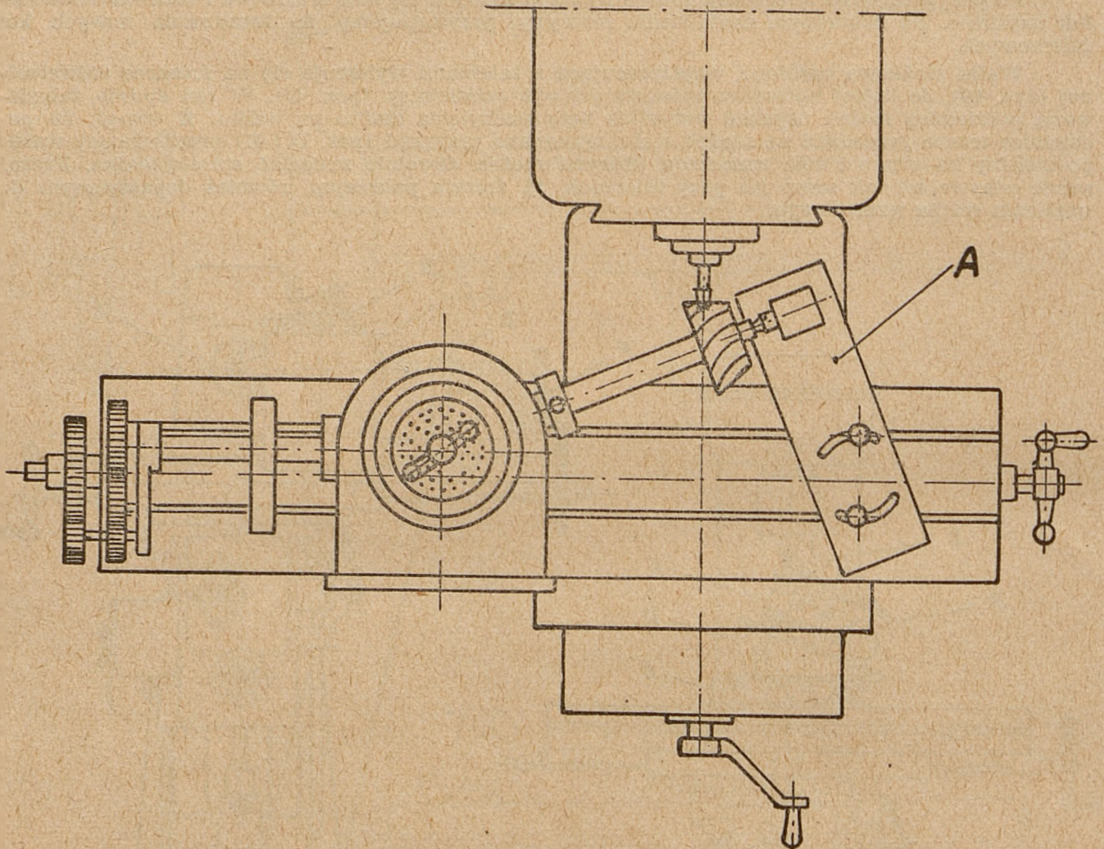
Widok z przodu
frezarki uniwersalnej
z założonym wałkiem
do frezowania

Rys. 46

Jeżeli frezowany wałek jest za długi i za gruby tak, że nie wejdzie do wrzeciona podzielnicy, wtedy zakłada się na stół frezarki kiełek na ruchomym stole przesunięty do linii kąta podzielnicy (rys. 47 poz. A).

Spiralę uzębienia wałka dobiera się również z wałka wzorcowego, tak że nie może być wątpliwości co do współpracy talerza z wałkiem.

Po wykonaniu kół dociera się je na tokarni w następujący sposób: koło talerzowe zakłada się do uchwytu na wrzecionie, zaś wałek do łożyska specjalnie przygotowanego na suporcie. Suportem, na którym jest założony wałek, dociska się do talerza i przez obroty wrzeciona koła dokładnie się doszlifują, smarując je olejem i pastą szlifierską. Docieranie kół nie trwa długo, gdyż na ogół zazębiają się one bardzo dobrze.

Rys. 47

Uwaga: Przyrząd zastosowany został na kop. „Centrum" od 1. II. 1949 r. z dobrym wynikiem.

Powyższy przyrząd zasługuje na specjalną uwagę ze względu na brak firm, któreby koła o podobnych zębach frezowały.

Narada racjonalizatorów pracy i nowatorów produkcji.

Narady racjonalizatorów pracy, zainicjowane i przeprowadzone przez Zabrskie Zjednoczenie PW., które do rozwoju akcji nowatorstwa wniosły od strony samych pomysłodawców wiele nowych myśli, zostały przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego uznane za szczególnie wartościowe i godne dalszego zalecania.

W celu zapewnienia rozwoju i popularyzacji ruchu racjonalizacji pracy oraz wykorzystania jego osiągnięć, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego zleciła wprowadzenie, niezależnie od narad wytwórczych, okresowych narad racjonalizatorskich.

Według zalecenia wykonawczego CZPW, narady racjonalizatorów pracy i nowatorów produkcji powinny być organizowane raz na kwartał w zakładach pracy i kwartalnie na szczeblu przedsiębiorstwa obejmować następujące tematy:

1) Omówienie zagadnień racjonalizacji w różnych dziedzinach techniczno-produkcyjnych oraz wprowadzenie nowych systemów i sposobów pracy w procesach produkcyjnych i pomocniczych, np. nowych rodzajów procesów technologicznych lub ich poszczególnych faz, zwiększenia wydajności, specjalizacji, standaryzacji, normalizacji, polepszenie jakości wyrobu, obniżenie kosztów, walki z marnotrawstwem czasu i materiału, uproszczenia, mechanizacji i automatyzacji pracy, polepszenia warunków bezpieczeństwa oraz higieny pracy itp.

2) Przegląd dokonanych usprawnień i inowacji oraz zapoznania z nimi wszystkich uczestników narad.

3) Wymiana nabytych doświadczeń oraz rozpowszechnianie, udostępnianie i umożliwienie wszystkim pracownikom i zakładom pracy praktycznego wykorzystania dokonanych usprawnień (modele, opisy, publikacje, instrukcje).

4) Omówienie sposobu realizacji dokonanych usprawnień.

Według zalecenia, organizacja narad racjonalizatorskich powinna być analogiczna jak narad wytwórczych.

Narady zwołuje Naczelny Dyrektor danej jednostki organizacyjnej i w naradach powinien uczestniczyć personel techniczny i techniczno-ruchowy, przedstawiciele Rady Zakładowej, racjonalizatorzy produkcji, najbardziej aktywni pracownicy oraz inne osoby, których obecność może się okazać pożyteczna.

Naradom powinien przewodniczyć Dyrektor lub jego zastępca.

Wnioski narad powinny podlegać dokładnej analizie, po czym czynniki kierownicze zobowiązane są powziąść decyzję w przedmiocie ich realizacji.

Z narad wg rozesłanego wzoru należy do CZPW-TU przesyłać sprawozdania. Najważniejsze zagadnienia, poruszane na naradach, powinny być podawane w odrębnej części opisowej jako załączniki do sprawozdań.

Kluby Wynalazców na terenie Przemysłu Węglowego.

Akcja racjonalizacji na terenie przemysłu węglowego rozwinęła się tak wybitnie, że zachodzi potrzeba decentralizacji akcji i rozszerzania usprawnień nie tylko Komisji Usprawnień w Zjednoczeniach, ale i Zakładowych Komisji. Zachodzi również potrzeba tworzenia Klubów Wynalazców, na terenie których pomysłodawcy będą rozwiązywali najaktualniejsze problemy na swoich terenach pracy, a nawet zagadnienia w skali całego przemysłu węglowego. Przy ogromnym rozroście racjonalizacji pomysłodawcy na terenie zakładów korzystają z pełnej pomocy technicznej i materiałowej, natomiast w ramach Klubów Wynalazców ich potencjał twórczy może się uwielokrotnić oraz przyspieszyć dotychczasowe wyniki.

Pierwsze Koło wynalazców powstało w Jaworznicko-Mikołowskim Zjednoczeniu P.W., które swoją akcją objęło wszystkie zakłady. Podobnie i na terenie Dąbrowskiego Zjednoczenia P.W. odbyło się zebranie organizacyjne Klubu Wynalazców dla całego Zjednoczenia, na którym przyjęto statut. W wyniku uchwał tego zebrania, w którym uczestniczyło kilkadziesiąt osób, powstaną Kluby Wynalazców we wszystkich zakładach. Pierwszy Klub powstał na kop. „Kazimierz".

Na terenie Gliwickiego Zjednoczenia P.W. utworzono Kluby Wynalazców na kopalniach: „Zabrze-Zachód", „Makoszowy", „Gliwice", „Knurów", oraz na terenie koksowni „Gliwice". Kluby Wynalazców organizuje się również i w pozostałych zakładach tego Zjednoczenia.

W Rudzkim Zjednoczeniu P.W. organizowane są Kluby na wszystkich zakładach, Pierwszy powstał na kop. „Wanda-Lech".

Organizują się one również w Chorzowskim Zjednoczeniu P.W. Dotychczas Kluby takie powstały na kopalniach: „Prezydent", „Barbara", „Wyzwolenie" oraz w Głównych Warsztatach.

Rybnickie Zjednoczenie P.W. organizuje je na kopalniach: „Rydułtowy", „Marcel", „Dębieńsko" oraz w Głównych Warsztatach Mechanicznych.

Klub Wynalazców powstał w Dyrekcji Bytomskiego Zjednoczenia P.W. Organizowane są ponadto na kop.: „Bytom" „Radzionków", „Andaluzja" i „Rozbark".

Na terenie Zabrskiego Zjednoczenia P.W. Kluby powstały w Dyrekcji, kop. „Rokitnica" i „Pstrowski", a w organizacji są na kop. „Mikulczyce", „Ludwik" i „Concordia"

Podobnie Kluby Wynalazców organizowane są na terenie Zjednoczenia Przemysłu Węgla Brunatnego z tym, że w zależności od wielkości zakładu powstaną Kluby Wynalazców względnie ich sekcje. Kluby Wynalazców organizuje się również na terenie dalszych przedsiębiorstw przemysłu węglowego.

Zgłaszane pomysły będą kierowane do Ministerstwa.

W związku z akcją najszerszego upowszechniania zgłaszanych pomysłów, przemysł węglowy od 1 października br. obowiązany jest wysyłać jeden egzemplarz przyjętych usprawnień do Ministerstwa Górnictwa i Energetyki. Wobec tego należy kierować do CZPW nie jeden jak dotychczas, lecz dwa komplety pomysłów.

Problemy „Skrzynki Pomysłów".

Bytomskie Zjednoczenie P. W. pisze, że Komisja Usprawnień Zjednoczenia wysunęła propozycję zwoływania raz na miesiąc posiedzeń łącznie z sekretarzami Zakładowych Komisyj Usprawnień celem przedyskutowania i omówienia spraw bieżących. W oświetleniu Zjednoczenia posiedzenia te niewątpliwie usprawnią i wzmocnią akcję „skrzynki pomysłów".

W związku z powyższym wnioskiem wysunięto zapytanie, czy sekretarze ZKU będą wynagradzani stawką jak za normalne posiedzenia.

Wniosek powyższy rozpatrywała Główna Komisja Usprawnień i wg jej opinii, potwierdzonej przez CZPW, za udział w posiedzeniach sekretarzom ZKU przysługuje stawka określona zarządzeniem nr 85/49.

Centrala Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego zapytuje, czy na terenie Działu Przeładunków Morskich Komisja Usprawnień może rozpatrywać pomysł, zgłoszony przez osobę nie będącą pracownikiem przemysłu węglowego.

Według zarządzenia nr 85/49, pomysł ten Komisja Usprawnień może rozpatrywać. Instrukcja o postępowaniu w sprawach „skrzynki pomysłów" w rozdz. IV punkt 10 postanawia: „Na warunkach niniejszej instrukcji tak Wydział Usprawnień Technicznych jak i Wydział Usprawnień Administracyjnych mogą rozpatrywać pomysły, zgłoszone przez osoby nie będące pracownikami P.W."

Zjednoczenie Przemysłu Węgla Brunatnego zapytuje, jak należy interpretować termin „załatwienie wniosku" przy decyzji wyznaczania drobnych wynagrodzeń za niezależne od posiedzeń załatwianie spraw pomysłodawców przez przewodniczącego oraz sekretarza Komisji Usprawnień.. Zjednoczenie zapytuje, czy pod powyższym pojęciem należy uważać całkowite załatwienie wniosku, czy też załatwienie w tych wypadkach, gdy z przyczyn od Komisji Usprawnień niezależnych, pomysł musi być skierowany do ekspertyzy względnie do Zakładowej Komisji Usprawnień dla dokładniejszego opracowania.

Powyższym zagadnieniem zajmowała się Główna Komisja Usprawnień, która wyraziła opinię, że pod pojęciem „załatwienie wniosku" należy rozumieć całkowite załatwienie zgłoszonego pomysłu.

Zjednoczenie Przemysłu Węgla Brunatnego zapytuje dalej, czy pomysłodawcy, którego usprawnienie znalazło zastosowanie i któremu przyznana została premia od rocznej oszczędności, przysługuje również premia i w latach następnych, tj. w przypadku działania usprawnienia przynoszącego oszczędność w dalszych latach.

Tak w Polsce jak i na terenie innych państw przy premiowanu pomysłów w ramach akcji „skrzynki pomysłów" obowiązują wypłaty doraźne jednorazowe, bez względu na długość zastosowania usprawnienia, albo też, jak w przemyśle węglowym nagrody od oszczędności rocznej. Później premia już nie przysługuje.

Biuro Budowlane P.W. zapytuje, jak postąpić w stosunku do przewodniczącego Komisji Usprawnień, który zgłosił pomysł i zachodzi zagadnienie decyzji w sprawie przyznania zaliczki czynnikowi nadrzędnemu wobec pozostałych członków Komisji Usprawnień.

CZPW po stwierdzeniu, że pomysłodawca nie brał udziału w posiedzeniu Komisji Usprawnień, zlecił powzięcie przez nią decyzji w sprawie przyznania zaliczki. Tym samym CZPW ustalił zasadę, że pomysłodawca, o ile jest członkiem KU,nie może brać udziału w posiedzeniu podczas rozpatrywania jego pomysłu i wówczas KU może korzystać z uprawnień przewidzianych w zarz. nr 85/49 z dnia 7. 4. 49 r., m.in. w przedmiocie powzięcia decyzji o wypłacie premii lub zaliczki.

Rudzkie Zjednoczenie P. W. zapytuje, czy pomysł zastosowany w zakładzie w 1945 r., a zgłoszony dopiero ostatnio, podlega premiowaniu po myśli zarządzenia 85/49.

Według decyzji CZPW, pomysł ten może być rozpatrywany przez KU po uprzednim skontrolowaniu przez GK, że pomysł był istotnie dziełem zgłaszającego, nie wiązał się z obowiązkami służbowymi i nie był wykończeniem ew. zlecenia okupanta.

W tym wypadku kontrola wymagana jest ze względów zasadniczych po upływie kilku lat od zastosowania, z drugiej zaś strony może zachodzić wypadek, że w najcięższej chwili dla przemysłu węglowego pracownik bez myśli o przyszłej premii w 1945 roku śpieszył temu przemysłowi z pomocą i dzisiaj sam może potrzebować tej pomocy, co skłoniło go do późnego zgłoszenia pomysłu.

Bytomskie Zjednoczenie P.W. zawiadamia, że szereg innych Zjednoczeń zwraca się o nadesłanie opisów i rysunków, zgłoszonych przez pracowników tego Zjednoczenia. Ze względów technicznych Zjednoczenie nie może wysłać tych pomysłów i informuje, że pomysły te zostaną zamieszczone w „Biuletynie Wynalazczości", co ułatwi ogólne wykorzystanie usprawnień.

CZPW zajął stanowisko, że zgłaszającym się przedsiębiorstwom należy ułatwić realizację w formie przesłania opisów i rysunków, o ile są w posiadaniu Zjednoczenia. Zjednoczenie może również odnośne zapytania skierować do CZPW, by z archiwum wynalazczości przesłano odpowiednie materiały. Nie jest natomiast celowym zapewnianie przedsiębiorstw, że pomysły zostaną ogłoszone w „Biuletynie", który w stosunku do ilości zgłoszeń zamieszcza b. mało pomysłów. Wyraz temu daje np. fakt, że za miesiąc wrzesień br. wpłynęło do CZPW 347 nowych pomysłów, gdy jak dotychczas w „Biuletynie" można ich zamieścić zaledwie około 10%.

Bytomskie Zjednoczenie P.W. zapytuje, czy przy wymianie pomiędzy przedsiębiorstwami komunikatów o dodatnich pomysłach w jednym egzemplarzu, nie można by wprowadzić usprawnienia, by poszczególne przedsiębiorstwa komunikaty te powielały. W ten sposób odpadnie konieczność wielokrotnego przepisywania, gdy zachodzi konieczność zawiadomienia podległych zakładów o nowych pomysłach.

Projekt powyższy w wybitnym stopniu wpływa na pomniejszenie czynności i CZPW zleca powielanie komunikatów oraz rozsyłanie ich do przedsiębiorstw w dostatecznej ilości, by kolejno dotarły one do zakładów.

Bytomskie Zjednoczenie P.W. zawiadamia o decyzji KU zwracania się przed rozpatrzeniem pomysłów do CZPW o stwierdzenie, czy podobny pomysł nie został przed tym zgłoszony na terenie P.W. i nie był premiowany. Przez powyższą decyzję KU zmierza do uniknięcia wypadków wypłacenia przez poszczególne Zjednoczenia premii za ten sam pomysł, a to dlatego, że KU nie ma możności skontrolowania całości zgłoszeń.

Wg decyzji CZPW, uwagi KU prowadzą: 1) do przesyłania pomysłów do CZPW celem przeprowadzenia kontroli i wypisania aprobaty, 2) do wysyłania zwrotnego pomysłów, celem rozpatrzenia ich w ramach zarz. nr 85/49, 3) do ponownego kierowania do CZPW załatwionych pomysłów celem dalszego rozpatrzenia lub wykorzystania.

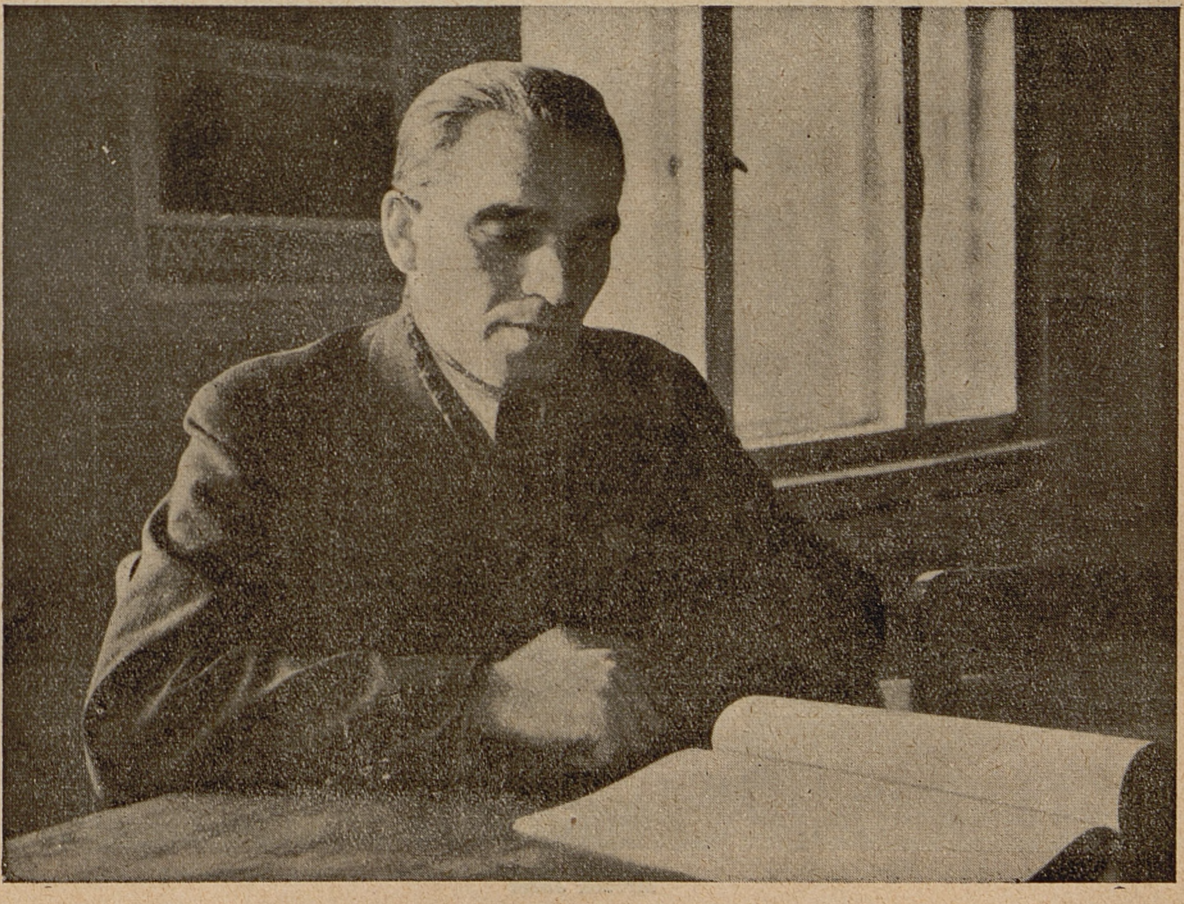
Propozycje te są w zasadzie słuszne, jednak prowadzą do nadmiernego i nieekonomicznego biurokratyzmu, w niczym nie rekompensującego ich usterki — dotychczas nie zaszłej — jaka może mieć miejsce przy poważnym rozwoju akcji. W rezultacie odwlekałoby to realizację, a pomysłodawca jeszcze dłużej czekałby na premię aniżeli to miało miejsce przed zarz. nr 85/49, gdy przedsiębiorstwa nie miały prawa do decyzji o nagrodach ustalanych centralnie w CZPW.

KU przy rozpatrywaniu pomysłu powinna mieć na uwadze, czy w poprzednich pomysłach Zjednoczenia nie było takiego samego pomysłu i w tym zakresie uwzględniać pomysły z terenu P. W., szerzej opisywane w „Biuletynie Wynalazczości".

DZIAŁ BIOGRAFICZNY

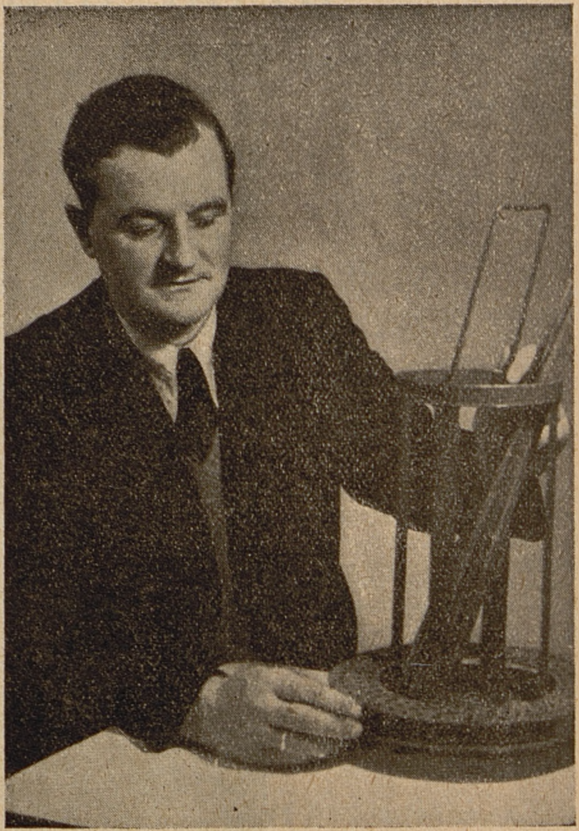
Szneider Jan

Brodziński Walerian

Konieczny Augustyn

Pinior Alfred

Mrozek Józef

Dane Biograficzne

Sznajder Jan, kowal kop. „Rokitnica" urodzony dnia 26. V. 1908 r. w Rokitnicy, powiat Bytom ukończył kurs spawania elektrycznego i autogienicznego. Od roku 1922 pracuje na kopalni „Rokitnica". Chcąc przyczynić się do zaoszczędzenia wydatków kopalni na zakup podkładek do zabezpieczania nakrętek zestawów wozów kopalnianych przed odkręcaniem się, obmyślił i po próbnych doświadczeniach zrealizował swój projekt unieruchomienia nakrętek do osi przy zestawach kołowych.

* * *

Brodziński Walerian, cieśla górniczy kop. „Pstrowski", urodził się dnia 30. I. 1903 r. w miejscowości Marianka, powiat Radomsko. W górnictwie pracuje od roku 1922 początkowo na kopalni „Grodziec", Dąbrowskie Zjedn. P. W., zaś od 6. X. 1946 r. na kopalni „Pstrowski". — W celu ulepszenia zabudowania napędu do rynien postarał się o usprawnienie tego procederu, przynoszące nie tylko oszczędności w materiale drzewnym, ale również ułatwienie pracy robotnikom.

* * *

Pinior Alfred, szofer-mechanik Rybnickiej Fabryki Maszyn, Zjednoczenie Fabryk Maszyn i Sprzętu Górniczego, urodził się dnia 26. XII. 1912 r. w Rydułtowach, powiat Rybnik. Od 1945 r. pracuje w Fabryce. Rozumiejąc zadania akcji oszczędnościowej, skontruował skrzynkę kontrolną zużycia elektrod, która zapobiega wyrzucania niewykorzystanych elektrod.

* * *

Mrozek Józef, przodowy sprzętu górniczego Oddział P5 Zjedn. Przedsiębiorstw Wiertn. - Górn. liczy lat 45. Urodził się w Rydułtowach, powiat Rybnik. W roku 1919 rozpoczyna pracę na kopalni „Rydułtowy", następnie pracuje na kopalni „Anna", zaś od 14. I. 1948 r. na kop. „Polska", Oddział P5 Zjedn. Przedsiębiorstw Wiertn. Górn. Ponieważ posuwanie się w czasie wiercenia wiertarki udarowej po desce, stanowiącej rodzaj łoża powodowało kołysanie się jej i zbaczenie z osi otworu, postanowił zaradzić temu.

* * *

Konieczny Augustyn, kotlarz piaskowni „Pyskowice", Rudzkie Zjedn. Przemysłu Węglowego jest autorem pomysłu „Przeróbki złamanych obsad stożkowych wierteł". Urodził się dnia 24. VIII. 1908 r. w Pyskowicach. Mając lat 15 rozpoczyna pracę w roku 1923 w Głównych Wasztatach Parowozowych w Gliwicach. Od 1941 jest zatrudniony w charakterze mistrza kotlarskiego w Gł. Warszt. Parowoz. we Wrocławiu, zaś od 1945 r. jako przodowy brygady kotlarskiej w piaskowni Pyskowice-Rzeczyce.

Od Redakcji

„Biuletyn Wynalazczości Przemysłu Węglowego" rozprowadzany do wszystkich dyrekcyj Zjednoczeń i Central P.W. i na zakłady produkcyjne, spotyka się wszędzie z zainteresowaniem i uznaniem czytelników.

Redakcja „Biuletynu Wynalazczości", chcąc zapoznać się z uwagami terenu na temat „Biuletynu" — rozesłała „Ankietę".

Nadeszły odpowiedzi od pracowników fizycznych z kopalń i od pracowników umysłowych z dyrekcji.

Na zawarte w „Ankiecie" pytania nadeszłe odpowiedzi, — pisane przeważnie niewprawną ręką ślusarza, górnika czy ładowacza, świadczą o tym, że „Biuletyn" spełnia w zupełności rolę jaką mu wyznaczono.

Dociera do pracowników wszystkich szczebli, udostępnia im pomysły i wynalazki, przynoszące Państwu milionowe oszczędności, oraz zachęca do pracy i wysiłku na tak ważnym odcinku, jakim jest racjonalizacja i wynalazczość.

Przytaczamy kilka charakterystycznych wypowiedzi naszych czytelników:

Ob. **Kałuża Paweł**, sztygar zmianowy kopalni „Szombierki" pisze m.in.

. . . . przeczytałem wszystkie artykuły w numerze 3—4 i 5 z uwagi na ich ciekawą tematykę.

Ob. **Kozakiewicz Eugeniusz** — sztygar elektryczny kopalni „Mikulczyce" uważa za najbardziej pożyteczne w „Biuletynie" działy traktujące o dziedzinie maszynowej.

Ob. **Okulus Robert** — ślusarz maszynowy kopalni „Miechowice" wypowiada słuszne zresztą zdanie, że „każdy nowy wynalazek powinien być w jaknajkrótszym czasie rozpatrzony i zakwalifikowany, opatentowanie zaś nie powinno trwać dłużej niż rok".

Ob. **Mrozek Józef** — pracownik umysłowy kopalni „Jaworzno", jakolwiek nie jest związany bezpośrednio z produkcją, czyta uważnie wszystkie numery „Biuletynu". Uważa on, że należało by rozwinąć ruch racjonalizatorski również w administracji.

Z zamieszczonych wypowiedzi wynika jasno, że „Biuletyn" **znalazł drogę do robotnika-racjonalizatora**.

I nie tylko to.

„Biuletyn" służy coraz lepiej szerokiej rzeszy pracowników i staje się coraz bardziej potrzebny, budząc drzemiący w każdym z członków załogi zmysł obserwacji i „żyłkę" racjonalizatorską.

Statystyka „Skrzynki Pomysłów” CZPW.

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
		Grupa I — Bezpieczeństwo, Ratownictwo i higiena pracy		
1875	Painta Leon	kier. Działu Chorzowskie Zj. PW kop. „Michał”	Samoczynna zapora, zabezpieczająca szyby wyciągowe przed niebezpieczeństwem wpadania wozów do szybu.	lokalne
1889	Koehl Gustaw Górniok Henryk	nadsztygar sztygar Oddział V Zj. Przeds. Wiertn. Górn.	Pięciokrotnie zamykający się hak do kubła lub do pasa bezpieczeństwa.	w próbach
1898	Górnik Franciszek	nacz. Z. Str Poż. Zabrskie Zj. PW kop. „Concordia”	Udoskonalenie aparatu oddechowego Honiga.	lokalne
1911	Ertel Edward	prac. fizyczny Zj. Przem. Węgla Brunatnego kop. „Konin”	Wstawienie blachy w dolne partie okien, zamiast szyb.	lokalne
1935	Łukaszek Emanuel Sikora Edward	spawacze Zj. F. M. i S. G. Piotrowicka F-a M.	Stalowy fartuch ochronny w miejsce skórzanego.	nie zastos.
2025	Janas Edward	kier. Wydz. Pom. Dąbrowskie Zj. PW Dyrekcja	Maska przeciwgazowa i przeciwpyłowa.	„
2086	Gołubski Sergiusz	prac. umysłowy Katowickie Zj PW kop. „Katowice”	Aparat gaśniczy śniegowy.	lokalne
2139	Uherek Stefan	kier. Biura Plan. Rybnickie Zj. PW kop. „Rymer”	Aparat do opylania wyrobisk.	ogólne
2270	Pietrzak Mieczysław	prac. umysłowy Zj P. W. Brun. Dyrekcja	Zraszacz w kominie wentylacyjnym.	nie zastos.
2275	Wolszon Jan	zmianowy ruchu CZPPW—D.P.M.	Drabinki stalowe na pomostach wywrotnic wagonowych taśmowców Br II i BI.	lokalne
2292	Jaromin Franciszek	prac. fizyczny Katowickie Zj PW kop. „Eminencja”	Dodatkowa linka przy linie pochylnianej zabezpieczająca przed samowolnym staczaniem się wozów po pochylni.	„
2360	Szafraniec Józef	kier. ruchu masz. Zj. P. W. Brun. kop. „Lubań”	Ochrona zabezpieczająca przejście do wypożyczalni narzędzi.	„
2373	Kiszka Jerzy	prac. fizyczny Zabrskie Zj. PW. kop. „Pstrowski”	Zapora na podszybiu zabezpieczająca wozy przed wpadnięciem do szybu.	w próbach
2389	Śmietana Bernard	prac. umysłowy Rudzkie Zj. PW koks. „Orzegów”	Zabezpieczenie rampy koksowej od strony torów kolejowych.	ogólne
2408	Pudlik Piotr	prac. fizyczny Bytomskie Zj. PW kop. „Andaluzja”	Zastosowanie ulepszonych masek przeciwpyłowych podczas wywożenia popiołu na hałdy.	ogólne
2553	Pogoda Wiktor	zawiadowca Dąbrowskie Zj. PW kop. „Kaz.-Juliusz”	Zabezpieczenie przed pożarem i wybuchem gazu przez stosowanie uszczelek ogniotrwałych impregnowanych chlorkiem wapna.	w próbach
2554	Jarmento Aleksander	kowal Zj. P. W. Brun. kop. „Lubań”	Zwiększenie bezpieczeństwa pracowników przez przebudowanie drzwi do narzędziowni.	lokalne
2559	Wróblewski Czesław	mistrz CZPPW—DPM Gdynia	Kosz bezpieczeństwa do robót montażowych.	„

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2416	Skrabania Wiktor	ślusarz warszt. Bytomskie Zj. PW kop. „Łagiewniki"	Zawleczka zabezpieczająca nakrętki przy śrubach do rynien wstrząsanych.	nie zastos.
2419	Cuber Teodor	kreślarz Bytomskie Zj. PW Dyrekcja	Ścianka zapobiegająca przesypywaniu się węgla z taśmy gumowej do zawału.	ogólne
2418	Kabut Józef	ślusarz Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice"	Ulepszenie krzesła wałkowego napędów elektrycznych do rynien typu „MW 12" i „MW 16" „Eickhoff".	„
2420	Cuber Tadeusz	kreślarz Bytomskie Zj PW Dyrekcja	Przewóz materiałów pod ziemią.	w próbach
2427	Glagla Herman	sztygar objazd. Dolnośl. Zj. PW kop. „Victoria"	Projekt rynien stałych.	ogólne
2447	Pastuszka Sylwester	cieśla górniczy Rudzkie Zj. PW kop. „Wanda-Lech"	Kleszcze do zawieszania rynien.	w próbach
2456	Wardziński Stefan	ślusarz oddz. Chorzowskie Zj. PW kop. „Prezydent"	Zastosowanie nitów do taśm hamulczych zamiast śrub ½".	nie zastos.
2471	Łaszczyk Bronisław	sztygar elektr. Bytomskie Zj. PW kop. „Centrum"	Przeróbka i przystosowanie silnika elektrycznego do napędu przenośników typu pancernego.	lokalne
2484	Czajkowski Piotr	zawiadowca Dąbrowskie Zj. PW kop. „Modrzejów"	Wprowadzenie kontroli urobku z poszczególnych ścian przy stosowaniu transportu zmechanizowanego.	ogólne

Grupa II — Roboty górnicze

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
1887	Torbus Gerard	inspektor Zj. Przeds. Wiertn. Górn	Podstawki przenośne narzędziowe na robotach górniczych z równoczesnym wykorzystaniem jako pomostu roboczego w przodkach.	ogólne
1888	Szuścik Józef	kier. Głęb. Szybu Zj. Przeds. Wiertn. Górn. Oddział IV	Urządzenie służące do bezpiecznego przekładania elementów pomostów bezpieczeństwa i roboczych w szybach.	„
1975	Bywalec Jan	górnik Zj. P. W. Brun. kop. „Kaławsk"	Usprawnienie pędzenia chodników.	nie zastos.
2031	Waniak Rudolf	instruktor Bytomskie Zj. PW kop. „Rozbark"	Zastosowanie spirali skrętnej do wyciągania zgubionych podczas wiercenia raczków górniczych.	„
2074	Tkacz Francisek	referent Chorzowskie Zj. PW Dyrekcja	Usprawnienie wydobycia na kopalni „Barbara-Wyzwolenie".	„
2076	Pielesz Ryszard	ślusarz Chorzowskie Zj. PW kop. „Prezydent"	Urządzenie do znakowania wozów kopalnianych.	lokalne
2134	inż. Schinohl Adolf inż. Kumor Józef	prac. umysłowy Gliwickie Zj. PW kop. „Knurów"	Projekt wybierania grubych pokładów węgla systemem ścianowym poprzecznym na podsadzkę płynną.	w próbach
2186	Winkler Herman	nadsztygar Dolnośląsk. Zj. PW kop. „Victoria"	Nowy system wybierania „W" stromych pokładów.	nie zastos.
2205	Drzewiecki Jan inż. Czachowski Włodz.	prac. umysłowy Zj. Przeds. Wiertn. Górn Oddział P. 10	Aparat dostarczający wodę do mechanicznego przepłukiwania otworów wiertniczych w kamieniu i do zraszania pyłu kamiennego na przekopach.	ogólne
2309	Nowak Ryszard	technik Rudzkie Zj PW kop. „Wirek"	Racjonalny sposób przygotowania ściany do eksploatacji.	lokalne

Nr. rej.	Nazwisko i imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2333	Gołas Józef Głuszek Józef Żurek Stanisław	prac. fizyczni Jaw.-Mik. Zj PW kop. „Jaworzno"	Zbiornik na wodę w szybie wydechowym Nr 4.	lokalne
2594	Kozdroń Łucjan	Bystrzyca Kłodzka	Naboje i sposób strzelania w górnictwie.	w próbach

Grupa III — Transport urobku i materiałów na dole

Nr. rej.	Nazwisko i imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
1862	Szyma Aloizy	prac. fizyczny Katowickie Zj. PW kop. „Wieczorek"	Zastosowanie ruchomego dna przy zsypie przenośnika zgrzebłowego.	nie zastos.
1876	Kozioł Jan	sztygar Chorzowskie Zj PW kop. „Siemianowice"	Urządzenie do zapobiegania niszczeniu się silnika.	ogólne
1883	Markowski Jan	prac. fizyczny Dąbrowskie Zj PW kop. „Modrzejów"	Usprawnienie odstawy rynnowej.	"
1885	Adamczyk Karol inż. Butler Zygmunt Bitner Edward	prac. umysłowi C.Z.P.W.—TU	Uruchomienie kątowego przenośnika taśmowego przez zastosowanie do niego ładowarki własnego pomysłu.	w próbach
1904	Watała Paweł	cieśla Zabrskie Zj PW kop. „Ludwik"	Przeróbka konstrukcji nośnej taśmy gumowej starego typu.	lokalne
1914	Kowal Augustyn	rębacz przodowy Zabrskie Zj PW kop. „Ludwik"	Projekt pomostu ruchomego do wymijania się wozów w przodkach przy pędzeniu chodników głównych.	nie zastos.
1944	Tkocz Franciszek	sztygar zmianowy Rybnickie Zj. PW kop. „Marcel"	Hamulec wozów do transportowania drewna na pochylniach.	ogólne
1953	Sałbut Władysław	sygnalista Zj. P. W . Brun. kop. „Kaławsk"	Usprawnienie kontroli łańcucha przewozowego.	lokalne
1954	Kawa Ludwik	górnik Zj. P. W . Brun. kop. „Kaławsk"	Usprawnienie racjonalizacji przewozu.	"
1956	Kałuża Paweł	sztygar zmianowy Rudzkie Zj. PW kop. „Szombierki"	Automatyczne załadowanie nadmiaru węgla z taśmy na podnośnik wahadłowy.	"
1967	Siudak Józef	spawacz Dąbrowskie Zj. PW kop. „Jowisz"	Wzmocnienie spawaniem blachy węzłowej nitowanej przy rynnie wstrząsanej.	nie zastos.
2032	Woźniak Alfons	ślusarz Bytomskie Zj. PW kop. „Łagiewniki"	Pierścień żeliwny do drągów tłokowych silnika pow. „Flottmann".	lokalne
2035	Danecki Edward	elektryk Bytomskie Zj. PW kop. „Andaluzja"	Urządzenie sygnalizacyjne dolowe.	ogólne
2043	Graniczny Teodor	spawacz Bytomskie Zj. PW kop. „Radzionków"	Uproszczenie stołka napędowego do napędu do rynien typu RAE 5.	"
2046	Bohlsen Gerard	jeniec wojenny Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice"	Wkolejnica.	nie zastos.
2058	Brodziński Walerian	cieśla górniczy Zabrskie Zj. PW kop. „Pstrowski"	Sposób zabudowania napędu rynnowego bez użycia rozpór drewnianych.	ogólne
2071	Becher Albert	jeniec Chorzowskie Zj PW kop. „Siemianowice"	Ułatwienie posuwu urobku przy odstawie rynnowej.	nie zastos.
2072	Wojtynek Jerzy	maszynista Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice"	Wkolejnica jednostronna.	lokalne

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2081	Nowak Antoni	nadgórnik Rudzkie Zj. PW kop. „Walenty-Wawel"	Usprawnienie transportu kołowrotów, przez zabudowanie ich na podwoziach.	lokalne
2088	Mikołaj Leon	cieśla górniczy Katowickie Zj. PW kop. „Katowice"	Ulepszenie łączenia taśm gumowych.	nie zastos.
2089	Heflich Teodor	maszynista Katowickie Zj. PW kop. „Wieczorek"	Sposób podciągania elektrowozem wozów kopalnianych na podszybiach i stacjach.	„
2094	Wieczorek Paweł	cieśla górn. Rudzkie Zj. PW kop. „Paweł	Kolano do rynien kierujące na lewo i na prawo.	„
2095	Dubisz Jan	cieśla górn. Rudzkie Zj. PW kop. „Paweł	Przekładnia kątowa do napędu rynien z głównego ciągu na ciąg boczny.	„
2111	Boruta Henryk	kontroler Rybnickie Zj. PW kop. „Jankowice"	Klin żelazny chroniący przed wycieraniem się sworzni i łożysk w rynnach napędowych.	„
2116	Pietrzyk Andrzej	dyr. kopalni Gliwickie Zj. PW kop. „Zabrze-Zachód"	Odstawa urobku i materiałów do przodka za pomocą taśmy.	„
2117	Twardasz Antoni	ładowacz Gliwickie Zj. PW kop. „Sośnica"	Sanki transportowe do drewna i rynien.	lokalne
2122	Szydłek Antoni	prac. fizyczny Gliwickie Zj. PW kop. „Zabrze-Zachód"	Kolejka linowa wisząca w chodnikach ścianowych dla transportu materiału.	nie zastos.
2124	Nowak Józef	kier. Działu Dolnośląskie Zj. PW kop. „Victoria"	Sposób wykonywania podtrzymywaczy rynien wstrząsanych.	„
2138	Demel Józef	cieśla górn. Rybnickie Zj. PW kop. „Anna"	Usprawnienie organizacji odstawy ze ściany przed upadową.	lokalne
2140	Kreimzer Józef	sztygar zmianowy Rybnickie Zj. PW kop. „Rymer"	Drążek połączeniowy do silnika „Halbach",	nie zastos.
2146	Hezner Wojciech	górnik Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „Jaworzno"	Umocowanie krążka linowego do ściągania wozów z przodka.	„
2191	Balcer Emil	zast. kier. ruchu masz. Dolnośląskie Zj. PW kop. „B. Kamień"	Wykonanie stałego hamulca bębnowego przy przenośniku taśmowym na pochylni.	lokalne
2193	Wojciechowski St.	kier. Biura Pi. Dolnośląskie Zj. PW kop. „B. Kamień"	Śruba do rynien z dodatkowym gwintem lewym.	nie zastos.
2194	Bartkowiak Michał	górnik Dolnośląskie Zj. PW kop. „Victoria"	Projekt łączenia podkładów żelaznych kolejki kopalnianej.	„
2211	Zgoda Adam	ślusarz Dąbrowskie Zj. PW kop. „G. Zawadzki"	Obsady do śrub napinających przy zwrotniach przenośników zgrzebłowych.	ogólne
2212	Banasik Alfons	ślusarz Dąbrowskie Zj. PW kop. „G. Zawadzki"	Tulejki do obsady łożysk reduktora głowicy przenośników taśmowych.	„
2217	Piechaczek Walenty	cieśla Rudzkie Zj. PW kop. „Pokój"	Przenośnik taśmowy.	nie zastos.
2295	Krupa Antoni	sztygar objazdowy Chorzowskie Zj. PW kop. „Polska"	Sposób wieszania znaczków wozowych na czołowej ścianie wozów kopalnianych	„

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2297	Kowalik Jan	ślusarz Chorzowskie Zj. PW kop. „Prezydent"	Zabezpieczenie pokryw kół wozów kopalnianych przed odkręcaniem.	w próbach
2319	Polaczek Jan	rob. przodowy Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Brzeszcze"	Usprawnienie sygnalizacji szybowej wozów z materiałami budowlanymi.	lokalne
2374	Liszka Jan	rurkarz Zabrskie Zj. PW. kop. „Pstrowski"	Wózek do przewożenia rur podsadzkowych z wykładką betonową.	ogólne
2383	Kopka Wilhelm Nowak Ryszard	prac. fizyczni Zabrskie Zj. PW. kop. „Rokitnica"	Talerz, wymienny do łańcucha przenośnika hamującego „Westfalia"	„
2386	Paszka Józef	prac. fizyczny Zabrskie Zj. PW. kop. „Miechowice"	Przyspawanie bocznych blach do wozów kopalnianych na drewno.	lokalne
2393	Kłołka Jan	górnik Zabrskie Zj. PW. kop. „Miechowice"	Model haczyka do zawieszania znaczków na wozach z ładunkiem węgla.	nie zastos.
2394	Pawłowski Piotr	górnik Zabrskie Zj PW. kop. „Miechowice"	Końcówki toru specjalnie ukształtowane dla ułatwionego przeładowania urobku wozów na rynny wzgl. taśmy.	„
2402	inż. Zientek Stanisław	prac. umysłowy CZPW—TP6	Projekt znaczka wozowego.	„
2412	Bierda Ludwik	prac. umysłowy Bytomskie Zj. PW Dyrekcja	Znaczek kontrolny dla wózków.	„
2501	Żyliński Wiktor	kier. ruchu maszyn. Dolnośl. Zj. PW kop. „Biały Kamień"	Bezśrubowe łączenie rynien.	„
2504	Bohoń Aleksander Miler Jan	sztygar masz. doz. masz. Zabrskie Zj. PW. kop. „Miechowice"	Wysięgnik rozciągalny do napędu B.A.D./38.	ogólne
2506	Mecha Feliks Jankowski Karol	sztygar zmian sztygar oddz. Zabrskie Zj PW. kop. „Miechowice"	Wsyp śrubowy do zsuwni ślimakowej.	„
2515	Gendera Józef	górnik Dolnośl: Zj. PW kop. „Victoria"	Usprawnienie transportu urobku na ścianach pochyłych.	lokalne
2584	Kurzeja Ewald	nadsztygar ruchu gór. Rudzkie Zj. PW kop. „Walenty-Wawel"	Przebudowa głównego urządzenia załadowczego do zsuwni śrubowej zamiast rynien wstrząsanych.	„
2585	Poledniok Karol	ref. tech. Dz. M. Rudzkie Zj. PW Dyrekcja	Stożek blaszany z linką i rączką do ułatwienia transportu drewna okrągłego w niskich chodnikach kopalnianych.	„
2604	Duka Jerzy Kalisz Ernest	konstruktor kier. biura konstr. Zj. F. M. i S. G. Fabr. „Moj"	Ulepszony typ napędu do rynien wstrząsanych.	„

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
		Grupa IV — Obudowa górnicza i konserwacja wyrobisk		
1877	Badura Antoni	murarz Chorzowskie Zj. PW kop. „Prezydent"	Stojak do przytrzymania odeskowania przy betonowaniu ociosów chodnika.	ogólne
1891	inż. Bolechowski Zbign. inż. Kaschube Józef	inż. górniczy Zj. Przeds. Wiertn. Górn.	Uszczelnienie obudowy żeliwnej nie taśmą ołowianą lecz drutem ołowianym.	w próbach
1907	Niedbalski Stefan	górnik Zabrskie Zj PW kop. „Miechowice"	Klin do podciągania stojaków stalowych „Schwarz i G.H.H."	„
1976	Koenig Alfons	kier. Biura Konstr. Zj. F. M. i S. G. huta „Karol"	Sposób dostarczenia drewna do obudowy w kopalniach.	„
1997	Basista Stefan Nierobisz Ewald Szrajer Helmut	prac. umysłowi Bytomskie Zj. PW kop. „Bytom"	Piła do cięcia drewna na poz. 400 m.	lokalne
2077	Matwin Władysław	sztygar Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice"	Zastosowanie betonitów zamiast słupów drewnianych impregnowanych do obudowy chodników.	„
2120	Kaleta Jan	nadsztygar Gliwickie Zj. PW kop. „Knurów"	Projekt obudowy TH wzmocnionej drewnianymi kasztami.	nie zastos.
2121	Krok Michał	górnik Zabrskie Zj. PW kop. „Zabrze-Wschód"	Winda do podciągania stojaków „Gerlach".	ogólne
2152	Biesiada Franciszek	ref. bezpieczeństwa Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „Jaworzno"	Zacinanie stropnic w celu przedłużenia ich żywotności przy dużych ciśnieniach bocznych.	lokalne
2264	Mazur Józef	kowal Bytomskie Zj PW kop. „Chorzów"	Ulepszenie uchwytu stojaka „Gerlach" przy śrubie podciągowej.	ogólne
2372	Lorek Franciszek	górnik Zabrskie Zj PW kop. „Miechowice"	Pręty żelazne do utrzymania budynku żelaznego na ścianach w jednakowych odległościach.	nie zastos.
2392	Pawłowski Piotr	górnik Zabrskie Zj. PW kop. „Miechowice"	Uchwyty do zawieszania i podtrzymania podatnej obudowy stalowej w czasie montażu obudowy.	ogólne
2455	Wajndych Eryk Knapik Hieronim	nadsztygar masz. radca zakł. Chorzowskie Zj. PW kop. „Prezydent"	Dźwig do podnoszenia ciężkiego drewna na wysokich filarach.	„
2481	Duliński Jan	ślusarz Dąbrowskie Zj PW kop. „Grodziec"	Urządzenie do impregnacji drewna.	lokalne
2511	Soracki Józef	Strzemieszyce Dom kolejowy 26	Stojaki żelbetonowe.	nie zastos.
		Grupa V — Podsadzka		
1984	Larisz Alfred	prac. fizyczny Rudzkie Zj. PW kop. „Szombierki"	Filcowy pierścień ochronny — uszczelniający łożyska kulkowe przy wale krążka nośnego czerpaka piaskowego.	lokalne
2008	Twardawa Antoni	prac. fizyczny Rudzkie Zj. PW kop. „Szombierki"	Urządzenie do podnoszenia rur.	ogólne
2019	inż. Wolny Ryszard	kier. mont. Zj. F. M. i S. G. F-ka „Montana"	Urządzenie do samoczynnego usuwania cząstek niepożądanych z mieszaniny piaskowej dla podsadzki płynnej.	w próbach

Nr. rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2023	inż. Hyliński Józef	zast. dyr. techn. Dąbrowskie Zj. PW Dyrekcja	Sposób zwiększenia wydajności rurociągu podsadzkowego.	ogólne
2204	inż. Galanka Józef inż Lorek Herman	prac. umysłowi Zj. P. W. G.	Zbiornik podsadzkowy z automatyczną regulacją dopływu wody.	„
2593	Smosarski Bolesław	ref. podsadzkowy Dąbrowskie Zj. PW Wydz. Pods.	Zastosowanie ogrzewania parowego wagonów samowyładowczych, służących do dostawy piasku.	w próbach
		Grupa VI — Sprzęt i maszyny górnicze		
1880	Becher Albert	jeniec Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice“	Zabezpieczenie lampy karbidowej przed łamaniem się kolana palnika.	nie zastos.
1878	Białas Bolesław	sztygar objazd. Chorzowskie Zj. PW kop. „Prezydent“	Połączenie rynien wstrząsanych.	„
1890	Mrozek Józef	prac. fizyczny Zj. P. W. G.	Wózek dla wiertarek do wiercenia otworów poziomych lub z małym nachyleniem.	ogólne
1906	Tkocz Hubert	rębacz Zabrskie Zj. PW kop. „Ludwik“	Urządzenie do wyciągania pozostałego ostrza z otworu strzałowego.	lokalne
1909	Sielecki Stanisław Szkuta Józef Krupa Józef	prac. umysłowi Zabrskie Zj. PW Dyrekcja	Zwiększenie wytrzymałości stylisk górniczych przez parzenie.	ogólne
1966	Cupiał Stanisław	dozorca r. maszyn. Dąbrowskie Zj. PW kop. „G. Zawadzki“	Napęd powietrzny w miejsce napędu parowego.	lokalne
1978	Brzeziński Wincenty	ślusarz Zj. F. M. i S. G. huta „Karol“	Zmiana budowy skrzynki żeliwnej dla przekładni wahadłowej.	lokalne
1980	Gąsior Albin	kontroler Zj. F. M. i S. G. Piotr. F-ka Maszyn	Stosowanie blachy odpadkowej zamiast płaskownika przy stojakach.	lokalne
1981	Kiełbaj Włodzimierz	majster bud. masz. Zj. F. M. i S. G. huta „Karol“	Zamiana kulek w smarowniczkach na zaworki grzybowe.	„
1994	Antoniak Jan	sygnalista Zj. P. W. Brun. kop. „Kaławsk“	Usprawnienie gospodarki narzędziami na dole,	ogólne
2015	Kut Franciszek	mistrz stolarni Zj. F. M. i S. G. F-ka „Moj“	Zmiana konstrukcji pałąków do napędów typu RAE 5, 10, 15.	lokalne
2021	Kuc Zdisław	doz. masz dol. Bytomskie Zj. PW kop. „Centrum“	Hak do wrębiarki „Sullivan“.	„
2034	Nikodem Władysław	sztygar masz. Bytomskie Zj. PW kop. „Andaluzja“	Zabezpieczenie nakrętek śrub hakowych przed odkręcaniem się.	lokalne
2042	Mateja Jerzy	ślusarz Bytomskie Zj. PW kop. „Radzionków“	Skompletowanie napędu typu „Eickhoff“.	„
2045	Urbańczyk Karol	prac. fizyczny Chorzowskie Zj PW kop. „Siemianowice“	Wieszak łańcuchowy do zawieszania rur powietrznych na żelaznych stropnicach na ścianach.	w próbach
2047	Miłek Antoni	prac. fizyczny Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice“	Dźwig do wkolejania wozów kopalnianych.	nie zastos.

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2073	Mżyk Henryk	spawacz Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice"	Sposób umocowania trawersu przy napędach do rynien typu „Flottman".	lokalne
2083	Żelazny Albin	sztygar Rudzkie Zj. PW kop. „Walenty-Wawel"	Ulepszenie sprzęgła napędu do rynien.	„
2084	Palka Stefan	cieśla górn. Katowickie Zj. PW kop. „Mysłowice"	Ulepszenie drążka i rynny napędowej.	„
2092	Tam Henryk	ślusarz Rudzkie Zj. PW kop. „Paweł"	Ulepszenie ułożyskowania stożkowego przekładni napędu do rynien „Moj RAE 15".	ogólne
2096	Klauze Karol	kowal Rudzkie Zj. PW kop. „Szombierki"	Wiertło o podwójnych ostrzach.	nie zastos.
2123	Koroniak Stanisław	ślusarz Dolnośląskie Zj. PW Gł. Warszt.	Projekt wrębiarki ręcznej.	„
2127	Jaworski Antoni	mistrz ślusarski Zj. F. M. i S. G. F-ka „Moj"	Zastępcze pierścienie „Saegera" wykonane we własnym zakresie.	lokalne
2144	Sieprawski Wład.	prezes R. Z. Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „Artur"	Krótkie przenośne taśmy gumowe.	nie zastos.
2154	Kurzyca Rafał	górnik Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „B. Śmiały"	Ulepszenie wielokrążka.	lokalne
2157	Gawlas Feliks	blacharz Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „Silesia"	Ulepszenie skrzynki do noszenia materiałów wybuchowych.	w próbach
2158	Gawlas Feliks	blacharz Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „Silesia"	Wykonanie ochraniaczy do młotków mechanicznych we własnym zakresie ze starych łopat stalowych.	lokalne
2159	Kaszyca Franciszek	ślusarz Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „Piast i Ziemowit"	Zastosowanie kółek własnego wyrobu do zaworów wrębiarek.	„
2165	Matwin Władysław	kier. Stacji Rat. Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice"	Sposób zastosowania młotków mechanicznych do klinowania tam klocowych.	ogólne
2192	Żyliński Wiktor	kier. r. masz. Dolnośląskie Zj. PW kop. „Biały Kamień"	Wykonanie grotów młotków mechanicznych.	lokalne
2230	Moroń Emil	rębacz oddz. Katowickie Zj. PW kop. „Katowice"	Śrubocisk do przymocowania rynien wstrząsanych pod pewnym kątem.	„
2255	Sobota Stanisław	sztygar Gliwickie Zj. PW kop. „Makoszowy"	Przebudowa napędu zgrzebłowego typu „Jurma" i zastosowanie silnika powietrznego typu „Beien".	„
2256	Sobota Stanisław	„	Ulepszenie naprawy rynien „Beien".	„
2277	Klimczyk Franciszek	ślusarz-przodown. Zj. F. M. i S. G. Fąbr. „Moj"	Podkładka zabezpieczająca kółko zębate wiertarki typu WE-7 i przyrząd do zabezpieczenia podkładki.	lokalne
2287	Bielas Wacław	sztygar oddz. elektr. Katowickie Zj. PW kop. „Mysłowice"	Przeróbka połączeń elektrycznych wrębiarki „Sullivan" CLE—5.	ogólne
2288	Granek Edward	dyr. kopalni Katowickie Zj. PW kop. „Katowice"	Głowica do ubijania różnych materiałów, nasadzona na dłuto młotka mechanicznego.	„

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2293	Filipczyk Jan	ślusarz masz Chorzowskie Zj. PW kop. „Michał"	Ulepszenie górniczej wiertarki powietrznej typu „Fortschritt"	nie zastos.
2294	Wójcik Karol Cyroń Karol	technik strzeln. ślusarz Chorzowskie Zj. PW kop. „Michał"	Zamocowanie raczków „Widia" w wiertłach górniczych.	„
2327	Szyszka Władysław	sztygar zmianowy Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Jaworzno"	Zaczep linowy do wrębiarek ścianowych typu „Sullivan CLE 5".	ogólne
2329	Malinowski Kazimierz	elektromonter Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Brzeszcze"	Ulepszenie komory kontaktowej przy wrębiarce typu „Sullivan CLE 5".	lokalne
2336	Kaszyca Franciszek	ślusarz Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Piast-Ziemowit"	Kurki przelotowe do wiertarek udarowych.	„
2371	Krawczyk Augustyn	ślusarz Zabrskie Zj. PW kop. „Rokitnica"	Ulepszenie umocowania liny roboczej przy wrębiarkach ścianowych.	„
2388	Konieczny Augustyn	kotlarz Rudzkie Zj. PW Piask. „Pyskowice"	Przeróbka obsad stożkowych w wiertłach.	„
2396	Kozielski Brunon	ślusarz maszynowy Rybnickie Zj PW kop. „Marcel"	Wzmocnienie wrębnika wrębiarki.	„
2405	Orzechowski Stanisław Kempa Ryszard	prac. umysłowy prac. fizyczny Bytomskie Zj. PW kop. „Bytom"	Skrzynka ochronna na silnikach napędów rynnowych.	„
2406	Waniak Rudolf	instr. gimnaz górn. Bytomskie Zj. PW kop. „Rozbark"	Zastosowanie spirali do wyciągania zgubionych podczas wiercenia ostrzy do wiercenia.	„
2411	Mastalerz Roman i tow.	sztygar elektr. Bytomskie Zj. PW kop. „Radzionków"	Wykonanie ze złomu we własnym zakresie wiertarek „Siemens".	lokalne
2413	Frajer Ferdynand	ślusarz Bytomskie Zj. PW kop. „Rozbark"	Usprawnienie pracy młotka mechanicznego.	„
2435	Maj Ernest	ślusarz przodowy Zabrskie Zj. PW kop. „Concordia"	Dodatkowe smarowanie łożysk kulkowych wału koła zębatego wrębiarki SSKE 40 w stromych pokładach.	ogólne
2439	Grec Paweł	nadgórnik Zabrskie Zj. PW kop. „Ludwik"	Urządzenie zapobiegające niszczeniu się sworzni i tulejek przy cięgle napędu do rynien wstrząsanych.	w próbach
2443	Płonka Paweł	konstruktor Chorzowskie Zj. PW	Zastosowanie rolki dyferencyjnej i kół pasowych do transportu urobku na taśmie gumowej bez zastosowania łożysk tocznych.	nie zastos.
2453	Pasoń Antoni	kowal Chorzowskie Zj. PW Główne Warsztaty	Przeróbka stojaka stalowego systemu „Gerlach" z części przeznaczonych na złom.	„
2460	Szmirek Jan	ślusarz Chorzowskie Zj. PW kop. „Prezydent"	Łącznik do węży gumowych.	„
2474	Lis Jan Urbańczyk Wilhelm	sekr. Zw. Zaw. instruktor Bytomskie Zj. PW kop. „Radzionków"	Ulepszenie umocowania ostrza do świdra wiertarki.	ogólne

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2487	Podlejski Jan	ślusarz Dąbrowskie Zj. PW kop. „Kaz.-Juliusz"	Zastosowanie uszczelki do młotka mechanicznego.	lokalne
2491	Bywalec Wonibald	ref. plan. Zj. F. M. i S. G. Rybnicka Fabr. Maszyn	Umocowanie pokryw do reduktorów	lokalne
2505	Miler Jan	dozorca Zabrskie Zj. PW kop. „Miechowice"	Sposób zamocowania wiertarki elektrycznej „Siemens-Schuckert".	ogólne
2508	Janowski Henryk	ślusarz Zabrskie Zj. PW kop. „Pstrowski"	Zastosowanie uchwytu wiertarek typu „Fortschritt" do wiertarek typu „Bohlera".	ogólne
2513	Wołoszański Mikołaj	kowal Dolnośl. Zj. PW Główne Warsztaty	Wykonywanie grotów do młotków mechanicznych bez toczenia	lokalne
2526	Kaszyca Franciszek	ślusarz Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Piast-Ziemowit"	Usprawnienie zaworów przelotowych do wrębiarek chodnikowych.	ogólne
2529	Szyszka Władysław	sztygar zmianowy Jaw.-Mik. Zj PW szyb „Bierut"	Zastosowanie walca do sań pod wrębiarkę.	ogólne
2533	Herman Otton	śusalrz Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Silesia"	Pierścień hamulczy sprzęgła wrębiarki „Eickhoff SSKE 40".	ogólne
2537	Bylica Stanisław	mistrz warszt m. Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Silesia"	Projekt zastępczego uszczelnienia głowicy płuczkowej do wiertarek powietrznych „Flottman".	lokalne
2538	Kost Teodor	ładowacz Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Piast-Ziemowit"	Zastosowanie palników z dyszą ołowianą	nie zastos.

Grupa VII — Odwadnianie

1992	Milner Zenon	techn. wentyl. Zabrskie Zj. PW kop. „Rokitnica"	Usprawnienie odwadniania na poz. 248.	lokalne
2010	Jurczyk Jan Walon Józef	prac. fizyczni Rudzkie Zj. PW kop. „Orzegów"	Przystosowanie działalności 3 stopniowej, odśrodkowej pompy do warunków lokalnych.	"
2038	Wolany Franciszek	prac. umysłowy Bytomskie Zj. PW kop. „Radzionków"	Skonstruowanie samoczynnego urządzenia parowego do odwadniania przy budowie fundamentu dla kotła w kotłowni.	"
2153	Rutka Mieczysław	kier. Biura Miern. Jaw.-Mikołów. Zj. PW kop. „Jaworzno"	Oszczędny sposób odwodnienia poziomu 290 m	nie zastos.
2385	Hajzer Maksymilian	sztygar masz. Zabrskie Zj. PW kop. „Concordia"	Samoczynne odwadnianie poziomu 240m.	lokalne
2444	Śmieszek Edward inż. Bojanowski Henryk	kier. oddz. kier. zakł. Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice"	Sposób zakrycia płytami betonowymi ścieków pod torami w przekopach głównych.	ogólne
2488	Szwajgier Kazimierz	zaw. kop Dąbrowskie Zj. PW kop. „Kaz.-Juliusz"	Przenośny ściek ze segmentów żelbetowych, odporny na wyciskanie i pęcznienie spągu.	ogólne

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Miejsce pracy Zjednoczenie	Treść pomysłu	Zastosowanie
		Grupa VIII — Przewietrzanie		
2066	Serafin Florian	ślusarz Zj. P. W. Brun. kop. „Lubań"	Usprawnienie wentylatora przez wykonanie nowego wirnika.	lokalne
2219	inż. Jagielski Tadeusz Koindek Augustyn Piernikarczyk Antoni	prac. umysłowi Rudzkie Zj. PW kop. „Walenty-Wawel"	Urządzenie alarmujące unieruchomienie wentylatora na szybie wentylacyjnym.	ogólne
2318	Marczak Franciszek	masz. turbosprężarki Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Brzeszcze"	Usprawnienie naturalnego przewietrzania turbinowni.	lokalne
2369	Matuszewski Jerzy	sztygar zmianowy Zabrskie Zj. PW kop. „Rokitnica"	Projekt przewietrzania kop. „Rokitnica" w warunkach pożarowych.	„
2414	Damski Józef	nadgórnik Bytomskie Zj. PW kop. „Rozbark"	Zastosowanie wentylatorów lutniowych w szybie wentylacyjnym.	w próbach
2586	Halek Franciszek	sztygar zmianowy Rudzkie Zj. PW kop. „Karol"	Tama powietrzna samozamykalna.	ogólne
		Grupa IX — Miernictwo i kreślarstwo		
1873	Żyłka Norbert	kreślarz Chorzowskie Zj. PW Dyrekcja	Nowa prześwietlanka	lokalne
1893	dr. inż. Kochański T.	Akademia Górnicza Kraków	Tyczenie łuków w kopalni.	ogólne
1982	Czaja Maksymilian inż. Kochanowski Zdzisł.	ref. techn. Rudzkie Zj. PW Dyrekcja	Skrócony sposób podawania kierunków.	„
2167	Błaszczyk Konrad	technik Zj. Biur Pr. Mont. Dz. Aparat. Pom.	Przyrząd do tłoczenia skal lincałowych.	„
2397	Gutkowski Tadeusz	ślusarz Zj. F. M. i S. G. huta „Karol"	Zastąpienie przy rysownicach linek stalowych plecionych, drutem stalowym.	lokalne
2421	Cuber Teodor	kreślarz Bytomskie Zj PW Dyrekcja	Przyrząd do prostowania odbitek.	nie zastos.
2499	Grzyb Alfons	fotokopista Dolnośl. Zj. PW Dyrekcja	Nóż do cięcia światłoczułego papieru.	lokalne
2514	inż. Papper Artur	inż. geolog Dolnośl. Zj. PW Dział Mierniczy	Szklany model geologiczno-górniczy	„
		Grupa X — Maszyny i urządzenia wydobywcze		
1872	inż. Gaweł Roman	gł. inż. energ. Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice"	Zabudowanie liny nieznanego pochodzenia na szybie „Siemianowice III".	lokalne
1874	Jeż Maksymilian	kier. Wydz. Chorzowskie Zj. PW Dyrekcja	Usprawnienie przekładni wyciągowej szybu „Przezydent".	„
1886	Koehl Gustaw Górniok Henryk	prac. umysłowi Zj. P. W. G. Oddział V	Półzmechanizowanie czyszczenia żąpia w szybach skipowych.	w próbach

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
1908	Kramarz Edward	murarz Zabrskie Zj. PW kop. „Miechowice"	Usunięcie drgań liny szybowej i zastąpienie skracania przez specjalny ciężar.	nie zastos.
1925	inż. Kopacz Stanisław	kier. Działu Masz. Zabrskie Zj. PW kop. „Ludwik"	Urządzenie uniemożliwiające zapychanie wozów w nieobecności klatki.	w próbach
1928	Mainka Edmund	elektrykarz Zabrskie Zj. PW kop. „Rokitnica"	Kontrolny licznik wydobycia.	„
1943	Manowski Alfons	sztygar masz. Rybnickie Zj. PW kop. „Dębieńsko"	Zabudowanie sygnalizacji świetlnej do obsługi klap międzyzbiornikowych w urządzeniach załadowczych skipu.	ogólne
1987	Solga Emanuel	ślusarz Rudzkie Zj. PW kop. „Szombierki"	Zastępcza gumowa wykładzina rowka koła linowego.	lokalne
2020	Solak Adam	techn. elektr. Bytomskie Zj. PW kop. „Centrum"	Urządzenie zabezpieczające podszybie.	w próbach
2026	Pieczyrak Bogdan	kier. Biura Konstr. Bytomskie Zj. PW kop. „Centrum".	Oszczędność na linach.	ogólne
2085	Czypionka Józef	sztygar Katowickie Zj. PW kop. „Mysłowice"	Zastosowanie dębowych wykładzin w miejsce cynkowo-aluminiowych przy paternostrze szybu „Łokietek".	ogólne
2093	Kuczera Franciszek	sztygar masz. Rudzkie Zj. PW kop. „Paweł"	Oczyszczalnik wody chłodzącej do łożysk przetwornic maszyn wyciągowych.	lokalne
2133	Rohm Walter Seidel Erich	konstruktor Dolnośląskie Zj. PW Dyrekcja	Elektromechaniczna zapora szybowa.	nie zastos.
2135	Sławik Ryszard	ślusarz Rybnickie Zj. PW kop. „Dębieńsko"	Połączenie zapychaka wozowego z łańcuchem „Galla".	lokalne
2187	Steblik Tadeusz	nadsztygar Dolnośląskie Zj. PW kop. „Biały Kamień"	Wybudowanie własnymi siłami sygnalizacji szybowej szybu „Jan" przy nowej maszynie wyciągowej wobec niedostarczenia zamówionej.	lokalne
2188	Żyliński Wiktor	kier. ruchu maszyn. Dolnośląskie Zj. PW kop. „Biały Kamień"	Zastosowanie śrub odmiennej konstrukcji, służących do umocowania klepek drewnianych tarczy „Koepe".	ogólne
2259	Pawlik Józef	referent gosp. Bytomskie Zj. PW kop. „Radzionków"	Skonstruowanie ciągła nowego typu z jednym trzonem.	lokalne
2365	Hanko Artur	ślusarz Rybnickie Zj. PW kop. „Dębieńsko"	Reparacja skrzynki suwakowej zapychaka „Moeninghoff".	lokalne
2415	Kitel Piotr	ślusarz Bytomskie Zj. PW kop. „Rozbark"	Ulepszenie głównego zaworu jazdy przy maszynie wyciągowej Stalmach Zachód.	„
2440	Pieczka Jerzy	maszynista Zabrskie Zj. PW kop. Miechowice"	Urządzenie do zablokowania drążka stołowego maszyny wyciągowej.	ogólne
2449	Krupa Antoni	sztygar objazd. Chorzowskie Zj. PW kop. „Polska"	Ulepszenie urządzenia prowadniczego dla kubłów w czasie pogłębiania szybów.	nie zastos.
2461	Śmieszek Edward	ref. plan. techn. Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice"	Projekt zmechanizowania czyszczenia żąpia w szybach wydobywczych z wyciągiem skipowym.	w próbach
2486	Brejak Władysław	ślusarz Dąbrowskie Zj. PW kop. „Czeladź"	Zastosowanie łapaczy wozów na klatkach szybików międzypokładowych.	ogólne

Nr. rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2548	Duda Józef	sztygar maszynowy Dąbrowskie Zj. PW kop. „Gen. Zawadzki"	Dodatkowe prowadzenie przeciwwagi klatki do drewna na szybie „Cieszkowski".	lokalne
2555	Pawlik Piotr	spawacz Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Artur"	Usprawnienie urządzeń podszybia.	w próbach

Grupa XI — Instalacje i maszyny elektryczne

1899	Szmerdt Stanisław	werkm. elektr. Zabrskie Zj. PW kop. „Pstrowski"	Urządzenie do zabezpieczenia oleju transformatorowego przed szkodliwym wpływem powietrza atmosferycznego.	w próbach
1990	Szmerdt Stanisław	„	Przyrząd elektryczny do próbowania cewek na zwarcie międzyzwojowe.	ogólne
1905	Mokrosz Rudolf	kier. Oddz. Urz. Zabrskie Zj. PW Dyrekcja	Urządzenie do automatycznego załączania i wyłączania światła.	w próbach
1924	Szmerdt Stanisław	werkm. elektr. Zabrskie Zj. PW kop. „Pstrowski"	Wzór do obliczenia uzwojeń stojanów silników trójfazowych asynchronicznych.	„
1952	Hamulec Jan	przodown. elektr. Zj. P. W. Brun. kop. „Konin"	Przeniesienie silnika od transformatora w brykietowni na zewnątrz hali pras.	nie zastos.
1963	Paik Albert	monter Zj. F. M. i S. G F-ka Lamp Górn.	Wypełnianie roztopioną izolacją wykruszonych ebonitowych płyt izolacyjnych.	„
1983	Marklowski Alojzy	elektrykarz Rudzkie Zj. PW kop. „Paweł"	Ulepszony przycisk z główką metalową do sygnałów chodnikowych.	ogólne
1998	Klimek Henryk	rysownik Bytomskie Zj. PW kop. „Bytom"	Lepsze wykorzystanie elektrod węglowych w lampach łukowych.	„
2009	Jurczyk Jan	przod. elektr. Rudzkie Zj. PW kop. „Orzegów"	Udoskonalenie zamykania armatur wodo- i gazoszczelnych dla żarówek.	„
2060	Buczkowski Alfons	prac. fizyczny CZPPW—DPM	Zainstalowanie dodatkowego wyłącznika elektrycznego dla instalacji elektr.	lokalne
2108	Piekarczyk Jerzy	elektromonter Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice"	Zabezpieczenie baterii akumulatorowej przed samoczynnym wyładowaniem się.	ogólne
2126	Zdebel Jan	sztygar elektr. Dolnośląskie Zj. PW kop. „Biały Kamień"	Wykonanie szczotek do silników elektrycznych z odpadków.	„
2136	Wenglorz Paweł	prac. fizyczny Rybnickie Zj. PW kop. „Chwałowice"	Usprawnienie techniczne zapobiegające przerwom w dostawie energii elektrycznej.	nie zastos.
2137	Wenglorz Paweł	„	Oszczędność kosztów przewozu wyważarki wirników.	„
2147	Konieczny Paweł	elektromonter Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „Murcki"	Usunięcie uszkodzeń wirników elektrycznych na kolejce.	lokalne
2175	Gula Alfred	ślusarz Zj. Biur Pr. Mont. Centr. Warszt. Elektr.	Przyrząd do pobielania skówek.	ogólne
2236	Toms Kurt	brygadier Zj. Biur Pr. Mont. Zakład. Elektr.	Rozpruwacz kablowy.	„
2247	Kotlorz Józef Herlicz Wilhelm	dozorca maszynowy ślusarz Gliwickie Zj. PW koks. „Makoszowy"	Wentylator skrzydełkowy do chłodzenia powietrzem łożysk kulkowo-oporowych.	lokalne

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2267	Musialik Paweł Cuber Teodor	prac. umysłowi Bytomskie Zj. PW Dyrekcja	Wyłącznik prądu elektrycznego.	w próbach
2322	Nawrat Alfred	dozorca ruchu masz. Jaw.-Mik. Zj PW kop. „Piast-Ziemowit"	Opis przebudowy i obsługi centrali telefonicznej.	lokalne
2378	Szmerdt Stanisław	werkmistrz elektr. Zabrskie Zj. PW kop. „Pstrowski"	Reperacja wirnika w wypadku uszkodzenia żłobka.	„
2379	Lebiedź Piotr	dozorca elektr. Zabrskie Zj. PW kop. „Miechowice"	Nadspawanie zużytych pokryw silników do elektrowozów.	„
2381	Szmerdt Stanisław	werkmistrz elektr. Zabrskie Zj. PW kop. „Pstrowski"	Zainstalowanie przyrządów pomiarowych na kablu 35 kV., zasilającym kop. „Pstrowski" z elektrowni „Szombierki".	„
2382	Dzierżawa Antoni	mistrz elektr. Zabrskie Zj. PW kop. „Pstrowski"	Urządzenie do wyłączenia jałowego biegu silników, napędzających kołowroty do przesuwania wagonów pod sortownią.	ogólne
2401	Pietrzyk Franciszek	przod. działu elektr. Zj. F. M. i S. G. Fabr. „Moj"	Uproszczenie nawijania silników wiertarek elektrycznych.	lokalne
2423	Demond Jerzy	technik elektryk CZPPW—DPM Port Węglowy Gdynia	Skrypt zawierający wiadomości z zakresu instalacji i działania aparatury elektrycznej.	nie zastos.
2426	Bobrow Zalman	technik Dolnośl. Zj. PW Dyrekcja	Przystosowanie wzmacniaczy urządzenia dyspozycyjnego w elektrowni „Victoria" do lamp katodowych rynkowych.	lokalne
2433	Kahl Teodor	elektromonter Dolnośl. Zj. PW kop. „Biały Kamień"	Przyrząd do mierzenia oporów elektrycznych złącz szynowych.	nie zastos.
2437	Lebiedź Piotr	dozorca elektr. Zabrskie Zj. PW kop. „Miechowice"	Zastosowanie specjalnych pierścieni do umocowania i usztywnienia skrzydełek wentylatorów wirników silników elektrycznych 22 kW.	ogólne
2472	Cyrbus Adolf	elektr. doł. Bytomskie Zj. PW kop. „Centrum"	Zastąpienie bezpieczników elektr. typu „Voigt-Hoffnera" posiadanymi bezpiecznikami.	lokalne
2531	Kusiński Stanisław	lampmistrz Jaw.-Mik. Zj PW kop. „Brzeszcze"	Zastosowanie oporników do ładowania górniczych lamp akumulatorowych.	ogólne

Grupa XII — Trakcja dołowa i powierzchniowa

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
1916	Piesiur Maksymilian	kier. Oddz. Transp. CZPW—AW2	Konstrukcja dodatkowego filtra powietrzno - olejnego, zaoszczędzającego paliwo przy silnikach spalinowych.	nie zastos.
1990	Sitko Robert	referent Bytomskie Zj. PW Dyrekcja	Amortyzator wstrząsów do reflektorów elektrowozowych.	ogólne
1991	Wyzgal Piotr	referent Bytomskie Zj. PW Dyrekcja	Projekt ulepszonej lampy do oświetlenia elektrowozów na dole.	„
2001	inż. Bolechowski Zbign. inż. Kaschube Józef	Zj. P. W. G.	Zastąpienie drążka międzyiglicowego ceówką.	ogólne
2040	Krzykawski Wilhelm	prac. fizyczny Bytomskie Zj. PW kop. „Radzionków"	Ulepszenie manipulacji wagonami przy podstawianiu ich pod sortownię	nie zastos.
2057	Szendzielorz Tadeusz Main Zygmunt	prac. umysłowi Zabrskie Zj. PW koks. „Jadwiga"	Projekt budowy torów normalnych na terenie koksowni „Jadwiga".	lokalne

Nr rej.	Nazwisko i imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2091	Paszek Leon	maszynista Rudzkie Zj. PW kop. „Paweł"	Zabudowanie pływaka w studni wskazującego stan wody chłodzącej i chroniącego od przeszkód ruchu.	lokalne
2114	Gładki Wojciech	werkmistrz Gliwickie Zj. PW koks. „Gliwice"	Zgarniacz koksu przy wozie gaśniczym.	ogólne
2128	Unysko Mikołaj	kreślarz Dolnośląskie Zj. PW Dyrekcja	Elastyczne zawieszanie armatur oświetleniowych przy elektrowozach.	"
2142	Zielosko Augustyn	sztygar zmianowy Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „Boże Dary"	Usprawnienie pracy przesuwnicy przez zmianę wału napędowego.	lokalne
2148	Bylica Stanisław	sztygar Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „Silesia"	Ulepszony drążek tłokowy do popychaka wozów systemu „T".	ogólne
2145	Sieprawski Władysław	prac. umysłowy Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „Artur"	Wóz z ukośną podłogą z otwieranymi po obu stronach drzwiami.	nie zastos.
2171	Różański Szczepan	przodownik Zj. P. W. Brun kop. „Konin"	Projekt zabudowania końcowej stacji kolejki łańcuchowej.	lokalne
2195	Cichoń Tomasz	ciskacz Gliwickie Zj. PW kop. „Bielszowice"	Osłona materiałowa na wieszaki w łaźniach.	nie zastos.
2216	Winszczyk Augustyn	ślusarz Rudzkie Zj. PW kop. „Walenty-Wawel"	Ulepszenie zabieraka wozów na kolejce łańcuchowej.	ogólne
2231	inż. Czechowicz T.	Akademia Górnicza Kraków	Obliczenie i dysponowanie taborem kopalnianym.	w próbach
2232	Szlachta Augustyn	kier. ruchu. masz. Zj. P. W. Brun. kop. „Smogory"	Mufa przelotowo-dwudzielna zapobiegająca odwijaniu się i skłębianiu pękniętych zwojów liny nośnej kolejki linowej.	nie zastos.
2251	Byczek Jerzy	dozorca maszynowy Gliwickie Zj. PW kop. „Sośnica"	Łożysko koszykowe do wozów kopalnianych.	"
2265	Gomuła Czesław i tow.	prac umysłowy Bytomskie Zj. PW kop. „Chorzów"	Usprawnienie osobnego obiegu wozów.	lokalne
2269	Pawlak Władysław	prac. fizyczny Zj. P. W. Brun. kop. „Turów"	Przeniesienie budki z narzędziami posterunku zwrotniczego.	nie zastos.
2289	Janta Robert	sztygar maszynowy Katowickie Zj. PW kop. „Wujek"	Zastąpienie śrub maszynowych sworzniami przy sprzęgle kolejki łańcuchowej na sortowni „Lechna".	lokalne
2305	Rzepka Aloizy	prac. fizyczny Rudzkie Zj. PW kop. „Walenty-Wawel"	Usprawnienie zapychania wozów do wywrotu.	"
2332	Krawczyk Piotr	werkmistrz Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Krystyna"	Usprawnienie przewozu urobku do upadowej przez sprawniejsze podpinanie wozów i zmniejszenie obsługi.	"
2334	Zielosko Augustyn	sztygar maszynowy Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Boże Dary"	Sporządzenie we własnym zakresie krążków nośnych do lin na pochylniach.	"
2337	Gach Władysław	prac. fizyczny Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Brzeszcze"	Usprawnienie wózka do wymiany i ładowania akumulatorów elektrowozowych.	"
2339	Kasprzyk Stanisław	robotnik Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Artur"	Rozprężacz i ściągacz do szyn toru o prześwicie 780 mm.	"
2340	Chwałek Józef	prac. umysłowy Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Bol. Chrobry"	Usprawnienie obiegu wozów próżnych.	nie zastos.

Nr. rej.	Nazwisko i imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2361	Skąpski Józef	dozorca Zj. P. W. Brun. kop. „Konin"	Wprowadzenie odbieraka prądu przy elektrowozach.	lokalne
2370	Duśko Władysław	nadgórnik Zabrskie Zj. PW kop. „Pstrowski"	Przenośny łuk z lekkich szyn do doraźnego łączenia torów.	nie zastos.
2410	Pawlik Józef	prac. umysłowy Bytomskie Zj. PW kop. „Radzionków"	Zastosowanie nowych łączników do uziemienia szyn.	w próbach
2431	Steblik Tadeusz Zyliński Wiktor	prac. umysłowi Dolnośl. Zj. PW kop. „Biały Kamień"	Wykres kontrolny ruchu elektrowozów dołowych.	lokalne
2436	Stelmaszczyk Edmund	rębacz Zabrskie Zj. PW kop. „Mikulczyce"	Giętarka szyn przy budowie toru.	„
2463	Dusza Konrad	sztygar oddz. Zj. P. W. Brun. kop. „Turów"	Usprawnienie przewozu.	„
2475	Kaźmierczyk Edmund	Służba Polsce	Projekt podkładów żelaznych dla torów w górnictwie.	w próbach
2483	Cupiał Stanisław	dozorca maszynowy Dąbrowskie Zj. PW kop. „Gen. Zawadzki"	Zastąpienie parowozu kołowrotem.	lokalne
2495	Skomorowski Stanisław	prac. umysłowy Zj. F. M. i S. G. Fabr. „Moj"	Projekt wyszkolenia nowych pracowników na obrabiarkach.	nie zastos.
2507	inż. Naturski Adam Frydrich Paweł	prac. umysłowi Zabrskie Zj. PW kop. „Miechowice"	Przejazd nakładany na tor.	ogólne
2521	Pietyra Józef	ślusarz Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Boże Dary"	Usprawnienie przejazdu wozów kolejki linowej na stacjach naprężających, napędowych i końcowych.	lokalne
2550	Leśniak Stefan	kontroler techn. Dąbrowskie Zj. PW kop. „Gen. Zawadzki"	Wykonanie obrotnic tarczowych dla wozów kopalnianych.	„
2551	Leśniak Stefan	konstruktor Dąbrowskie Zj. PW kop. „Gen. Zawadzki"	Zabezpieczenie przed rozpinaniem się wozów kopalnianych.	„
2552	Balicki Emanuel	kier. Dz. Podsadzki Dąbrowskie Zj. PW kop. „Milowice"	Trójkąt torowy do obracania parowozów wąskotorowych i wagoników piaskowych.	„
2565	Penkalla Ignacy	wice-dyrektor Rybnickie Zj. PW kop. „Knurów"	Ruchomy odbierak prądu przy elektrowozach na dole.	nie zastos.
2566	Palenga Feliks	ślusarz Rybnickie Zj PW kop. „Dębieńsko"	Przebudowa sitka podmuchu w lokomotywach parowych.	lokalne
2587	Koncek Józef	kier. techn. Rudzkie Zj. PW Główne Warsztaty	Zastosowanie płyty ślizgowej do powietrznych popychaków wozów.	ogólne
2588	Sornik Reinhold	sztygar zmianowy Rudzkie Zj. PW Piask. „Pyskowice"	Urządzenie do naprawy zaworów sterujących przy hamulcach wagonowych.	„
2591	inż. Kon Bernard	prac. umysłowy Min. Przem. Ciężkiego Dep. Prod. i Techn.	Projekt modernizacji ułożyskowania zestawu kołowego wozu kopalnianego.	nie zastos.
2599	Prokop Stanisław	elektro-mechanik Zj. P. W. Brun. kop. „Konin"	Zapobieganie wywracaniu się wozów do silosa na kolejce łacuchowej.	„
2613	Gajda Konrad	konstruktor Zj. F. M. i S. G. Rybnicka F. M.	Zapychak do wozów kopalnianych z samoczynnie obniżającym się ramieniem.	„

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
		Grupa XIII — Kompresory i gospodarka sprężonym powietrzem		
1879	inż. Gaweł Roman Kiszel Ryszard	prac. umysłowi Chorzowskie Zj. PW kop „Siemianowice"	Sposób oczyszczania chłodników olejowych powietrznych przewodów olejowych przy pomocy trójfosforanu sodu i ługu sodowego.	ogólne
1930	Kuchta Alojzy	prac. fizyczny Zabrskie Zj. PW koks. „Jadwiga"	Urządzenie do zawieszenia węża gumowego doprowadzającego powietrze sprężone do spalania gazu.	„
1965	Stemplewski St.	mistrz maszyn. Dąbrowskie Zj. PW kop. „G. Zawadzki"	Zastąpienie uszkodzonego zaworu tłoczącego sprężarki zaworem innego typu.	lokalne
1969	Czekulski Zygmunt	prac. fizyczny Dąbrowskie Zj. PW kop. „Kaz. Juliusz"	Zastosowanie centralnego smarowania łożysk korbowych sprężarek.	„
1970	Czekalski Zygmunt	prac. fizyczny Dąbrowskie Zj. PW kop. „Kaz. Juliusz"	Przerobienie krućca wlotowego do zbiornika sprężonego powietrza sprężarki „Borsig".	„
1972	Czekalski Zygmunt	„	Wodowskaz wody chłodzącej sprężarki „Borsig".	„
2052	Drąga Leopold	sztygar zmianowy Chorzowskie Zj. PW kop. „Prezydent"	Urządzenie do oddzielania oleju sprężarkowego.	„
2090	Kozub Józef	maszynista Rudzkie Zj. PW kop. „Paweł"	Oliwiarka do prowadnicy tłoka sprężarki.	nie zastos.
2129	Górnicki Konstanty	maszynista Dąbrowskie Zj. PW kop. „Jowisz"	Odciąganie wody z oleju cylindrowego sprężarek „Borsig".	lokalne
2150	Zachara Aleksander	sztygar Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „Brzeszcze"	Zawiesie dla rurociągów sprężonego powietrza.	nie zastos.
2202	inż. Nowotarski Wiktor	kier. Działu E Katowickie Zj. PW Dyrekcja	Urządzenie do chłodzenia sprężonego powietrza.	w próbach
2224	Stasz Ernestyn	st. monter Zj. F. M. i S. G. Rybnicka F. M.	Dławica metalowa syst. „Pacific".	lokalne
2286	Mol Wiktor	elektromonter Katowickie Zj. PW kop. „Mysłowice"	Koło zamachowe do turbosprężarki.	nie zastos.
2298	Draga Leopold	sztygar zmianowy Chorzowskie Zj. PW kop. „Prezydent"	Przyrząd alarmowy w wypadku przerwy w pracy pomp olejowych w sprężarkach.	ogólne
2324	Nycz Józef	kowal Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Brzeszcze"	Uproszczone zawiesia do rurociągów sprężonego powietrza.	nie zastos.
2326	Kachel Franciszek	prac. fizyczny Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Bolesław Śmiały"	Zabezpieczenie sprężarki syst. „Ingersoll" przed pędzeniem jej bez wody chłodzącej.	„
2467	Krawczyk Franciszek	ślusarz Bytomskie Zj. PW kop. „Rozbark"	Zastosowanie zaworu do sprężonego powietrza.	ogólne
2500	Smosna Franciszek	dozorca maszynowy Dolnośl. Zj. PW kop. „Biały Kamień"	Wyłapywanie oleju z wody zbiornika sprężonego powietrza.	lokalne
2520	Dziura Teofil	ślusarz Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Boże Dary"	Zastosowanie przyrządu do czyszczenia rurek kondensatorowych.	ogólne
2547	Konecki Kazimierz	kier. Oddz. Mechan. Dąbrowskie Zj. PW kop. „Kaz.-Juliusz"	Ułożenie rurociągu ssącego do nowej chłodni do pomp chłodzących sprężarki.	lokalne

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	so- ie
2561	Markowski Paweł	brygadzista Zj. Biur Pr. Mont. Zakład Elektrom.	Przyrząd do gięcia rur dla sprężonego powietrza.	ogólne
2601	Zagrodziczek Tadeusz	prac. fizyczny Zj. P. W. Brun. kop „Turów"	Sposób badania sprężarek po remoncie.	lokalne

Grupa XIV — Siłownie

2168	Piątek Józef	prac. fizyczny Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice"	Zabudowanie kilowatomierza w kotłowni El. T.	nie zastos.
2454	Kobziński Ignacy	sztygar oddziałowy Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice"	Zabudowanie filtra na olej przy turbinie w Elektrowni „Siemianowice 1".	lokalne

Grupa XV — Kotłownie

1866	Hilaszek Mieczysław Tauchert Ewald	prac. umysłowi Katowickie Zj. PW kop. „Mysłowice"	Zastosowanie filtrów do wody obiegowej.	ogólne
1882	Radziwolski Stanisław Wiązania Tadeusz	prac. fizyczni Dąbrowskie Zj. PW kop. „Kaz. Juliusz"	Projekt zastosowania rury wydechowej przy paleniskach kotłów dwupłomieniowych.	nie zastos.
1897	Nogły Józef	sztygar objazdowy Zabrskie Zj. PW kop. „Mikulczyce"	Poprawki w budowie nowego kotła w kotłowni.	lokalne
1917	inż. Niewiadomski R.	kier. Dz. R. Masz. Zabrskie Zj. PW kop. „Miechowice"	Zbudowanie podnośnika mechanicznego, umożliwiającego podnoszenie koleb z przepadami podrusztowymi z popielników na poziom rusztów.	nie zastos.
1942	Kłosowski Kazimierz Matuła Emil	prac. umysłowi Rybnickie Zj. PW kop. „Ignacy"	Ulepszenie wstępnego oczyszczania wody kotłowej.	ogólne
1964	Żurek Julian	kier. energ. Dąbrowskie Zj. PW kop. „Kaz. Juliusz"	Przeróbki torów dla transportu węgla przy kotłowni elektrowni „Juliusz".	lokalne
1971	Gabryś Bronisław	kier. kotłowni Dąbrowskie Zj. PW kop. „Jowisz"	Zabezpieczenie urządzenia transportującego węgiel do kotłowni.	„
1973	Waluga Kazimierz	murarz Dąbrowskie Zj. PW kop. „Kaz. Juliusz"	Zastosowanie rusztowin wężykowych do rusztów kotłowych.	„
1988	Barszcz Kazimierz	prac. fizyczny Zj. P. W. Brun. kop. „Konin"	Zmniejszenie czasu postojów kotłów „La Mont".	„
2028	Supernak Julian	kier. powierzch. Bytomskie Zj. PW kop. „Rozbark"	Zmechanizowanie dostawy węgla do do kotłowni.	nie zastos.
2036	Wojtas Maksymilian	sztygar Bytomskie Zj. PW kop. „Radzionków"	Zabudowanie kondensatora w kotłowni.	„
2033	Bednarski Józef	dozorca kotł. Bytomskie Zj. PW kop. „Chorzów"	Maszynka ręczna do czyszczenia grzybków komorowych przy kotłach.	ogólne
2049	Draga Leopold	sztygar zmianowy Chorzowskie Zj. PW kop. „Prezydent"	Urządzenie do usuwania kamienia kotłowego.	nie zastos.
2051	inż. Łuszczkiewicz Wł.	kier. Dz. Maszyn. Chorzowskie Zj. PW kop. „Polska"	Wyrabianie pierścieni uszczelniających dla kotłów.	ogólne

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2107	Moczygemba Antoni	murarz Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice“	Murowanie wylotów bunkrów popiołu lotnego pod kotłownią.	ogólne
2119	Fabis Feliks	referent Gliwickie Zj. PW kop. „Zabrze-Zachód“	Ograniczenie zużycia pary i przeciążenia kotłów.	nie zastos.
2163	Olej Augustyn	ślusarz Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „Boże Dary“	Sporządzenie we własnym zakresie ruchomej płyty rusztowej dla kotła nr 56 8.	lokalne
2160	Weiss Fryderyk	dozorca Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice“	Ulepszenie młotków do młyna węglowego kotła „La Mont“.	„
2170	Szulczyński Antoni	sztygar kotłowni Zj. P. W. Brun. kop. „Konin“	Zabudowanie rozprężaka odmulin.	nie zastos.
2213	Danielecki Antoni	st. kotłowy Dąbrowskie Zj. PW kop. „Czeladź“	Uproszczenie obiegu kondensatu.	lokalne
2307	Maczjurka Maksymilian	maszynista Rudzkie Zj. PW kop. „Bobrek“	Zużycie zawartości starych pochłaniaczy z aparatów oddechowych do zmiękczania wody.	ogólne
2323	Szojda Eryk	spawacz Jaw.-Mik. Zj PW kop. „Boże Dary“	Wzmocnienie rur przewodu żużlowego.	lokalne
2335	Faruga Stanisław	ślusarz Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Brzeszcze“	Usprawnienie napędów rusztów mechanicznych w kotłowni.	„
2384	Matuszek Józef	sztygar maszynowy Zabrskie Zj. PW kop. Miechowice“	Usprawnienie zasilania kotłów parowych.	„
2438	Nogły Józef	sztygar Zabrskie Zj. PW kop. „Miechowice“	Udoskonalenie stacji pomp.	„
2450	Gajdzik Alojzy	robotnik Chorzowskie Zj. PW kop. „Polska“	Ulepszenie wirnika wentylatora przy sztucznym ciągu dla kotła XII (25 t).	ogólne
2451	Kobziński Ignacy	sztygar Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice“	Projekt doprowadzenia pary do dmuchawek podgrzewacza powietrza kotła „La Mont“.	lokalne
2452	Kobziński Ignacy	„	Projekt zawieszenia rur dmuchawkowych w kotle „La Mont“.	„
2589	Kuś Antoni Szmatloch Franciszek	prac. umysłowi Rudzkie Zj. PW koks. „Orzegów“	Przystosowanie działania urządzenia pneumatycznego do warunków lokalnych przez zmianę sposobu odgazowywania wody.	„

Grupa XVI — Warsztaty, obrabiarki, naprawy mechaniczne

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
1870	Szrobarczyk Józef	kier. warszt. mech. Katowickie Zj. PW kop. „Eminencja“	Szlifierka do ostrzenia pił poprzecznych.	ogólne
1895	Poloczek Wilhelm	st. monter Zj. Biur Pr. Mont. Zakł. Urządz. Górn.	Wykorzystanie zniszczonych nagłowiaków do wytwarzania przystawiaków do nitowania.	nie zastos.
1896	Jarząbek Bolesław	kier. ruchu war. Zj. F. M. i S. G. Centr. Warszt. Mech.	Aparat do frezowania kół zębatych eliptycznych.	ogólne
1901	Kuter Ryszard	ślusarz Zabrskie Zj. PW kop. „Pstrowski“	Przyrząd do wybijania nitów z łańcucha wrębiarki „Sullivan“.	„
1915	Mazurkiewicz Bronisł.	werkmistrz Zj. P. W. G. Gł. Warszt. Górn.	Przyrząd do wkręcania i wykręcania śrub szpilkowych.	w próbach

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
1920	Michałowski Zygmunt	kier. Adm. Ogóln. Zj. F. M. i S. G. huta „Karol"	Uruchomienie obrotnicy.	lokalne
1921	Jarząbek Bolesław Nowakowski Zygmunt	kier. warszt. Zj. F. M. i S. G. Centr. Warszt. Mechan.	Aparat podziałowy do frezowania.	ogólne
1922	Wcisło Aleksander	kier. Wydziału Zabrskie Zj. PW Dyrekcja	Łożysko wałkowe do wykonania w kraju.	nie zastos.
1923	Hilgatner Zdzisław	tokarz Zabrskie Zj. PW kop. „Ludwik"	Zaopatrzenie tokarni w przełącznik zmiany obrotów.	lokalne
1926	Koczot Jerzy	ślusarz Zabrskie Zj. PW kop. „Rokitnica"	Ściągacz do łożysk przy silnikach elektrowozów.	ogólne
1927	Dyląg Karol	sztygar elektr. Zabrskie Zj. PW kop. „Rokitnica"	Przyrząd do ściągania stojanów z wiertarek elektrycznych.	w próbach
1929	Wawrosz Jerzy	ślusarz Zabrskie Zj. PW kop. „Rokitnica"	Przyrząd do ściągania łożyska z wału wirnika wiertarek elektrycznych.	ogólne
1931	Walach Józef	ślusarz Zabrskie Zj. PW kop. „Rokitnica"	Frez do nawiercania otworów.	„
1945	Kukla Franciszek	ślusarz Rybnickie Zj. PW kop. „Dębieńsko"	Ulepszenie wymiany pierścieni łożyskowych.	lokalne
1946	Turdzik Franciszek	tokarz Zj. F. M. i S. G. Piotr. F-ka Maszyn	Podpórka do okularów przy tokarkach.	nie zastos.
1947	Rakoczy Edward	modelarz Zj. F. M. i S. G. huta „Karol"	Racjonalne ostrzenie narzędzi dla obróbki drewna.	lokalne
1948	Czerski Jerzy	prac. umysłowy Zj. F. M. i S. G. Piotr. F-ka Maszyn	Uniwersalny przyrząd do wiercenia otworów na zawleczki.	„
1955	Papoń Paweł	pom. kowalski Zj. F. M. i S. G. F-ka „Montana"	Przyrząd służący do wycinania krążków z blachy i jednocześnie tłoczący denka do pokryw zamykających.	„
1960	Antonow Jerzy	kier. Biura Norm. Zj. F. M. i S. G. huta „Karol"	Urządzenie do spawania podstawek dla krążników nośnych przenośników taśmowych.	nie zastos.
1962	Sowa Jan	ślusarz Zj. F. M. i S. G. F-ka Lamp Górn.	Ulepszenie przyrządu do dziurkowania nakrywki nośnej T 950/30 do lampy alkalicznej.	lokalne
1977	Baranowski Eug.	wytaczarz Zj. F. M. i S. G. Centr. Warszt. Mech.	Wytaczadło do tulei suwaka.	„
1979	Wypiór Charlotta	prac. fizyczna Zj. F. M. i S. G. F-ka Lamp Górn.	Usprawnienie gwintowania pałąka T 850 z/33 i 35 dla lampy karbidowej.	„
1985	inż. Szefer Leon	kier. Gł. Warszt. Rudzkie Zj. PW Gł. Warszt. Zj.	Zmiana sposobu wykonania koła pasowego z odlewanego na spawane ze stali.	„
1989	Szyguła Paweł	referent Bytomskie Zj. PW Dyrekcja	Gospodarka modelami.	„
2011	Rzeszutek Władysław	majster-stolarz Zj. F. M. i S. G. huta „Karol"	Przyrząd do ostrzenia pił taśmowych.	ogólne

Nr. rej.	Nazwisko i imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2012	Pella Franciszek	mistrz narzędziowy Zj. F. M. i S. G. F-ka „Moj"	Wykrojnik do cięcia blach dynamowych silnika elektrycznego.	ogólne
2013	Sobota Jerzy	mistrz warszt. Zj. F. M. i S. G. F-ka „Dehak"	Przenośnik dla produkcji spinaczy.	lokalne
2014	Pawlica Paweł	mistrz elektr. Zj. F. M. i S. G. Rybnicka F. M.	Elektromagnes przenośny do oddzielania wiórków innych metali od wiórów żelaznych.	„
2016	Piskała Henryk	tokarz Zj. F. M. i S. G. F-ka „Moj"	Przyrząd do toczenia głowicy ciągła A5—158.	„
2018	Ciupiński Edmund	tokarz Zj. F. M. i S. G F-ka „Moj"	Usprawnienie głowicy karuzelówki.	„
2039	Górka Józef	ślusarz Bytomskie Zj. PW kop. „Radzionków"	Wykonanie wrzeciona do wiertarek „Siemensa".	„
2041	Lapok Bernardyn	tokarz Bytomskie Zj. PW kop. „Radzionków"	Zmiana podpórki do toczenia wałów.	lokalne
2053	Szmirek Jan	ślusarz warszt. Chorzowskie Zj. PW kop. „Prezydent"	Zastosowanie wiertarki powietrznej „Moj" do napędu.	„
2068	Majok Ernest	kier. warszt. Zj. P. W. Brun. Wydz. Transp.	Ściągacz uniwersalny do piast samochodowych.	„
2079	Dyrbusz Emanuel	werkmistrz Rudzkie Zj. PW piaskownia Pyskowice-Rzeczyce	Zastosowanie klinów dociągowych w panewkach parowozowych.	ogólne
2099	Bokacki Wacław	st. mistrz warszt. Zj. F. M. i S. G F-ka „Rapid"	Podpórki nastawne i tarcze wymienne, celem oszczędnego i bezpiecznego używania tarcz szlifierskich.	„
2100	Cupok Teodor	modelarz Zj. F. M. i S. G Zabrska F. M. G.	Maszyna do szlifowania powierzchni krzywych przy budowie modeli.	„
2101	Pietkiewicz Juliusz	mistrz Zj. F. M. i S. G F-ka „Moj"	Usprawnienie wykonania produkcji cylindrów do młotków pneumatycznych typu KS—11.	lokalne
2102	inż. Antonow Jerzy	kier. Biura Norm Zj. F. M. i S. G huta „Karol"	Wkładki elastyczne do sprzęgieł.	w próbach
2104	Nowak Augustyn	prac. fizyczny Zj. F. M. i S. G Piotrowicka F. M	Remont elektrowozu.	lokalne
2106	Bieryło Czesław	ślusarz Zj. F. M. i S. G. F-ka Lamp Górn.	Przyrząd do nitowania blaszek T 950/63 do zamków magnetycznych lamp alkalicznych.	„
2109	Wiszorek Jerzy	ślusarz Chorzowskie Zj. PW Gł. Warszt.	Przyrząd do naprężania pierścieni uszczelniających do silników powietrznych typu ZD 23 i 29.	ogólne
2132	Szynol Franciszek	kier. księgowości Zj. F. M. i S. G. Rybnicka F-ka Maszyn	Pierścienie cierne do pras frykcyjnych.	nie zastos.
2141	Blacha Rafał	tokarz Rybnickie Zj. PW Gł. Warszt. Mech.	Suport zamocowany na wrzecionie wytaczarki, służący do automatycznego gwintowania, wytaczania i planowania.	lokalne
2143	Saduś Jakub	st. kowal Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „Brzeszcze"	Usprawnienie wykonania łączenia rynien z napędami powietrznymi na sortowni.	ogólne
2149	Szymik Leopold	dozorca warszt. Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „Brzeszcze"	Usprawnienie wykonania sworzni do łączników napędów z rynnami wstrząsanymi.	„

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2164	Lach Franciszek	tokarz Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „Artur"	Wykładanie otworu koła do wozów tulejką wypełniającą otwór i przedłużającą piastę koła.	ogólne
2177	Chwałek Józef	ślusarz Zj. F. M. i S. G. F-ka „Montana"	Obrotnica tarczowa nowej konstrukcji.	„
2178	Urbańczyk Wilhelm	tokarz Zj. F. M. i S. G. F-ka „Dehak"	Uchwyt do toczenia i zakiełkowania kadłuba kurka ⌀ 13 mm.	lokalne
2179	Karasek Aloizy	tokarz Zj. F. M. i S. G. Rybnicka F-ka Maszyn	Przyrząd do frezowania rowków klinlastych od 15—17 mm zamiast stosowania freza palcowego.	„
2189	Kołoczek Franciszek	prac. fizyczny Dolnośląskie Zj. PW kop. „Biały Kamień"	Zastosowanie w miejsce twardej skóry lub gumy do przekładni bezstopowej. blachy stalowej z zawiasami.	„
2190	Jaworek Adolf	kier. warsztatu Dolnośląskie Zj. PW kop. „Biały Kamień"	Urządzenie do zdejmowania na gorąco obręczy kół kolejowych.	ogólne
2218	Pelka Ernest	prac. fizyczny Rudzkie Zj. PW kop. „Pokój"	Urządzenie do szlifowania szkieł wodowskazowych.	„
2234	Drozd Wiktor	mistrz Zj. Biur Pr. Mont. Centr. Warszt.	Prasa do formowania łusek zamkniętych i otwartych.	„
2235	Flak Zbigniew	nawijacz Zj. Biur Pr. Mont. Centr. Warszt.	Przyrząd do wykonywania sekcji.	„
2239	Warasiecki Kazimierz	ślusarz CZPPW—DPM	Zastosowanie prasy hydraulicznej w warsztacie remontowym.	lokalne
2253	Bomba Alfred	instruktor Gliwickie Zj. PW kop. „Makoszowy"	Przyrząd do produkcji zatyczek.	„
2276	Furdzik Franciszek	tokarz Zj. F. M. i S. G. Piotrowicka F. M.	Uproszczony rozwiertak do nakiełkowywania.	nie zastos.
2278	Kruszyna Walenty Ochot Władysław	prac. umysłowi Zj. F. M. i S. G. Piotrowicka F. M.	Dłutowanie płaszczyzn przy ośkach krążków.	lokalne
2279	Marcol Jan	mistrz kuźni Zj. F. M. i S. G. Rybnicka F. M.	Pierścienie cierne do pras frykcyjnych.	ogólne
2280	Mazak Tadeusz	insp. techn. Zj. F. M. i S. G.	Przystosowanie dłutownicy do obróbki kół zębatych.	„
2281	Siedlaczek Jan	mistrz transp. Zj. F. M. i S. G. Piotrowicka F. M.	Rozpora dla transportu suwnicą długich prętów.	lokalne
2282	Kruszyna Walenty Bulanda Józef	prac. umysłowi Zj. F. M. i S. G. Piotrowicka F. M.	Przyrząd do wytaczania rowków na uszczelki.	ogólne
2283	inż. Oleś Herbert Odoj Paweł Błażyca Paweł	prac. umysłowi Zj. F. M. i S. G. F-ka „Montana"	Wykonanie i montaż we własnym zakresie fabrycznym suwnicy wraz z jezdnią.	lokalne
2284	Szołtysik Paweł	kier. grupy konstr. Zj. Biur Proj. Mont. Biuro Proj. Sortown.	Urządzenie zapadkowe do przenośników.	„
2285	Kruszyna Walenty	kier. ruchu Zj. F. M. i S. G. Piotrowicka F. M.	Uproszczenie produkcji kozłów do przenośników z taśmą gumową.	„

Nr. rej.	Nazwisko i imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2299	Selcer Jan Jableka Alojzy	frezerzy Chorzowskie Zj. PW Główne Warsztaty	Frezowanie kół zębatych na stole obrotowym.	ogólne
2306	Piernikarczyk Antoni Janik Czesław Kozioł Teodor	prac. fizyczni Rudzkie Zj. PW kop. „Walenty"	Zastąpienie w wiertarce elektrycznej łożyska kulkowego nienormalnego łożyskiem normalnym.	lokalne
2310	Wróblewski Stanisław	przod. stolarski Rudzkie Zj. PW Główne Warsztaty	Zastosowanie wiertła maszynowego do czopowania części leżaków drewnianych.	ogólne
2311	Niewiem Alojzy	brakarz Rudzkie Zj. PW Główne Warsztaty	Zastępcze materiały do wykonania koła ślimakowego wirówki dla regeneracji oleju.	lokalne
2316	Gutkowski Tadeusz	ślusarz Zj. F. M. i S. G. huta „Karol"	Zmiana konstrukcji prasy hydraulicznej.	nie zastos.
2326	Zielosko Augustyn	prac. umysłowy Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Boże Dary"	Przeróbka przekładni kół zębatych na przekładnię pasową przy nożycach mechanicznych.	lokalne
2328	Manowski Paweł	ślusarz Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Boże Dary"	Klucze do zamków patentowych.	nie zastos.
2331	Juszczakiewicz Bol.	ślusarz Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Brzeszcze"	Usprawnienie piły tarczowej do rżnięcia listew z desek o grubości 1 do 1½".	„
2338	Barchański Franciszek	kier. ruchu maszyn. Jaw.-Mik. Zj PW kop. „Piast-Ziemowit"	Zastosowanie zużytych suwaków płaskich do parowozu normalno-torowego.	lokalne
2346	inż. Kulczyński Karol Domaszewicz Jan	prac. umysłowi CZPPW—DPM	Oszczędności uzyskane reorganizacją warsztatów.	nie zastos.
2368	Gawełczyk Alfred	tokarz Zj. F. M. i S. G Rybnicka F. M.	Usprawnienie obróbki bębna hamulcowego „Beien".	lokalne
2375	Sznajder Jan	ślusarz Zabrskie Zj. PW kop. „Rokitnica"	Ulepszenie nakrętki mocującej przy zestawie kołowym wozów kopalnianych.	ogólne
2377	Brzózka Józef Hadamik Ryszard	prac. fizyczni Zabrskie Zj. PW koks. „Jadwiga"	Piła mechaniczna do cięcia metali do ⌀ 160 mm.	„
2380	Kala Herman	ślusarz Zabrskie Zj. PW kop. „Rokitnica"	Forma do odlewu nosków do lamp.	lokalne
2387	Garbacz Antoni	mistrz Rudzkie Zj PW Gł. Warsztaty	Zbudowanie pieca gazowego do hartowania o mniejszych komorach.	„
2391	inż. Deja Józef	Sosnowiec	Projekt zderzaka i sprzęgła do wozu kopalnianego.	w próbach
2399	Turek Stanisław	mistrz Zj. F. M. i S. G. Zabrska F. M. G.	Wyrównywacz tarcz szlifierskich.	lokalne
2400	Garus Jerzy	prac. fizyczny Zj. F. M. i S. G. Zabrska F. M. G.	Przyrząd do cięcia segmentów dla silników powietrznych typu MED I A.	„
2409	Rabsztyn Franciszek	kier. warszt. mech. Bytomskie Zj. PW kop. „Andaluzja"	Wykrojnik do obcinania wałków do krążników taśmowych.	ogólne
2434	Czarnecki Kazimierz	sztygar Dolnośl. Zj PW kop. „Biały Kamień"	Przeróbka nieużywanej starej piły tarczowej na gwinciarkę do śrub rynien wstrząsanych.	lokalne
2473	Waniak Rudolf	instruktor Bytomskie Zj. PW kop. Rozbark"	Wykonanie „kokili" do odlewu pałąków aluminiowych do odbieraków elektrowozów dołowych.	„
2476	Bieryło Czesław	ślusarz Zj. F. M. i S. G. F-ka Lamp Górn.	Usprawnienie nitowania podstawników T 950/40 lampy alkalicznej.	„

Nr. rej.	Nazwisko i imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2477	Feliks Adolf	prac. fizyczny Zj. F. M. i S. G. F-ka „Montana"	Uchwyt noża do toczenia gwintu na rewolwerówce „Pittlera".	lokalne
2478	Kurczyk Ernest	prac. fizyczny Zj. F. M. i S. G. Fabr. „Moj"	Zmiana frezowania kół zębatych o modelu 4—5—6.	„
2480	Socha Franciszek	szlifierz Zj. P. W. Brun. kop. „Smogory"	Należyte wykorzystanie napędu głównego w brykietowni.	nie zastos.
2489	Halisz Ernest	konstruktor Zj. F. M. i S. G. F-ka „Moj"	Usprawnienie badania wiertarek elektrycznych.	lokalne
2490	Sobota Jerzy	prac. umysłowy Zj. F. M. i S. G F-ka „Dehak"	Przyrząd do mechanicznego układania drutu ciętego przy produkcji spinaczy.	„
2510	Babiarz Jan	ślusarz CZPPW—DPM	Ramka do cięcia metali.	nie zastos.
2515	Parzonka Franciszek	prac. fizyczny Dolnośl. Zj. PW koks. „B. Chrobry"	Ciągłość dopływu wody do chłodnic turbossaka.	lokalne
2517	Kłobus Piotr	prac. fizyczny Dolnośl. Zj. PW Gł. Warsztaty	Lepsze wykorzystanie hydraulicznej piły tarczowej.	„
2522	Uszok Sylwester	tokarz Jaw.-Mik. Zj PW Gł. Warsztaty	Zastosowanie przyrządu umożliwiającego użycie stali o małym przekroju jako noża tokarskiego.	ogólne
2523	Jeleń Karol	ślusarz Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Boże Dary"	Sporządzenie przesuwalnego wózka do podnoszenia ciężarów.	lokalne
2524	Fronia Bronisław	tokarz Jaw.-Mik. Zj. PW Gł. Warsztaty	Ulepszenie wiertarki-roztaczarki.	„
2534	Bista Józef	kowal Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Artur"	Wybijaki otworów.	ogólne
2556	Turek Stanisław	mistrz narzędz. Zj. F. M. i S G. Zabrska F. M. G.	Przeróbka piły tarczowej.	lokalne
2557	Grzesica Paweł	ślusarz Zj. F. M. i S. G. Fabr. Sprzęt. Rat.	Przyrząd do gwintowania śrub o mniejszych wymiarach.	ogólne
2560	Sprengiel Aleksander	kowal CZPPW—DPM	Przyrząd do badania wytrzymałości łańcuchów chwytakowych.	lokalne
2562	Łukaszkiewicz Wilhelm Sikora Benedykt	prac fizyczny prac. umysłowy Zj. Biur Proj. Mont. Zakł. Urz. Pom.	Przyrząd do produkcji rurek „Burdone'a" do manometrów.	ogólne
2571	Karkosz Wilhelm	kowal Rybnickie Zj. PW Gł. Warszt. Mech.	Ulepszenie konstrukcyjne ślimaka.	lokalne
2572	Rusok Paweł	tokarz Rybnickie Zj. PW Gł. Warszt. Mech.	Przyrząd do szlifowania tulejek oraz sworzni tłokowych.	„
2573	Chrószcz Robert	prac. fizyczny Rybnickie Zj. PW Gł. Warszt. Mech.	Przyrząd do masowego wytłaczania blaszek uszczelniających.	ogólne
2574	Oleś Jan	brygadzista Rybnickie Zj. PW Gł. Warszt. Mech.	Przyrząd do gięcia zawiasów do taśm i kubełków.	„

Nr. rej.	Nazwisko i imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2583	inż. Skowronek Alfred	dyrektor Gliwickie Zj. PW kop. ,Bielszowice"	Zastosowanie rur stalowych bez szwu do wyrobu pił okrągłych do olowania drzewa.	lokalne
2605	Borowik Marian	spawacz Zj. F. M. i S G. F-ka „Moj"	Konstrukcja ramy kołowrotu KES—9 i 15.	nie zastos.
2606	Sznacki Oskar	konstruktor Zj. F. M. i S. G. huta „Karol"	Bęben do polerowania.	„
2607	Socha Jan	ślusarz Zj. F. M. i S. G. huta „Karol"	Sposób mechanicznego docierania kurków spustowych.	„
2608	Kretkowski Stefan	ślusarz Zj. F. M. i S. G. huta „Karol"	Trzpień wzmocniony do obijania tulei brązowych do piast.	„
2609	„	ślusarz Zj.F. M. i S. G. huta „Karol'	Mechaniczne gwintowanie ślepych otworów,	„
2610	Stempniak Bronisław	blacharz Zj.F. M. i S. G. Fabr. Lamp Górn.	Przyrząd do ściskania krętaków T 85 oz/6 lampy karbidowej.	lokalne
2611	Turek Stanisław	mistrz narzędz. Zj.F. M. i S. G. Zabrska F. M. G.	Naprawa mikromierzy produkcji amerykańskiej.	„
2612	Borownik Marian	spawacz Zj.F. M. i S. G. F-ka „Moj"	Ulepszenie kleszczy spawalniczych.	nie zastos.
2614	Pecel Franciszek	modelarz Zj.F. M. i S. G. huta „Karol"	Sposób zginania drewnianych elementów.	„
2615	Jedzyński Edward	frezer CZPPW—DPM	Przyrząd do roztaczania otworów na frezarce uniwersalnej.	lokalne

Grupa XVII — Przeróbka mechaniczna węgla

1863	Więcek Bernard	kier. ruchu pow. Katowickie Zj. PW kop. „Eminencja"	Tablica premiowania obsługi taśm przy wybieraniu kamienia na sortowni.	nie zastos.
1868	Stolarz Franciszek	sztygar Katowickie Zj. PW kop. „Mysłowice"	Zabudowanie schodów łączących systemy I i II z taśmą załadowczą węgla surowego.	lokalne
1884	Sypniewski Czesław Kędzierski Jan	prac. fizyczni Zj. P. W. Brun. kop. „Konin"	Przyrząd do karbowania drutu.	ogólne
1951	Kozakiewicz Edward	prac. fizyczny Zj. P. W. Brun. kop. „Konin"	Zwiększenie produkcji i częściowe odkurzanie hali pras.	nie zastos.
1959	Kałuża Paweł	sztygar zmianowy Rudzkie Zj. PW kop. „Szombierki"	Usprawnienie pracy płuczki i ulepszenie wyników płukania.	lokalne
1968	Konecki Kazimierz Musialik Józef	prac. umysłowi Dąbrowskie Zj. PW kop. „Kaz. Juliusz"	Ustawienie przenośnika taśmowego dla pospółki na sortowni.	„
1995	Rozbrój Bernard	sztygar objazd. Bytomskie Zj. PW kop. „Bytom"	Zastępcze amortyzatory do sit „Izodyna" na płuczce.	ogólne
2000	Jarmulski Kamil i tow	prac. umysłowy Bytomskie Zj. PW kop. „Centrum"	Usprawnienie zmniejszające o 50% zawartość popiołu w miale 0—10 mm przeznaczonym na eksport.	lokalne

Nr. rej.	Nazwisko i imię	Miejsce pracy Stanowisko Zjednoczenie	Treść pomysłu	Zastosowanie
2003	Nowak Zygmunt	kier. Brykietowni Rudzkie Zj. PW kop. „Szombierki"	Usprawnienie łożyska sztorcowego wału malaksera w brykietowni.	ogólne
2005	Gawron Melchior Wójczyk Paweł	prac. fizyczni Rudzkie Zj. PW kop. „Orzegów"	Usprawnienie wymiany wirników dezyntegratorów.	lokalne
2022	Zygmunt Andrzej	sztygar zmianowy Bytomskie Zj. PW kop. „Centrum"	Rozgartywacz węgla.	"
2024	Mikuła Adam	konstruktor Zj. F. M. i S. G. huta „Karol"	Gumowe łożyska wahliwe.	nie zastos.
2063	Wójcik Jan	prac. fizyczny Dąbrowskie Zj. PW Gł. Warszt.	Przeróbka osadzarki orzecha na płuczce.	lokalne
2082	Szczepanek Ignacy	dozorca Rudzkie Zj. PW kop. „Walenty-Wawel"	Zastąpienie przenośnika wstrząsanego syst. „Markus" przenośnikiem taśmowym.	nie zastos.
2131	Buczyński Antoni	doz. maszynowy Dąbrowskie Zj. PW kop. „Milowice"	Usprawnienie przewozu kamienia z sortowni na hałdę.	ogólne
2156	Bywalec Augustyn	sztygar Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. „Boże Dary"	Ulepszenie klasyfikacji sortymentów węgla.	nie zastos.
2196	Matera Konrad	przodowy Gliwickie Zj. PW kop. „Knurów"	Ulepszenie końcówki przewodu tłocznego.	lokalne
2199	Franke Ryszard	dozorca Gliwickie Zj. PW kop. „Makoszowy"	Ulepszenie mimośrodu sit rezonansowych.	"
2201	Zaczek Paweł	doz. maszynowy Gliwickie Zj. PW kop. „Gliwice"	Przebudowa systemu oliwienia przekładni zębatych odwadniarek.	"
2208	Radko Edward	kier. bryk. Zj. P. W. Brun. kop. „Lubań"	Wykonanie zbiornika pyłowego.	"
2209	Ertel Edward	prac. fizyczny Zj. P. W. Brun. kop. „Konin"	Odkurzanie ślimaka transportowego do pras.	nie zastos.
2254	inż. Heyno Sitko Alfons	dyr. kopalni kier powierzch. Gliwickie Zj. PW kop. „Makoszowy"	Wtórne odsiewania miału i pyłu.	lokalne
2257	Tomala Alojzy	sztygar Gliwickie Zj. PW kop. „Gliwice"	Zsuwnia z martwymi sitami i oddzielnym odprowadzeniem miału.	"
2290	Janta Robert	sztygar Katowickie Zj. PW kop. „Wujek"	Usprawnienie kontroli i smarowania krążków przenoszących taśmę przebierczą na sortowni „Krakus".	"
2308	Raszka Jerzy	sztygar Rudzkie Zj. PW kop. Szombierki"	Zastosowanie ramion jednostronnych w konstrukcji malaksera.	ogólne
2312	Sewiński Józef	ref. techniczny Rudzkie Zj. PW Dyrekcja	Obieg węgla koksującego na sortowni „Bobrek".	lokalne
2320	Fajfer Czesław	sztygar Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Silesia"	Ulepszenie skrzynek do przenośnika węgla niesortowanego na sortowni.	ogólne
2344	inż. Kulczycki Karol	kier. Biura Proj. CZPPW—DPM	Sortownia węgla.	nie zastos.

Nr. rej.	Nazwisko i imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2395	Fojt Aleksander	prac. fizyczny Rybnickie Zj. PW kop. „Dębieńsko"	Wykonanie zsuwni w zbiorniku węgla wydzielonego na miejsce przenośnika taśmowego.	lokalne
2446	Beck Aleksander Pietruszka Karol	prac. umysłowy prac. fizyczny Rudzkie Zj. PW kop. „Orzegów"	Ulepszenie sposobu magazynowania koksu drobnego przeznaczonego do sortowania.	„
2465	Romik Stanisław Galon Mieczysław	prac. umysłowi Bytomskie Zj. PW kop. „Rozbark"	Zastosowanie łożyska ślizgowego w miejsce łożyska szpilkowego.	ogólne
2468	inż. Ścisło Józef	kier. ruchu maszyn. Bytomskie Zj PW kop. „Rozbark"	Zastosowanie amortyzatorów do sortowników „Izodyna" w zamian za angielskie „Sielentbloki".	w próbach
2470	Nowak Augustyn	sztygar Bytomskie Zj. PW kop. „Centrum"	Oddzielenie miału z surowca 18—80 mm przed wzbogaceniem na maszynach osadowych w płuczce.	lokalne
2502	Sobek Józef	ślusarz Zabrskie Zj. PW kop. „Mikulczyce"	Usprawnienie usuwania korków z przewodów cyrkulacyjnych płuczki magnetytowej.	„
2503	Kubanek Ernest	dozorca Zabrskie Zj. PW kop. „Mikulczyce"	Zabierak łańcuchowy nowego pomysłu.	ogólne
2540	Pietryczko Kazimierz	palacz Zj. P. W. Brun. kop. „Smogóry"	Samoczynne zsuwanie się węgla do suszarek w brykietowni.	nie zastos.
2546	Adamski Franciszek	maszynista Dąbrowskie Zj. PW kop. „Jowisz"	Uproszczenie rynny zsypowej z przesiewacza na transporter orzecha I.	lokalne
2577	Dzidowski Henryk Wilk Tadeusz	prac. umysłowy Gliwickie Zj. PW kop. „Zabrze-Wschód"	Odciążenie wibratorów i przenośników taśmowych przez skierowanie miału z sortowni do wieży koksowej.	„
2578	Pośpiech Henryk	prac. fizyczny Gliwickie Zj. PW kop. „Zabrze-Wschód"	Skierowanie węgla płomiennego 3-10mm do zbiorników przy wyłączeniu dwu maszyn osadowych.	„
2581	inż. Ścisło Józef	prac. umysłowy Gliwickie Zj. PW kop. „Sośnica"	Projekt pomostu dla konstrukcji taśmowej przy odstawie węgla ze sortowni do zbiorników.	„
2597	Sypniewski Czesław	ślusarz Zj. P. W Brun. kop. „Konin"	Pojedynczy przycisk do sit.	„
2600	Wiśniewski Kazimierz	prac. fizyczny Zj. P. W. Brun. kop. „Konin"	Zwiększenie produkcji przez wykorzystanie istniejących urządzeń.	nie zastos.
2602	Gajewski Józef Marzęda Tadeusz	prac. fizyczni Zj. P. W. Brun. kop. „Lubań"	Usprawnienie prasy do brykietowni.	lokalne

Grupa XVIII — Przeróbka chemiczna węgla

Nr. rej.	Nazwisko i imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
1957	Grotecki Alfred Korzeński Wiktor	prac. fizyczni Rudzkie Zj. PW kop. „Orzegów"	Sporządzenie przenośnej nadstawki w formie „kominka".	lokalne
1986	Śmietana Bernard	prac. umysłowy Rudzkie Zj. PW Dyrekcja	Usprawnienie obsadzania pieców koksowniczych.	ogólne
2004	Powroźnik Jerzy	destylator Rudzkie Zj. PW kop. „Orzegów"	Zabudowa dodatkowego skraplacza par benzolu.	nie zastos.
2006	Kwaśnica Franciszek Bartniczek Paweł	prac. fizyczni Rudzkie Zj. PW kop. „Orzegów"	Wymiana przednich drewnianych ścian skrzyń zainstalowanych na wypycharkach.	lokalne

Nr. rej.	Nazwisko i imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2008	Szarf Augustyn Korzeński Wiktor	prac. fizyczny prac. umysłowy Rudzkie Zj. PW kop. „Orzegów"	Przedłużenie odbieralnika gazu.	lokalne
2054	Nowik Edward	zast. kier. Zabrskie Zj. PW kop. „Pstrowski"	Usprawnienie wyładunku przez zabudowanie podnośnika z elementów gotowych, znajdujących się na terenie koksowni.	nie zastos.
2059	Sikorski Zygmunt	kier. ruchu masz. Zabrskie Zj. PW kop. „Concordia"	Wzmocnienie drzwi piecowych.	ogólne
2080	Stokowy Karol	murarz Rudzkie Zj. PW koks. Walenty"	Skrócenie formatu kształtek do obmurowywania drzwi piecowych.	nie zastos.
2081	Janoszka Marian i tow.	kier. napr. Dolnośląskie Zj. PW koks. ,Victoria"	Wykorzystanie podłóg maszyny wsadowej I przeznaczonych na złom.	lokalne
2182	Bilski Franciszek	kier. Działu Dolnośląskie Zj. PW koks. „Victoria"	Pomysł na usprawnienie czyszczenia dysz pieców koksowych.	„
2183	Runikowski Edmund	prac. umysłowy Dolnośląskie Zj. PW koks. „Lofix"	Usprawnienie produkcji brykietów podpałkowych i oleju płuczkowego.	„
2184	Runikowski Edmund	„	Mielenie suchego węgla brunatnego zamiast suszenia mokrego pyłu węgla brunatnego przy fabrykacji lofixu.	„
2245	Kotlarz Józef	dozorca Gliwickie Zj. PW kop. „Makoszowy"	Łożysko kulkowe wirówki naftalenowej.	„
2246	Lasota Herman	prac. fizyczny Gliwickie Zj. PW koks. „Makoszowy"	Wskaźniki pływakowe płuczek benzolowych.	„
2304	Goniwiecha Teodor	prac. fizyczny Rudzkie Zj. PW koks. „Orzegów"	Zabudowanie specjalnych zbiorników do wypycharek ułatwiających pracę przy zbieraniu gliny odpadającej przy odrywaniu i podnoszeniu drzwi piecowych.	ogólne
2314	Garus Augustyn Palenga Franciszek	prac. fizyczni Rudzkie Zj. PW koks. „Walenty"	Spłukiwanie osadu naftalenu w przewodach gazowych za pomocą oleju płuczkowego.	„
2376	Gajda Edward	koksmistrz Zabrskie Zj. PW koks. „Jadwiga"	Czyszczenie rur pionowych na baterii pieców.	„
2398	inż. Waniek Franciszek	zawiadowca kop. Zj. P. W. Brun. kop. „Lubań"	Usprawnienie produkcji brykietów.	nie zastos.
2424	Abrachamowicz Jan Trzupek Edward	prac. fizyczni Dolnośl. Zj. PW koks. „Victoria"	Zabezpieczenie liny przed tarciem przez wmontowanie krążka.	lokalne
2428	inż. Stifer Izak	kier. ruchu koks. Dolnośl. Zj. PW koks. „Biały Kamień"	Usprawnienie produkcji brykietów.	„
2429	Musioł Alfred	dyrektor Dolnośl. Zj. PW koks. „B. Chrobry"	Wykorzystanie osadów naftalenowych pochodzących z parowania chłodnika końcowego II.	„
2430	Niemiec Mieczysław	kier. Warszt. Mech. Dolnośl. Zj. PW koks. „Biały Kamień"	Urządzenie do ujęcia wody ściekowej po zgaszeniu koksu.	nie zastos.
2432	inż. Kruszowski Adolf inż. Piotrowski Tadeusz Czech Jan	prac. umysłowi Dolnośl. Zj. PW koks. „Victoria"	Zużytkowanie wyrzuconego na hałdę naftalenu odpadkowego.	lokalne

Nr. rej.	Nazwisko i imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2462	Smolarczyk Edward Bukała Franciszek	prac. umysłowy prac. fizyczny Rudzkie Zj. PW koks. „Walenty"	Zabudowanie elewatora kubełkowego na wypycharce dla baterii IV.	ogólne
2497	inż. Goleńko Leon	kier. naprawy Dolnośl. Zj. PW kop. "B. Chrobry"	Zastąpienie 2 zsuwni koksu 1 zsuwnią oraz klapą ruchomą.	lokalne
2498	inż. Goleńko Leon	„	Usprawnienie nadawania koksu na klasyfikator przez zabudowanie dodatkowej rynny.	„
2516	Łagan Karol Piotrowski Tadeusz	prac. fizyczni Dolnośl. Zj. PW koks. "Victoria"	Usprawnienie pracy klap na rampie skośnej.	„
2567	Trutwin Eryk	werkmistrz Rybnickie Zj PW koks. „Ema"	Przechylanie platformy wozu gaśniczego za pomocą 2-ch łańcuchów Galla w miejsce 2-ch zębatek w pochwach częściowo obracalnych.	lokalne
2575	Adamczyk Alojzy	mistrz Rybnickie Zj. PW koks. „Ema"	Ułatwienie luzowania kołnierzy na rurociągach o większych średnicach.	„
2576	Adamczyk Alojzy	„	Zamykanie zasuw przy gazociągach z osadem naftaliny.	„
2590	inż. Szwejda Franciszek Michalski Jan Karwiński Wiktor	prac. umysłowy prac. fizyczny „ „ Rudzkie Zj. PW koks. „Orzegów"	Aparat do regeneracji oleju płuczkowego.	w próbach

Grupa XIX — Budownictwo

Nr. rej.	Nazwisko i imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
1919	inż. Skup Henryk	dyr. techn. B. Bud. PW Dyrekcja	Budowa domów z lekkiego betonu z żużla granulowanego.	ogólne
2067	Konador Franciszek	murarz Zj. P. W. Brun. kop. „Maria"	Urządzenie znaczkowni na kop. „Maria".	lokalne
2203	inż. Moroń Zbigniew inż. Szumski Adam	prac. umysłowi Biuro Bud. PW	Usprawnienie budowy przepustów kolejowych dla magistrali i bocznic kolei piaskowej.	„

Grupa XX — Usprawnienia administracyjne

Nr. rej.	Nazwisko i imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
1861	Gołąbek Henryk	prac. umysłowy Jaw.-Mikołow. Zj. PW Dyrekcja	Szafka kardeksowa.	w próbach
1894	Hoffman Włodz.	kier. Wydz. Sprzed. Zj. Biur Pr. Mont.	Instrukcja usunięcia niedomagań w fakturowaniu.	lokalne
1950	Młochowski Wiktor	prac. umysłowy Zj. P. W. Brun. Dyrekcja	Oszczędności kopert biurowych przez nalepianie wymiennych nalepek z adresami.	„
1958	Roter Stanisław	referent Rudzkie Zj. PW Dyrekcja	Uniknięcie płacenia odsetek za kredytowane rachunki.	nie zastos.
1974	Rogulski Marian	kier. Dz. Finansow. Zj. P. W. Brun. Dyrekcja	Dokumentacja kasowa.	lokalne
1999	Zaciak Erwin	kier. Biura Pers. Bytomskie Zj. PW kop. „Bytom"	Projekt technicznego urządzenia biura oddziału ruchu załogi kopalń. Skrzynki kardeksowe do kartoteki dachówkowej.	ogólne
2002	Wilk Stanisław	kier. Dz. Inwest. Rudzkie Zj. PW Dyrekcja	Zorganizowanie racjonalnej drogi obiegu dokumentów inwestycyjnych.	„

Nr. rej.	Nazwisko i imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2057	Musialik Józef	prac. umysłowy Bytomskie Zj. PW kop. „Radzionków"	Usprawnienia w dziedzinie korespondencji inwentaryzacji.	nie zastos.
2050	Wajndych Eryk	nadsztygar Chorzowskie Zj. PW kop. „Prezydent"	Terminarz wymiany oleju w różnych urządzeniach.	ogólne
2061	Ponczek Jan	majster warszt CZPPW—Port Węgl. Gdynia	Wprowadzenie znaczków kontrolnych przy wypłatach pracowników fizycznych.	„
2065	inż. Wiśniowski Zdz. Woroński Tadeusz	prac. umysłowi Dąbrowskie Zj. PW kop. „Saturn"	Prowadzenie tablic pt. „Regulamin Pracy" podających czas ukończenia pracy na poszczególnych oddziałach wydobywczych.	„
2087	Kolon Emanuel Widuch Henryk	prac. umysłowi Katowickie Zj. PW kop. „Katowice"	Zastępczy kardeks w biurze Oddziału Ruchu załogi.	lokalne
2097	Mierzwiński Michał	prac. umysłowy Zj. Biur Pr. Mont. Dyrekcja	Regulamin współzawodnictwa pracy pracowników umysłowych.	nie zastos.
2115	Bogatyński Stanisław	prac. umysłowy Gliwickie Zj. PW Dyrekcja	Arkusz do punktacji we współzawodnictwie.	ogólne
2197	Biskup Ernest Kusz Bernard	prac. umysłowi Gliwickie Zj. PW Dyrekcja	Usprawnienie wykonania teczek kardeksu i znormalizowanych biurek do kardeksu.	lokalne
2198	Stolzman Jerzy	kier. Oddz. Gliwickie Zj. PW Dyrekcja	Zmiana w sposobie fakturowania.	„
2206	Puzia Janusz	referent CZPW — TI—2	Wykonanie odbitek z jednej kalki z wyrysowanymi słupkami dot. poszczególnych działów.	ogólne
2215	Nawrot Stefan Kowalczyk Czesław	prac. umysłowi Dąbrowskie Zj. PW kop. „Grodziec"	Usprawnienie „książki materiałowej".	„
2220	Szincel Maksymilian	referent Rudzkie Zj. PW Dyrekcja	Usprawnienie obliczania zarobku dniówkowego.	lokalne
2222	Krawczenko Kazimierz	referent CZPPW—DPM	Reorganizacja księgowości materiałowej.	nie zastos.
2233	Rogulski Marian	kier Dz. Finansow. Zj. P. W. Brun. Dyrekcja	Połączenie dotychczasowych asygnat kasowych rozchodowych ze zleceniem wypłaty.	w próbach
2242	Bogusławski Gustaw Pietyra Henryk	prac. umysłowi Gliwickie Zj. PW Dyrekcja	Usprawnienie obiegu korespondencji w Zjednoczeniach PW.	nie zastos.
2244	Kiesz Bernard	prac. umysłowy Gliwickie Zj. PW Dyrekcja	Karta akordowa.	lokalne
2273	Fójcik Antoni	kier. Oddz. Księg. Zj. P. W. Brun. Dyrekcja	Usprawnienia i oszczędności w Magazynie Centralnym.	nie zastos.
2300	Wspaniały Lech	prac. umysłowy CZMPW	Teczka z kartonu na akta.	„
2302	mgr. Okłot Józef	prac. umysłowy CZMPW	Teczka do podpisu „Express" dla pism wymagających szczególnie szybkiego biegu.	lokalne
2341	inż. Peist Ludwik	dyrektor Zj.F. M. i S G. Rybnicka F. M.	Usprawnienie akcji upłynnienia remanentów.	nie zastos.

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2390	Wilk Tomasz	kier. Planowania Rudzkie Zj. PW Elektr. „Mikołaj"	Tabliczka kontrolna nieobecnych.	lokalne
2404	Kowalski Adam	asystent ruchu CZPPW—DPM	Uproszczenie procedury raportowania pracy przez dźwigowych wzgl. wieżowych.	nie zastos.
2457	Wajndych Eryk	nadsztygar Chorzowskie Zj. PW kop. „Prezydent"	Kartoteka transformatorów.	lokalne
2458	Wajndych Eryk	„	Kartoteka silników.	„
2482	Gwiazda Antoni	prac. umysłowy Dąbrowskie Zj. PW Dyrekcja	Wprowadzenie jednego wspólnego arkusza przepracowanych godzin nadliczbowych zwykłych i wydobywczych.	ogólne
2485	Maślaczynski Władysław Gwiazda Antoni	prac.umysłowi Dąbrowskie Zj. PW Dyrekcja	Ułożenie i opracowanie tabeli podatku od wynagrodzeń.	lokalne
2494	Mikuła Adam	konstruktor Zj.P. M. i S. G. huta „Karol"	Usprawnienie pracy w biurach konstrukcyjnych.	nie zastos.
2527	Lewandowski Władysław	kier. Działu Handl Jaw.-Mik Zj PW Dyrekcja	Terminarz korespondencyjny.	„
2528	Haszek Józef Nikiel Wiktor	prac. umysłowi Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „Brzeszcze"	Usprawnienie książek służących do prowadzenia codziennego zużycia drewna.	„
2621	Frus Czesław	kontroler CZPPW—DPM	Projekt skrócenia czasu odpraw statków w porcie.	„

Grupa XXI — Urządzenia przeładunkowe

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
1912	Kubica Paweł	kier. Ekspedycji Zj. P. W. Brun. kop. „Turów"	Ustawienie zbiorników drobnej sprzedaży węgla przy dolnej rampie wyładowczej bocznicy kopalnianej.	lokalne
2055	Klemens Rudolf	kier. admin. Zabrskie Zj. PW kop. „Pstrowski"	Usprawnienie przeładunku przez ustawienie prowizorycznej rampy wyładunkowej między torami II a III-cim.	„
2062	Jarosz Henryk	technik konstr. CZPPW—DPM Wrzeszcz	Daszek zsypu węgla na dźwigarach konstrukcji wywrotu na taśmowcu stalowym.	nie zastos
2110	inż. Mrowiec Władysław Nowak Jan	prac. umysłowi Rudzkie Zj. PW kop. „Paweł"	Usprawnienie przy wyładowaniu z wagonów piasku, żwiru, gliny itp.	lokalne
2180	Moj Mariusz	st. konstruktor Zj. P. W. G. Dz. Maszynowy	Przebudowa istniejącego dźwigu.	„
2221	Górski Józef	st. mechanik CZPPW—DPM	Zastosowanie wału bezsprzęgłowego zamiast sprzęgieł ciernych.	„
2225	Hrynkiewicz Henryk	dźwigowy CZPPW—DPM	Dwuszczękowa tarcza hamulcza.	„
2226	inż. Wątorski Mieczysł.	prac. umysłowy CZPPW—DPM	Urządzenie pomocnicze do bunkrowania małych jednostek.	„
2229	Bożek Mikołaj i tow.	prac. fizyczny Katowickie Zj. PW kop. „Wieczorek"	Usprawnienie odbioru kamienia wychodzącego z dołu na rampie sortowni szybu „Ligoń".	„
2240	Rudowski Zygmunt	kier. Biura Portowego CZPPW—DPM	Urządzenie samotrymujące do zastosowania przy taśmowcach gumowych.	„
2342	Kowalski Władysław	prac. fizyczny CZPPW—DPM	Ulepszenie urządzenia sterującego przy chwytakach dźwigów.	nie zastos.
2343	Gąsowski Tadeusz	konstruktor CZPPW—DPM	Połączenie szyny ślizgowej.	„

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Miejsce pracy Zjednoczenie	Treść pomysłu	Zastosowanie
2347	Pytlak Zygmunt	ślusarz CZPPW—DPM	Zabezpieczenie kabla.	lokalne
2348	inż. Charaszkiwicz Marceli	gł. inż. portu CZPPW—DPM	Umieszczenie samoczynnej wagi na dźwigu bramiastym.	nie zastos.
2349	inż. Kulczyński Karol	prac. umysłowy CZPPW—DPM	Wykonanie szyn ślizgowych.	lokalne
2350	Motyka Józef	elektryk CZPPW—DPM	Zabezpieczenie kabla.	nie zastos.
2351	Jabłoński Kazimierz Sorelo Bonifacy Sadowski Romuald	pracown. fizyczni CZPPW—DPM	Mechanizm układania lin na podciągarce.	lokalne
2352	Kubaszewski Józef	ślusarz CZPPW—DPM	Urządzenie do zapobiegania skręceniu się lin chwytaka.	"
2353	Gromotko Teodor	prac. fizyczny CZPPW—DPM	Umocowanie kadłuba ślimacznicy na dźwigach.	"
2355	Gańko Wiktor	asystent ruchu CZPPW—DPM	Prowadnice lin zamykających chwytak.	"
2356	Antonowicz Ludwik Kwiatkowski Karol	prac. fizyczni CZPPW—DPM	Osłona na koło zębate przy mechanicznym obrocie kabiny.	"
2357	Jadwiszczak Władysław	prac. fizyczny CZPPW—DPM	Ulepszenie urządzenia sterującego przy chwytakach dźwigów.	nie zastos.
2358	Kalinowski Tadeusz	prac. umysłowy CZPPW—DPM	Sygnały świetlne na wysięgnikach dźwigów.	"
2359	Kwiatkowski Józef Bałdyga Mieczysław	prac. fizyczni CZPPW—DPM	Przyrząd do zakotwiczenia kabiny przy dźwigu w czasie postoju.	lokalne
2422	Muszalik Paweł Cuber Teodor	prac. umysłowi Bytomskie Zj. PW Dyrekcja	Projekt mostu przetokowego, podnośnika przeładunkowego i rampy przeładunkowej.	"
2441	Głusk Stanisław	prac. fizyczny CZPPW—DPM	Przyrząd do otwierania chwytaka przy dźwigach jednolinowych.	"
2442	Browarczyk Ignacy	prac. fizyczny CZPPW—DPM	Zastosowanie haka z łańcuchem zamiast linki do przytrzymywania ścian bocznych wagonów czołowo-uchylnych na wywrocie taśmowca stalowego w Gdyni.	"
2518	Bryła Antoni Bilski Franciszek	prac. fizyczny prac. umysłowy Dolnośl. Zj. PW koks. „Victoria"	Ochrona przenośników o taśmie gumowej.	w próbach
2530	Kowalski Konrad	kier. ekspedycji Jaw.-Mik. Zj. PW kop. „B. Chrobry"	Przedłużenie taśmy gumowej dla transportu miału z nawęglania do wagonów kolejowych.	lokalne
2541	Wolszon Jan	prac. fizyczny CZPPW—DPM	Zabezpieczenie podciągarki przed napływem wody deszczowej.	"
2542	Książkiewicz Edmund Ząbkiewicz Tadeusz	prac. umysłowi CZPPW—DPM	Rynny trymerskie.	"
2543	Błochowiak Stanisław	prac. fizyczny CZPPW—DPM	Zastosowanie fartucha blaszanego na końcu rury teleskopowej przy taśmowcu gumowym.	"
2544	Szymański Stanisław	prac. fizyczny CZPPW—DPM	Usuwanie resztek węgla z wagonów na wywrotce taśmowca.	nie zastos.
2545	Kryszkiewicz Czesław Kasperczyk Zygmunt	prac. fizyczni CZPPW—DPM	Kapelusz do blach trymerskich.	"
2616	Ofiara Wojciech	mistrz ślusarski CZPPW—DPM	Przyrząd do trymowania węgla.	"
2617	Pańczok Jan	majster CZPPW—DPM	Zakończenie wylotu rury teleskopowej na bunkrowcu.	lokalne
2618	Mysłowiecki Antoni	kier. sieci CZPPW—DPM	Usprawnienie wyposażenia elektrycznego dźwigu Nr 80 na nabrzeżu górnośląskim przez zastosowanie pełno-automatycznego sterowania dźwigu.	"
2619	Przystojecki Tadeusz	kier. sekcji CZPPW—DPM	Projekt zastąpienia silnika do podnoszenia chwytaka na dźwigu GZUT silnikiem czeskim.	nie zastos.

Grupa XXII — Różne

Nr. rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
1865	Stefek Józef	prac. fizyczny Katowickie Zj. PW kop. „Eminencja"	Sadzenie drzew owocowych zamiast innych.	nie zastos.
1867	Szwajcer Eugeniusz	kier. Dz. Admin. Katowickie Zj. PW Dyrekcja	Zastosowanie wytwornic acetylenowych i wycofanie acetylenu w butlach.	lokalne
1869	Sękała Adolf	prac. fizyczny Katowickie Zj. PW kop. „Eminencja"	Urządzenie do przewijania lin i kabli z jednego bębna na drugi.	ogólne
1871	Prządka Jan	kowal Chorzowskie Zj. PW Gł. Warszt.	Wykonanie z odpadków krążków wieszakowych w łaźni.	„
1881	Wrona Stefan	nadsztygar Dolnośląskie Zj. PW kop. „Victoria"	Nowy sposób oczyszczania stawów flotacyjnych.	lokalne
1892	Roguski Jan	prac. umysłowy Zj. P. W. G. Dyrekcja Wydz. Transportowy	Aparat do regenerowania świec samochodowych.	w próbach
1903	Głąbik Ewaryst	prac. umysłowy Zabrskie Zj. PW kop. „Rokitnica"	Zużycie odpadków drzewnych do przeróbki na gaz drzewny.	nie zastos.
1913	Negacz Jerzy	kier. Rob. Górn. Zj. P. W. Brun. kop. „Konin"	Projekt rozwinięcia nowych hałd wysypowych na odkrywce.	lokalne
1918	Bałdy Artur	prac. umysłowy CZPW—Wydz. Transp.	Wytyczne w sprawie gospodarki zużytym ogumieniem.	w próbach
1932	Zachelowa Aleksandra	prac. umysłowy Zabrskie Zj. PW Dyrekcja	Usprawnienie współzawodnictwa.	ogólne
1933	Reiter Zygmunt	referent Zabrskie Zj. PW Dyrekcja	Usprawnienie kontroli realizacji dostaw, zużycia oraz zapasów produktów naftowych.	lokalne
1937	Skrzypczyk Gertruda	prac. fizyczna Zabrskie Zj. PW kop. „Rokitnica"	Uszczelnienie szyb okiennych przy pomocy listewek.	nie zastos.
1938	Leks Wiktor	kier. Oddz. Zabrskie Zj. PW kop. „Miechowice"	Połączenie karty personalnej (Nr 6) i karty kontroli czasu pracy (Nr 7) w jedną całość.	lokalne
1961	Pinior Alfred	szofer Zj. F. M. i S. G. Rybnicka F-ka Masz.	Skrzynka kontrolna zużycia elektrod.	ogólne
1992	Cuber Teodor	kreślarz Bytomskie Zj. PW Dyrekcja	Ochrona brzegów rysunków.	„
1993	Cuber Teodor	„	Raport zużycia papierów światłoczułych.	nie zastos.
2017	Trzemiel Franciszek	prac. umysłowy Zj. F. M. i S. G. Centr. Warszt Mech.	Cechowanie stali.	„
2044	Czerwiński Włodzim. i tow.	prac. umysłowi Chorzowskie Zj. PW kop. „Polska"	Przebudowa samochodu ciężarowego na auto-pogotowie strażackie.	lokalne
2048	Rzychoń Stefan	mł. górnik Chorzowskie Zj. PW kop. „Michał"	Zatyczka wody w lampach karbidowych.	nie zastos.
2056	Pawłowski Franciszek	kier. Biura Ruchu Zabrskie Zj. PW koks. „Pstrowski"	Ekonomiczne zużycie wapna pozostałego po czyszczeniu kotłów.	ogólne

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2064	Mrozik Julian	kier. powierzchni Dąbrowskie Zj. PW kop. „Grodziec"	Usprawnienie pracy przy olowniku.	ogólne
2069	Bohlsen Gerard	jeniec woj. Chorzowskie Zj. PW kop. „Siemianowice"	Przyśpieszenie zapinania znaczków palikowych do wozów kopalnianych.	lokalne
2070	Lenard Jan	prac. fizyczny Chorzowskie Zj. PW kop. „Prezydent"	Urządzenie do zakładania znaczków wózkowych na wozach.	nie zastos.
2075	Pielesz Ryszard	ślusarz Chorzowskie Zj. PW kop. ‚Prezydent"	Urządzenie do wyrobu łańcuszków do łaźni.	lokalne
2078	Wiezebach Jerzy	ślusarz Rudzkie Zj. PW kop. „Paweł"	Dwudzielny drążek pociągowy do napędu prasy smarniczej zabezpieczający przed uszkodzeniem prasy.	„
2098	Krzyżowski Antoni Hornik Herman	prac. fizyczni Zj. F. M. i S. G. F-ka „Montana"	Wyważarka dynamiczna dla wirników wentylatorów.	„
2103	mgr. Brzozowski Olg.	dyr. administr. Zj. F. M. i S. G. F-ka „Moj"	Wykonanie regałów dla magazynu klasy 8-mej z łóżek pozostałych po jeńcach niemieckich.	„
2105	Bogacz Wojciech	mistrz Zj. F. M. i S. G. F-ka Lamp Górn.	Przyrząd do cięcia pałąków T 85 oz/33 dla lampy karbidowej.	„
2112	Hyla Ludwik	kier. Admin. Gliwickie Zj. PW kop. „Makoszowy"	Zaopatrzenie koksowni w glinę.	„
2118	Nowak Maksymilian	prac. fizyczny Gliwickie Zj. PW kop. „Knurów"	Usprawnienie sieci telefonicznej.	„
2125	Dropak Stanisław	rębacz Dolnośląskie Zj. PW kop. „Biały Kamień"	Zacisk druciany do węży gumowych wraz z napinaczem.	ogólne
2130	Duliański Jan	ślusarz Dąbrowskie Zj. PW kop. „Grodziec"	Prowadnica piły łańcuchowej.	nie zastos.
2151	Biesiada Franciszek	referent Jaw.-Mikołow. Zj. PW kop. ‚Jaworzno"	Skrzynka zawierająca ceny używanych narzędzi i materiałów.	ogólne
2169	Draga Leopold	sztygar Chorzowskie Zj. PW kop. „Prezydent"	Urządzenie do czyszczenia zaoliwionych pakuł.	lokalne
2172	Maćkowiak Stanisław	prac. umysłowy Zj. F. M. i S. G. Piotrowicka F. M.	Wykaz norm zużycia materiałów ruchowych.	„
2207	Pietrzak Mieczysław	prac. umysłowy Zj. P. W. Brun. Dyrekcja	Zasypywacz ręczny do pieców cegielnianych.	nie zastos.
2210	Mrozik Julian	prac. umysłowy Dąbrowskie Zj. PW kop. „Grodziec"	Taśma transportowa węgla deputatowego.	lokalne
2237	Grol Jerzy	prac. umysłowy Gliwickie Zj. PW Dyrekcja	Opakowanie materiału wybuchowego i środków zapalczych.	w próbach
2238	inż. Feist Ludwik	dyr. R. F. M. Zj. F. M. i S. G.	Tablica ogłoszeń współzawodnictwa.	nie zastos.
2243	Bogusławski Gustaw Pietyna Henryk	prac. umysłowi Gliwickie Zj. PW Dyrekcja	Oszczędność na skrapianiu węgla wapnem.	„

Nr rej.	Nazwisko i Imię	Stanowisko Zjednoczenie Miejsce pracy	Treść pomysłu	Zastosowanie
2250	Szofron Robert	maszynista Gliwickie Zj. PW kop. „Knurów"	Klucz do zasuw.	lokalne
2252	Adamowski Władysław	palacz Gliwickie Zj. PW Dyrekcja	Usprawnienie gospodarki cieplnej w gmachu Dyrekcji Zjednoczenia.	„
2258	Kupka Alfred	księgowy Gliwickie Zj. PW Dyrekcja	Segregator zastępczy.	nie zastos.
2260	Adler Piotr Głuch Teofil	prac. umysłowi Bytomskie Zj. PW kop. „Bytom"	Instrukcja podręczna dla O.R.Z. omawiająca tok wszystkich wykonywanych czynności ORZ.	w próbach
2266	Orendecki Józef	prac. umysłowy Bytomskie Zj. PW kop. „Bytom"	Skarosowanie wozu „Ford BB".	lokalne
2268	Szulczyński Antoni	sztygar Zj. P. W. Brun. kop. „Konin"	Wtórne wykorzystanie wody.	„
2272	Broncel Antoni	prac. umysłowy Zj. P. W. Brun. kop. „Turów"	Usprawnienie pracy w znaczkowni.	nie zastos.
2274	Stocerz Jan	inspektor Zj. P. W. Brun. Dyrekcja	Kontrola czasu pracy na kopalniach z szybami rozrzuconymi w terenie.	lokalne
2296	inż. Socha Wiktor	kier. Działu Planow. Chorzowskie Zj. PW Dyrekcja	Instrukcja do planowania maszyn i urządzeń.	ogólne
2301	Hoffman Stefan	kier. sekcji CZMPW	Zastąpienie armatur kurkami czerpalnymi.	nie zastos.
2303	Kriebus Alfons	ślusarz Rudzkie Zj. PW kop. „Walenty-Wawel"	Zastąpienie połączenia poszczególnych członów kaloryferów przy pomocy tulejek gwintowanych.	lokalne
2313	Szubert Paweł	maszynista Rudzkie Zj PW kop. „Szombierki"	Belka żelazna zapobiegająca wykolejeniu się wózka czerpaka piaskowego.	„
2354	Kossiński Paweł	prac. umysłowy CZPPW—DPM	Ulepszenie łączności na nabrzeżach. (teledony).	„
2419	inż. Kwiatkowski Kaz.	dyrektor CZPPW—DPM	Ochrona transportów morskich węgla przed samozapalaniem.	w próbach
2448	Szczerbiński Paweł	maszynista Rudzkie Zj. W cegielnia „Bobrek"	Pomocnicze zasilanie kołotoku wodą przez zastosowanie pompy.	lokalne
2469	Kozłowski Jerzy	dyrektor kopalni Bytomskie Zj. PW kop. „Radzionków"	Projekt wykorzystania starych hałd na kopalni.	„
2469	Jaworek Ryszard	ślusarz Bytomskie Zj. PW kop. „Bytom"	Usprawnienie przewijania lin i kabli przez zastosowanie kołowrotu.	ogólne
2479	Brzozowski Olgierd	kier. administr. Zj. F. M i S. G. F-ka „Moj"	Organizacja gospodarki olejami.	lokalne
2493	Chomiakow Aleksander	prac. umysłowy Zj.F. M. i S. G. Dyrekcja	Zastosowanie płyt akumulatorowych Tudora do produkcji lamp górniczych.	lokalne
2495	Skomorowski Stanisław	dyrektor Zj.F. M. i S. G. F-ka „Moj"	Projekt wyszkolenia nowych pracowników na obrabiarkach.	nie zastos.
2496	Epsztein Eliasz	palacz Dolnośl. Zj. PW kop. „Nowa Ruda"	Rentowne wypalanie łupku klasy grysiku w piecach rotacyjnych.	lokalne